

ὉΡΘΟΔΟΣΟΓ ΤΥΠΟC

ἑΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ἘΚΔΟΣΙC ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙᾶC ὉΡΘΟΔΟῦC ἘΝΩCΕΩC (Π.Ο.Ε)

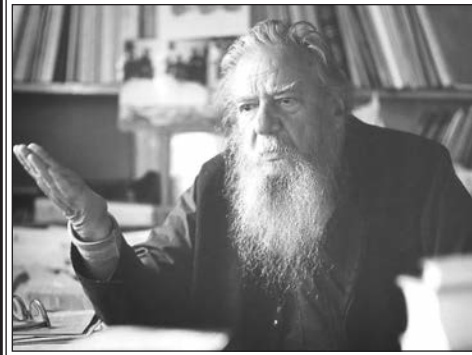

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟC: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017 Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου Ὁσίου, Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου, Βασιλίδου Μαρτύρων, Ζαχαρίου Νεομάρτυρος

ΕΤΟC ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟC ΦΥΛΛΟΥ 2149

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 11 ἐτῶν ἀπὸ τὴν μακαρίαν κοίμησιν τοῦ παλαιοῦ καὶ στενοῦ συνεργάτου τοῦ «Ο.Τ.», σοφοῦ καὶ χαρισματοῦχου Γέροντος π. Θεοκλήτου δημοσιεύομεν ἀπομνημονευομένην ἀδημοσίευτον σχολίον του διὰ τὸ θέμα τοῦ φονικοῦ σεισμοῦ καὶ τῶν τραγικῶν γεγονότων εἰς τὴν Ἰνδονησίαν (26.12.2004), μετὰ ἀπὸ παράκλησιν τοῦ

π. Μάρκου, διὰ τὴν δημοσιευσθῆν εἰς τὸν «Ο.Τ.»:

«Λοιπὸν παπούλῃ μου, πρέπει νὰ σὲ πληροφορήσω ὅτι ἤδη, ἕκαμα μιά ἐπέμβασι εἰς τὸν ἄριστον μου ὁσθαλμὸν ἀπὸ καταρρέκῃ· δυστυχῶς τὸ ἀριστερὸ μου μάτι δὲν βλέπει καθόλου, τὸ δεξιὸ βλέπει, ἀλλὰ ὄχι ἐπαρκῶς καὶ ἐπομένως διὰ νὰ γράψω, δὲν εἶμαι σὲ κατάλληλη

θέσι. Βρῆκα ὁμως τὸν τρόπο ποὺ καίτοι χαρὶς σεστώφωνο καὶ θὰ ἐπιχειρήσω νὰ σοῦ πῶ μερικὰ πράγματα.

Πρέπει προηγουμένως νὰ σοῦ ὑπενθυμίσω ὅτι καὶ ἐμένα μὲ ἐνοχλοῦσε αὐτὴ ἡ ἐρμηνεία τῶν φαινομένων, τῶν σεισμικῶν φαινομένων ἀπὸ

τοὺς ἐπιστήμονες σεισμολόγους, ἄλλους πιστοὺς, ἡμιπιστοὺς καὶ εἰπα τότε μὲ τοὺς σεισμοὺς τῆς Θεσσαλονίκης, τοῦ 78 ἂν δὲν ἀπαύσιμαι, καὶ ἐγράψα ἓνα βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἴσως νὰ διάβασες ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀγάπη σείει τὴν γῆ, διὰ νὰ μετανοήσουν οἱ ἄνθρωποι». Ἐκεῖ λοιπὸν ἐκέθην μὲ σαφηνεῖα τὸ πρόβλημα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγίας Ἐκκλησίας

μας. Τίποτε δὲν γίνεται οὔτε φύλλον δὲν πέφτει οὔτε σπρουθὶν ποὺ πωλεῖται ἀργυρίου ἐνός, δὲν χάνεται χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μας τοῦ ἐν οὐρανός.

Τὰ πάντα εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ παντέφορον ὅμου Του, ὅλα τὰ βλέπει καὶ ὅλα τὰ κινεῖ. Μάλιστα θὰ ἔλεγε κανεὶς, ὅπως λέγει ὁ Ἰωάννης ὁ Δαρμασκηνὸς στὴν νεκρώσιμον ἀκολουθία: Σὺ εἶσαι ὁ καθορίζων· καθωρύσεις καὶ χρόνον καὶ τόπον καὶ τρόπον τοῦ τέλους τοῦ καθενός. Αὐτὸ βεβαίως μπορεῖ νὰ δηγήσῃ στὴν αἴρεσι τοῦ ἀπολλοῦτου προορισμοῦ, ἐὰν κανεὶς δὲν δώσῃ σωστὴ ἐρμηνείαν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙC ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ὁ Πατριάρχης ἡρνήθη νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐρωτήματα ποὺ ἐζήτησεν ὁ ἴδιος νὰ ἀποστείλωμεν

ΔΙΑΤΙ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΩΣΗ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ;

Τὸ θανάσιμον πλῆγμα κατὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ

Τοῦ κ. **Στεφάνου Κοντοσάνου**, Συνταξιοῦχου διδασκάλου

Οἱ αἰρετικοὶ μπορεῖ νὰ κατοχυρώνουν τὸν τίτλον τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς νόμους τῆς πολιτείας περὶ ἀνεξέθρησκίας, ὅπως π.χ. καὶ οἱ ασατανιστὲς κατοχύρωσαν νομικὰ τὴν λεγόμενη «ἐκκλησία τοῦ σασανᾶ», ἀλλὰ κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν καὶ διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ὅσοι χωρίζονται ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν με τὴς ασανικῆς τοὺς αἰρέσεις δὲν ἀποτελοῦν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, «ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σασανᾶ» (Ἀποκ. β' 9).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει: «Τὸ τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα οὐ χωρισμοῦ, ἀλλ' ἐνώσεως ἐστὶ καὶ συμφωνίας ὄνομα... ἐκκλησία γέγονεν οὐχ ἵνα διηρημένοι ὦμεν αὶ συνελθόντες, ἀλλ' ἵνα οἱ διηρημένοι συνημμένοι καὶ τοῦτο ἡ Σύνοδος δέικνυσσι» (Ἰωάν. Χρυσ. Γ.Ρ. 61.13.228).

Εἰδικὰ γιὰ τοὺς προτεστάντες ὁ καθηγητὴς Κωνσταντῖνος Μουρατιδῆς εἰς ἓνα ἄρθρον του, ποὺ δημοσίευσε εἰς τὴν ἐφημερίδα «ὉΡΘΟΔΟΞΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙC ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Τὸ λειτουργικὸν τυπικὸν τῆς Μ.τ.Χ. Ἐκκλησίας

Ἐν Θεσ/κῇ, τῇ 9ῃ Σεπ. 2016

Κύριε Διευθυντά,

Τυχόναν ἀπὸ τοὺς παλαιότερους ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος σας ἔτυχε δὲ νὰ γνωρίσω ἐνταῦθα τὸ 1961 τὸν αἰμυνηστον ἱδρυτὴν π. Χαράλαμπον Βασιλόπουλον μετὰ τοῦ λαϊκοῦ τότε συνοδοῦ τοῦ Χαράλαμπος Μανώλη εἶτα π. Μάρκου. Μετὰ θλίψεως πολλῆς βλέπω τὰ τελευταῖα ἐτῆ, ἰδίως μετὰ τὴν ἐκδημίαν τοῦ φίλου μου Γεωργίου Ζερβοῦ, νὰ ἔχετε ἐπιδοθεῖ εἰς ἐν συνέχει καὶ χυδαῖον ὑβρεολόγιον κατὰ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ μὲς Πατριάρχου κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ, διασπέρροντες κυριολεκτικῶς τὴν ἀλήθειαν. Διὰ τοῦ τρόπου τοῦτον πλὴν τῶν ἄλλων ἐξυπηρετεῖτε τὰ σχέδια τῆς Μόσχας περὶ Τρίτης Ρώμης καὶ ὑποβληθεῖτε τὸν ἐθνοφυλετισμὸν καταδικασθέντα εἰς τὴν Σύνοδον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1872. Βεβαίως καὶ ὁ Πατριάρχης δὲν εἶναι ἀλλόθροισ ὅτε διεκδικεῖ, ὡς ὁ Πάπας, τοῦτο διὰ τὸν ἑαυτόν Του. Ἐπειδὴ ὅμως τὴν πλὴν νὰ τὸν γνωρίω προσωπικῶς, πλέον δὲ τοῦτον ἀνθρώπον οἴμην ἔχρσαν μετ' αὐτοῦ παιδιθῆν, ἔχουν νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀκεραιότητά του. Τὸ Πατριαρχεῖον ἀκολουθεῖ πιστῶς τὴν βυζαντινὴν καὶ εἰτα φαναριστικὴν διπλωματίαν καὶ διὰ τοῦτο ἐπέζησε καὶ θὰ ἐπιζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ διάλογος μετ' οἰουδήποτε ἐτεροδόξου, ἀλλοδόξου, πιστοῦ ἢ ἀπιστοῦ ἀπολύτως δεδικαιολογημένος, φθάνει νὰ μὴ παραχρησάζεται ἡ Πίστις τῶν Ὁρθοδόξων!!! Εἰς τὴν ὑπεχώρησεν ὁ Πατριάρχης, εἰς τίποτε!!!

Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἐγράφη διὰ τὸν κακοῆθῃ συντάκτην σας Παναγιώτην Κατραμάδον, ὅστις ἠθέλησεν ἐσκεμμένως εἰς τὴν 7. τῆς 2ας Δεκεμβρίου νὰ δημοσιεύσῃ φωτογραφίαν τῆς Α.Θ.Π. μετὰ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙC ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Θεολογικὸν Σχόλιον εἰς τὴν Ἑγκύκλιον τῆς ἱ. Μ. Φλωρίνης

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ 5-12-2016 ἐκ. ἡμ. Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου καὶ ἀγιορείτου Καρεωτῶν ὁσιμαρτύρου ἐπὶ Βέκκου.

Ἡ λεγόμενη Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδος υἱοθετήσαν ἐπισημῶς καὶ πανορθόδοξως τὴν πανίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, θεσμοθετήσαντες πλὴν καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ διδάσκειται αὐτὴ ὡς «ὀρθόδοξη» διδασκαλία, ἔκανε δυνατὴ καὶ τὴν ἐμφάνισιν ὅποιοι εἰδους καὶ «θεολογίας» μητροπολιτικῶν ἐγκυκλίων. Στους ἐπιστολὴς βεβαίως εἶναι γνωστὸ ὅτι συντάκτικὴ τῆς δὲν εἶναι ὁ σεβασμιώτατος κ. Θεόκλητος, μὲ ἄλλας κληρικὰς τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός του.

Στὸ μικρὸ χωρὶον ἐνὸς σημειώματός θὰ ἐπιχειρήσωμεν, ἀκροθιγῶς ἐστὼ, νὰ ἀπαντήσωμεν στὰ κύρια σημεῖα τῆς ἐγκυκλίου, παρότι τὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀνοίγει εἶναι πολλὰ καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν κεντρικὰ στοιχεῖα τῆς νέας ἐκκλησιολογίας τοῦ, ἀνευ ποινίου, ἐπισκοπικοῦ Περγάμου Ἰωάννου Ζηζούλα, ἡ ὁποία, ἀν συνεκαλεῖται Σύνοδος, θὰ κατεδικάζεται ὡς αἰρετικὴ καὶ ὁ ἴδιος θὰ ἦτο ὑπόδικος δι' αἵρεσιν.

Κατ' ἀρχὰς γίνεται λόγος γιὰ τὴν «λεγομένη» ἀποτειχίσιν» καὶ ὁ τρόπος τοῦ εἶναι διατυπωμένη ἡ ἀναφορά στὴν συγκεκριμένη ἐκκλησιαστικὴ πράξι παροδρεῖ τὴν, κατ' ἀρχάς, ἀμνημονία τοῦ συντάκτικὴ τῆς ἐγκυκλίου, ὅσο καὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙC ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ Σιών κατὰ τοῦ Σιωνισμοῦ

Μία ἑλληνορθόδοξος κριτικὴ ἐναντίον τῆς ἀοράτου δικτατορίας τῶν Σιωνιστῶν

Γράφει ὁ κ. **Διόδωρος Ράμμος**, Ἱστορικός-Ἀρχαιολόγος

5ον Πολιτικὴ ἐξάπλωση

Ὁ χώρος τῆς ἐπιστήμης ἀλώθηκε, δηλητηριάστηκε. Δὲν ἀρκοῦσε αὐτὸ, ὁμως, ἔπρεπε τὸ δηλητήριο νὰ ἐξαπλωθῇ καὶ σὲ εὐρύτερα τμήματα, πέρα ἀπὸ τοὺς λαοίους, σὲς λαϊκὲς μάζες, τὶς φτωχὲς, τὶς ἀγράμματος, τὶς ἐξαθλιωμένους ἀπὸ τὴν καταπίεση τῆς ἀρχαίας τάξης. Στους λεγόμενους προλετάρους. Ἀλλὰ μὲ μέτρο, μὲ βάση τὸ σχέδιον καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Ροτσάλιν. Γιατὶ προλετάρειοι ὑπῆρχον παντοῦ, ἰδίως στὴν Ἀγγλία τῆς βιομηχανικῆς ἐπανάστασης, ὅπου μεταχειρίζονταν ἀκαλὴ καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ σὰν ζῶα, σὰ ὀρυκτὰ, σὰ ἐργολάους. Ἀλλὰ ἡ φλόγα τῆς ἐξέγερσης τοῦ προλεταριάτου δὲν ἐπρόκειτο νὰ περάσει τὸν Ρῆγιν ἢ τὸν Αἰτνατικὸ. Φύ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙC ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Πόλεμος μετὰ ἀληθείας καὶ ψεύδους

μὲ μέθοδον «μελάνης»

Σὲ κάθε ἐποχὴ διεξάγεται ἓνας μυστικὸς ἢ καὶ φανερός πόλεμος ἀνάμεσα στὸ φῶς καὶ στὸ σκοτάδι, ἀνάμεσα στὴν ἀλήθεια καὶ στὸ ψεῦδος, ἀνάμεσα στὸν Χριστὸ καὶ στὸ Διάβολο μὲ τὰ ἐκούσια καὶ ἀκούσια ὄργανά του. Εἰδικὰ σήμερα, μὲ τὴν ἐκρηγὴ τῆς τεχνολογίας καὶ τῶν μέσων ἐπικοινωνίας, γραπτῶν, προφορικῶν ἢ ηλεκτρονικῶν ἢ ἀληθεία παλεῖται μὲ τὸ ψεῦδος σὲ ἓνα ἐντελὲς καινοφανὲς γιὰ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα πεδίο. Ἀπὸ μυριάδες μέσων κυκλοφορεῖ μέγα πλῆθος ἀπὸ φανερά ἢ συγκεκριμένα ψεῦδη. Μεγιστοποιοῦνται ἢ ἐλαχιστοποιοῦνται μικρὰ καὶ ἀσημαντά πρόσωπα ἢ γεγονότα. Πολλὰ ἀληθῆ περιστατικὰ καλύπτονται κάτω ἀπὸ βουνὰ ἀσημάτων πληροφοριῶν, μὲ ἀποτέλεσμα κανεὶς νὰ δυσκολεῖται νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ ἀνεύρῃ τὴν χρυσὴ ἀλήθεια, πανταχόθεν ἡμῖν ἐχχυνεύεαν (Μεγάλου Βασιλείου).

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἐκρηκτικὸ πλῆθος κατακλυσμῶν πληροφοριῶν πρέπει νὰ διαλαμπῇ ὡς ἀστρατὴ ἡ **Εὐαγγελικὴ ἀλήθεια** τοῦ Κυρίου μετὰ τὴν **Ὁρόδοξο Παράδοσι** καὶ τὴν βροντηρὴν δύναμιν τῆς. Ἡ Ἐκκλησία δὲν κρύβεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν παλαιότητα τοῦ λόγου. Εἰσέρχεται καὶ καταθέτει τὸν Ἀγιονννευματικὸν λόγον καὶ καταγγέλλει κάθε ψεῦδος. Αναφέρεται εἰς κατὰ τὰ πρωτοχριστιανικὰ χρόνια ἕνας Ἅγιος Ἀπολογητὴς προσφθετῇ ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ γράφῃ τὴν ἱστορίαν τῆς μετὰ τὸν **«Αἶμα»** τῶν παιδίων τῆς, καθὼς ἐκκίνησεν μετὰ τὸ Αἶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Στῇ συνέχει, θὰ γράφῃ τὴν ἱστορίαν τῆς μετὰ τὸν **«Δάκρυα»**, τοῦτέστιν, μετὰ τοὺς νηπιτικούς ἀγῶνες τῶν Ἀσκητῶν καὶ Μοναχῶν, ποὺ θὰ διεξάγουν τὸν ἀγῶνα τῆς συνειδήσεως. Οἶσθῃ ὁμως ἐποχῇ, ποὺ ἡ Ἐκκλησία θὰ γράφῃ τὴν ἱστορίαν τῆς μετὰ τὸν **«Μελάνιν»**, δηλαδή, μετὰ τὰ βιβλία καὶ τὰ γραπτὰ κείμενα. Αὐτὴ ἡ μέθοδος θὰ ἔχῃ τεράστια βαρύτητα, λέγει ὁ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙC ΤΟΝ «Ο.Τ.»

• **Χαίρους τῶν πατέρων ὁ μισητῆς, καὶ τῶν διδασκάλων, ὁ θεόσοφος ἐκκοραστῆς.** Τοῦ Αρχιμ. π. Νικόδημου Γ. Ἀερὰκι, Σελ. 2

• **Ὁ ταπεινὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἀγίου π. Μάρκος.** Γράφει ὁ κ. Κλεομένης Στεργίου, Γυμνασιάρχης, Σελ. 4

ἙΠΙΦΥΛΛΙΔΕC ᾠ ΘΡΟΔΟΖΟΥ ΤΥΠΟΥ

Οἱ αὐτάδελφοι Μεσενικολοὶ ἱερομόναχοι π.Παντελεήμων ὁ πνευματικὸς καὶ π. Ἰωαννίκιος ὁ πρεσβύτερος

Τοῦ κ. **Γεωργίου Θ. Μηλίση**, διδασκάλου

2ον - Τελευταῖον Ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί

Οἱ πατέρες Παντελεήμων καὶ Ἰωαννίκιος, γιὰ νὰ ἐκδιανομοῦν τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐργαζόμενους χειρωνακτικὰ. Γιατὶ ἐργόχοροι οὐκ εἶναι «τὰ περίεργα» κουταλοπλῖονα, κουτάλες καὶ χαρτοκόπτες· μετὰ δὲ διακόσμηση φαινετή. Στὸ ἐργαστήριό τους, γιὰ χάρι τῆς νοεράς ἐργασίας, δὲν ἔβαζαν κανένα ἐπισκε-

πτη, μοναχὸ ἢ λαϊκόν.

Ἡ τροφὴ τους κυρίως ἦταν ἄγρια λάχανα ποὺ ἀφθονοῦν στὴν περιοχὴ καὶ σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις, μετὰ ἀπὸ βροχῇ, σαλιγκάρια ποὺ τὰ μαζέζαν στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Σκήτης.

Τὸ εἰκοσιεττάρωμο τὸ περνοῦσαν μέσα στὸ νὰ τοῦ κελιοῦ τοὺς ἦ στο Κωριακὸ τῆς Σκήτης προσεχόμενοι, μελετώντας πατερικὰ βιβλία καὶ ἐργαζόμενοι. Πολλὲς φορές

ἀποσύρονταν ἔξω ἀπὸ τὴ Σκήτη γιὰ περισσότερη ἡσυχία καὶ προσεύχονταν.

Κουβέντες πολλὲς δὲν ἔλεγαν καὶ πάντα προσευχόμενοι νὰ λέγουν τὴν εὐχὴ ὅ,τι κι ἂν ἔκαναν.

Πῶς τοὺς σκιαγραφοῦν

Ἄς δοῦμε πῶς σκιαγραφοῦν τοὺς δύο Μεσενικολοὺς πατέρες τοῦ αὐτοῦ συνοσκητῆς τους.

Ὁ Ὅσιος Πορφύριος ἀνάμεσα στὰ ἄλλα λέγει γιὰ τοὺς νεροντάδες του: «κατὰ κοινὴ ὁμολογία ἦταν ἰδιόπερα αὐστροί, μὲ μεγάλη ἀγάπη καὶ μὲ πνεῦμα ἀπόλυτης ὑπακοῆς». Στῇ διαθήκῃ του γράφει: «Μοῦ ἔτυχε, οἱ Γεροντάδες, νὰ εἶναι ποὺ εὐσεβεῖς καὶ ἐνάρετοι καὶ τοὺς ἀγάπησα πολὺ, γι' αὐτὸ μὲ τὴν εὐχὴ τους ἔκανα ἄκρα ὑπακοή. Αὐτὸ μὲ βοήθησε πάρα πολὺ, αἰσιθάνθηκα καὶ μεγάλῃ ἀγάπῃ πρὸς τὸ Θεὸ καὶ πέρασα πάρα πολὺ καλά».

Στὸ βιβλίον Βίος καὶ λόγοι Ὁσίου Πορφύριου (σελ. 71) διαβάζουμε: «Ὅπως ῆδη εἶπα, οἱ Γεροντές μου ἦταν ὁ π. Παντελεήμων κι ὁ παρὰ δεξιῶν του, ὁ π. Ἰωαννίκιος. Τους ἀγαποῦσα, ἐνῶ ἦταν πολὺ αὐστηροί. Ἐγὼ τότε δὲν τὸ καταλάβαινα αὐτό. Ἐπειδὴ τοὺς ἀγαποῦσα, νόμιζα ὅτι δὲν ποῦ φέρονται αὐστηρά. Τοὺς εἶχα μεγάλον σεβασμὸ καὶ εὐλάβεια καὶ ἀγάπη. ... Ἐπειτα ἀπὸ τὸ Θεὸ ἦταν οἱ Γεροντές. Ἦταν ἱερεῖς οἱ ἅλοι».

Στῇ σελ. 72, σημειώνει: «γιά φορὰ μὴ λέγαμε καὶ καὶ ἐγὼ τὸ φερόσα. Παράδειγμα, μοῦ εἶπε μιά φορὰ ὁ Γεροντάς: «Παῖδι μου, νὰ πλένεις τὰ χερία σου καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ φαγεῖν, ἀλλὰ καὶ κάθε φορὰ ποὺ πρόκειται νὰ πῆς στὴν ἐκκλησίαν, γιατί μπαινόμενος σὲ ἅγιον χωρὶν καὶ πρέπει ὅλα νὰ εἶναι καθαρά. ...

Ἀγαποῦσα, (σελ. 74), καὶ τοὺς δύο Γεροντές μου, ἀλλὰ ἰδιαίτερα ἀκουμποῦσα στὸν πνευματικόν, τὸν

γέροντα Παντελεήμονα. Ἀλήθεια σὰς λέω! Κι ἡ καρδιά μου ἦταν μαζί με τὴν καρδιά του. Τὸν ἔβλεπα, τὸν αἰσθανόμουν. Μ' ἐπαίρειν ἔξω καὶ πηγαίναν στο Κωριακὸ καὶ ἀπὸ 'κεῖ γιὰ δουλειὰς μαζί ... Πολὺ μεγάλος ἅγιος ἦταν! Κι ὁμως δὲν μοῦ ἔλεγε τίποτα ὁ Γεροντάς. Ὅχι μόνο δὲν ἔλεγε ἀπὸ ποὺ κατὰγαν, ἀλλ' οὔτε τὸ ἐπιθετὸ του, οὔτε, οὔτε, οὔτε ... Ποτέ δὲν εἶπε, «στὴν πατρίδα μου» ἢ «οἱ γονεῖς μου, τ' ἀδελφά μου» κ.λπ. Πάντα, ἦταν σιωπηλός, καὶ πάντα προσήνεμο καὶ πάντα ἦταν πρὸς. Ἀν θυμῶμεν καμιά φορὰ, ὁ θυμὸς τοῦ κ ὁ, πῆ ἔλεγε ὅλα τὴν πλαστά. Τὸν ἀγαποῦσα καὶ πηροῦσα ὅτι μετὰ τὴν ὑπακοή ποὺ τοῦ ἔκανα καὶ μετὰ τὴν ἀγάπην τοῦ τοῦ εἶχα ... ἐπισκεφθῆκα καὶ ἐμένα ἡ χάρις. ... Βαδίζαμε ἀλόκληρον δρόμον. Ἀνεβαίναμε ἀπὸ τὰ Κασκοκαλύβια πρὸς τὰ πάντα στὸ βουνόν, γιὰ νὰ κόψουμε πουνυράρι. Ὅλο τὸ δρόμον, οὔτε μιά μιλία. ...

Οἱ Γεροντές μου δὲν με βάζανε

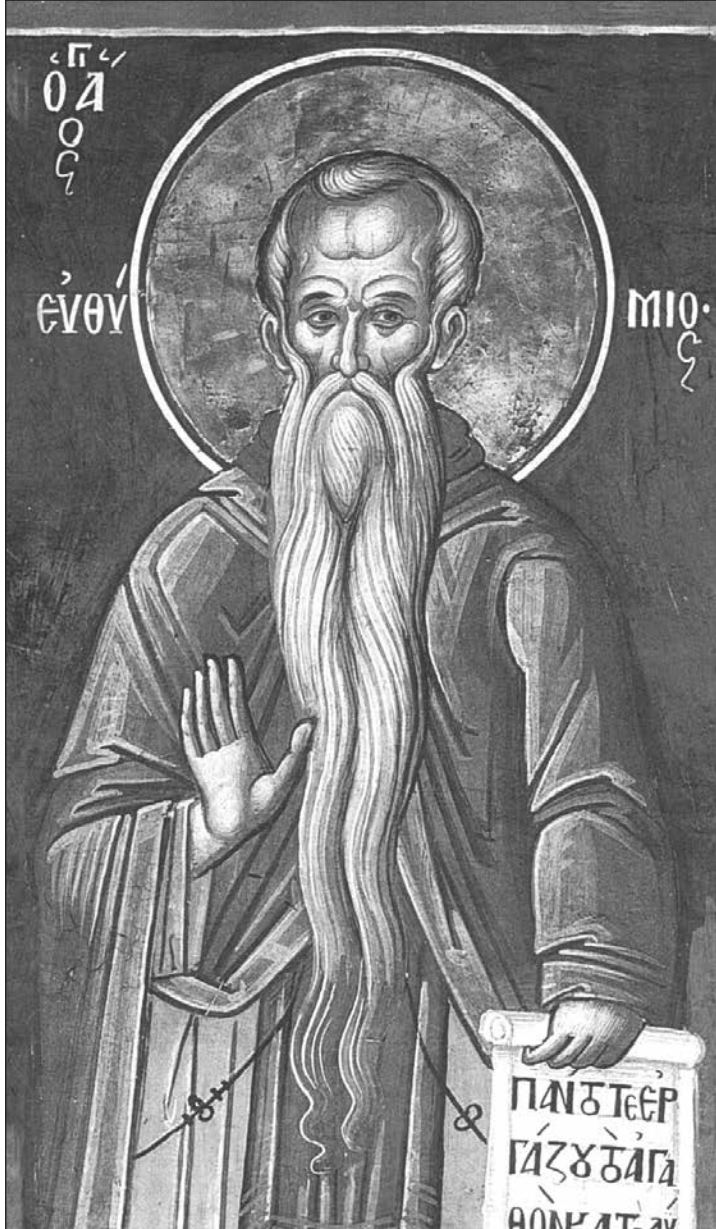
σὲ βαριεὲς δουλειές. Πότιζα μόνο τὸν κήπον καὶ ἔκανα τὸ ἐργόχειρο, δηλαδή τὰ εὐλόγιαλπτα. Οὔτε μοῦ ἔκαναν διδασκαλίες. ... Μοῦ λέγανε: «Κοῖτα νὰ μᾶξεις τὸ ἐργόχειρο. Ἐδῶ δὲν μπορεῖς νὰ μείνεις (ἀερόν). Ἐδῶ δὲν εἶναι μοναστήρι, δηλαδή κοινόβιο, γιὰ νὰ ἔχουμε πολλὰ κηπευτικά, ἀμπέλια, σταφίδες, φρούτα. Πρέπει νὰ ἐργασθῆς, γιὰ νὰ ἀγοράσεις τὸ παξιμάδι. ...

Οἱ Γεροντές μου ἦταν ἀγνότατοι. Μὲ ἐκπαίδευαν μὲ πολλοὺς τρόπους, καὶ μάλιστα αὐτοπρὸς. Ποτέ δὲν μοῦ εἶπαν «μπαρβόν», οὔτε «ωραία τὸ ἔκανες. Ποτέ δὲν μ' ἐπαίνωναν. Πάντα με συμβουλεύανε πῶς ν' ἀγαπήσῃ τὸν Θεὸ καὶ πῶς νὰ ταπεινώνομαι. Νὰ ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸ νὰ μ' ἐνισχύει στὴν ψυχὴν μου καὶ τὸν ἀγαπάω πολὺ. Αὐτὸ ἔμαθα».

Ὁ προηγουμένος τῆς ἱ. Μ. Ἰβήρων τ. Βασιλείου Γοντικῆς ἀπὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙC ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ

Τὴν 20ην Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἀνοικτὴ εἰκὼν ἐκ τῆς ἱ. Μ. Λιανοῦ, Ἀγ. Ὁρος.

Ἱεροκοινοτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν τελικῶν κειμένων τῆς Ἐν Κρήτῃ Συνόδου

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ τῇ 13/26-11-16

Τῇ σεβαστῇ Ἱερᾷ Κοινότητι τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθων Ἐνταῦθα Τὴν Ἱμετέραν Πανοσιολογιότητα ἀδελφικούς ἐν Κυρίῳ προσαγορεύομεν

Ἡ ὑπὸ στοιχεῖα ΣΓ723.9.2016 Ε.Δ.Ι.Σ. ἔκρινεν ὅτι «ὅσον ὅπως τὰ ἐπίσημα τελικὰ κείμενα τῆς συνόδου μελετηθῶν ἐν νηρηολότητι καὶ ἀποτιμηθῶν τὰ θετικὰ τῶν στοιχείων, ἐπιστηκανθῶν δ' ἐν ταῦτ' καὶ τυχόν ἐνυπάρχουσαι ἐν αὐτοῖς ἀσάφειαι αἱ ὁποῖαι χρήζουσιν διευκρινίσεων» ἀνετέθη ἡμῖν ἡ μελέτη καὶ ἀποτίμησις τῶν τελικῶν κειμένων τῆς ἐν Κρήτῃ Μεγάλης καὶ Ἁγίας Συνόδου (16-27 Ἰουνίου ἐ.ἐ.) διὰ συντάξεως ἐισηγήσεως ἐπὶ αὐτῶν.

Συναισθανόμενοι τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, τὴν δυσχέρειαν τοῦ ἀνατεθέντος ἡμῖν ἔργου, ἀλλὰ καὶ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης ἡμῶν ἐναντι τῆς ὑπερλήλου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙC ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ τοῦ λαοῦ

Ἡ «Σύνοδος» τῆς Κρήτης σύμμαχος καὶ προαγωγὸς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ

Ὅλες οἱ σοφισ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Ή Arigatou και τὸ Πρόγραμμα Σπουδῶν εἰς τὰ Θρησκευτικά

Πρὶν λίγους μῆνες, 13 Ἀπριλίου 2016, εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσίησής-τας ἡ εἰδησιὺς πὺς τὸ Νεὸ Πρόγραμ-μα Σπουδῶν στὰ Θρησκευτικά (ΠΣ) ἔχει ἄμεση σχέση μετὰ τῆς νεο-βουδιστικῆς ὀργάνωσιν Ἀrigatou. Αὐτὸ τὸ ΠΣ εἶχε ῥῆθ ἀπορίρησι (9 Μαρτίου 2016) ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔπειτα ἀπὸ εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, ἀποφασίζοντας: «Νὰ ἐπικεντρωθῇ τὸ ἐνδιαφέρον στὸ τρέχον Πρόγραμμα μετὰ τὴν δική του μεθοδολογία, στὸ ὁποῖο ὅμως, νὰ γίνωνιν μερικεὶς βελτιώσεις, ἐντάσσοντάς τὸ στὰ σύγχρονα παιδευ-τικά δεδομένα, ὥστε νὰ εἰσαχθῶν σὲ κάθε βιβλίον - καὶ σὲ κάθε μὐθη-ν - μερικὰ θεολογικά θρησκολογι-κά, ἀνάλογα μετὰ τὴν θεματολογία

τοῦ βιβλίου, ὁποῦ ὅμως δοθῇ προ-τεραότητα στὴν ὀρθόδοξη παρά-δοση, τὴν ὁποία ἀκολουθεῖ ἡ πλει-οψηφία τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ χρησιμοποιοθῶν ὡς ἐφαρμογὲς καὶ τὰ καλὰ στοιχεῖα τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν».

Οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Γραφείου ἐπὶ τὸν αἰρέσεων τῆς ΠΕΘ ἐρέυνησαν περαιτέρω τὴν σχέση τοῦ ΠΣ μετὰ τὴν Arigatou, μελετώντας τὸ Πρόγραμ-μα «Learning To Live Together» (LTLT), τὰ βιβλία καὶ τὸ πληροφο-ριακὸ ὑλικό, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναρτη-μένα ἀπὸ τὴν ἴδιαν ὀργάνωσιν, γιὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερο-μένων, με ἀποτελεσμα νὰ ὑπάρξει σαφικρὴ εἰκόνα τῆς ἐν λόγω ὀργά-νωσης. Ἀπὸ τὴ μελέτῃ, λοιπόν, προέκυψε ὅτι ἡ Arigatou ἐκκίνησε ἀπὸ τὸ Myochikai, ἐνα ἱαπωνικὸ

Αἱ φαντασίαι τοῦ διαβόλου

«Καὶ τοῦ δαμναστον, αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός» (Β΄ Κορ. ια΄ 14). Ἀλλοδὴ καὶ δὲν εἶναι πα-ράδοξο αὐτό, διότι καὶ αὐτὸς ὁ σατανᾶς μεταβάλλεται κατὰ τὸ ἔξωτερικὸ σχῆμα εἰς ἄγγελον φωτός.

● Γράφει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης στὸν Λόρατο Πόλε-μος: «Ὅταν ὁ πονηρὸς διάβολος γνωρίσῃ πὺς περιπατοῦμεν ὀρθῶς με ζωτανίας καὶ καλὰς τεταγμένας ἐπιθυμίας, εἰς τὴν στρατὰ τὸν ἀρετῶν, ἀπὸ τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ με φανερώς ἀπάτας νὰ μᾶς τραβῇ εἰς τὸ μέρος του, τότε μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός, καὶ με φιλικὸς λογιζομὸς καὶ με ρητὰ τῆς θείας Γραφῆς καὶ παραδείγματα τῶν Ἀγίων, μᾶς παρακινεῖ ἀκάι-ρος καὶ ἀνοδεύτως νὰ περιπατοῦμεν ἀδιακρίτως εἰς τὸ ὕψος τῆς τελειότητος, διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ὑστερον νὰ πέσωμεν εἰς κτηνὸν. Ὅθεν καὶ μᾶς παρακινεῖ νὰ παιδεύσωμεν σκληρὸς τὸ σῶμα με νηστείας, ἐγκρατείας, μαστιγώσεις, χαμαικοιτίας καὶ ἄλλας πα-ρομοίας θλίψεϊς διὰ νὰ υπερφανευθῶμεν, φανταζόμενοι πὺς κάνομεν μεγάλα πράγματα».

● Ἐνὰς ἀδελφὸς ἀσκήτηε μόνος του. Κάποτε λοιπόν ἤλθαν ἐν τὸν πειρασμὸν οἱ δαίμονες, ὑπὸ τὸ σχῆμα Ἀγγέλων. Τὸν σή-κωσαν γιὰ τὴν νυκτερινὴ ἀκολουθία καὶ τοῦ εἰδειξαν φῶτα.

Ὁ Ἀσκητὴς αὐτὸς ἐπισκέφθηκε ἕνα Γέροντα, γιὰ νὰ τοῦ εἰπῇ τὸ γεγονός καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν γνώμη του. Τοῦ λέγει:

- Ἀββᾶ, σὸ καλὸ μὲν ἔρχονται Ἀγγελοι με φῶτα καὶ με σκῆ-κωνουν γιὰ τὴν ἀκολουθία.

Ὁ Γέροντας ἀπάντησε:

- Πρόσεξε μὴ τοὺς ἀκούσῃς, διότι εἶναι δαίμονες· Ὅταν ἔλθουν νὰ σὲ ζυπνήσουν, σὺ νὰ τοὺς πῇς: «Ἐγὼ δὲν σὰς ἀκούω, δὲ ση-κωθῶ διὰ τὴν δαλῶσόν».

● Μερικοὶ ἀδελφοὶ ἐπισκέφθηκαν τὸν Μέγα Ἀντώνιον, γιὰ νὰ τοῦ ἀναφέρουν ὁρισμένες φανταστικεὶς παραστάσεις, πὺς ἔβλε-παν καὶ νὰ πληροφορηθῶν ἀπὸ αὐτόν, ἔὰν εἶναι ἀληθινὲς ἢ προέρχονται ἀπὸ τοὺς δαίμονες. Μαζί τους εἶχαν καὶ ἕνα γαϊ-δουράκι, τὸ ὁποῖο σὸ δρόμῳ ψόφησε.

Μόλις συναντήθηκαν οἱ ἀδελφοὶ μετὰ τὸν Ὅσιον Ἀντώνιο καὶ ἀφ’ οὗ τὸν χαίρεταις, τοὺς εἶπε:

- Πὺς ἐνώφησε τὸ γαῖδουράκι σας σὸ δρόμῳ; Κατάπληκτοι οἱ ἀδελφοὶ τὸν ρώτησαν.
- Πὺς τὸ γνωρίζεις Ἀββᾶ, αὐτὸ τὸ πράγμα;
Καὶ ὁ Ὅσιος Ἀντώνιος τοὺς ἀπαντᾷ:

- Μοὶ τὸ φανερώσαν οἱ δαίμονες.
- Μαὶ καὶ μετς - εἶπαν ἐν συνεχείῃ οἱ ἀδελφοί, γι’ αὐτὸ ἤλθαμε νὰ σὲ ρωτήσωμεν, διότι βλέπωμεν μερικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα θγαίνουν ἀληθινᾶ. Μήπως πλανώμεθα;

Τότε ὁ Ὅσιος Ἀντώνιος, μετὰ τὴν παράδειγμα τοῦ ὄνου, τοὺς πλη-ροφόρησε ὅτι οἱ εἰκόνες, τῆς ὁποίας ἔβλεπαν, ἦσαν φαντασιεὶς καὶ τεχνουργήματα τοῦ διαβόλου, πὺς κατασκευάζει χρησιμοποιών-τας πρὸς τοῦτο τὴν δική του φαντασία.

● Στὸ Γεροντικὸν τοῦ Ἀγ. Ὁρους διαβάζομε τὸ ἑξῆς:

«Ἀπὸ τὴν Σπηλιὰ τοῦ Ἀγίου Ἀκακίου τοῦ νέου στὰ Καυσοκα-λύδια, ἐκκίνησαν νὰ πᾶν στὴν ἔρημὸ τοῦ Ἀγιοβασίλῃ, ὁ Μοναχὸς Ἀκάκιος. Ἀλλὰ ὁ εὐλογημένος αὐτὸς Μοναχὸς, καθὼς μὲ εἶπαι οἱ Πατέρες, πὺς ἔζησαν τὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο ἔλαβε χώραν τὸ 1923 - 24, καὶ μάλιστα ὁ Γέρο - Δαμιασκηνὸς ἀπὸ τὸν Ἀγιοβασί-λῃ, καὶ ὡς ἐκ τῶν ὑστερῶν ἀποδεικνύεται ὅτι, δὲν ἔκανε τὸν σταυρὸν τοῦ καθὼς ἐκκίνησε ἀπὸ τὴν Σπηλιὰ ἡ κατὰ τὴν πορείαν τοῦ δρόμου, ἀπὸ ἄλλες σκέψεις πιδανὸν νὰ ἐξαχστήσει νὰ λὲθ τὴν προσευχὴ καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὴν εὐχὴ, τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με» ἢ κατὶ ἄλλο, πρὸς δοκιμασία συνέβη στὸν ἀδελφὸ αὐτὸν καὶ κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ ἐπικο-λούθησε ἡ φανταστικὴ σκηνὴ τοῦ Σατανᾶ.

Διηλοδῇ, ὅταν ἔφτασε ὁ π. Ἀκάκιος σὸ σῆμετο πὺς εἶναι ὁ Σταυρὸς, στὸν δρόμῳ πὺς πηγαίνει ἀπὸ τὰ Κελλιά τῆς Κερασιάς πρὸς τὸν Ἀγιοβασίλῃ, φαίνεται δὲ ἦταν καὶ τοῦτο κορυμασμένος, ἀπὸ τὴν δυσκόλῃ ἐκείνῃ διαδρομῇ, σὲ καιρὸ χειμῶνος καὶ ἐνῷ ἔπαυρε νὰ σκοτεινιάζῃ, βλέπει, λίγο πὺς κάτω ἀπὸ τὸν Σταυρὸ, ἕνα ὠραῖο ὁωμάτιο με στροφόμενο κρεββάτι με καθαρὰ σεντόνια καὶ πολλὰ ἀναπαυτικά.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ φάνηκε λίγο περίεργο, πὺς βρέθηκε πρὸς τὸ δω-μάτιο καὶ τὸ κρεββάτι; Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πολλὴ κόουση ἐκνεύσθη ἔπεσε ἐπάνω νὰ ξεκουραστῇ.

Τὴν ἄλλαν μέρα πὺς πρὼι περνοῦσαν ἀπ’ ἐκεῖ δύο ἀδελφοὶ ἀπὸ τὸν Ἀγιοβασίλῃ, οἱ ὁποῖοι πῆγαιναν γιὰ τὴν Κερασίᾳ. Ἦταν ἀκόμῃ σκοτεινᾶ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Θεοῦ τὴν φῶτισιν ὄρθηκαν τὸν ἀδελφὸ Ἀκάκιο νὰ εἶναι πεσμένος πάνω στὰ χιόνια καὶ ὄχι σὲ κρεββάτι, πὺς τοῦ εἰδεξε ἡ φαντασία τοῦ Σατανᾶ.

Ἦταν κυριολεκτικὰ ἐσταγισαμένους ἀπὸ τὸ κρύο, πὺς σὸ τὸ μέ-ρος ἐκεῖνο κάνει ἀπὸ τὸ ρεῦμα πὺς σχηματίζεται ἐκεῖ. Ἀναισθη-στὸν τὸν μετέφεραν στὸν Ἀγιοβασίλῃ, πὺς εἶναι πλησιέστερα καὶ με ἐντριβὲς εἶδαν καὶ ἔπαθαν νὰ τὸν συνεφέρουν στὴν υγιείᾳ του, ὁ ὁποῖος μὲλις συνήλθε διηγήθηκε σὲ ὅλους τὸ πᾶθμά του, ὅπως ἀρχικὰ τοῦ φάνηκε.

Ἡ τρομερὴ αὐτὴ φαντασία τοῦ Σατανᾶ, φανερώνει σὲ μᾶς τὴν μανία, πὺς ἔχει ὁ Διάβολος κατὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ κυρίως κατὰ τὸν Μοναχόν, τοὺς ὁποίους πάντοτε παραμονεύει, πότε καὶ πὺς δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς δολοφονήσῃ, διότι κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυ-ρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «Ὁ Σατανᾶς ἀπ’ ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἐστὶ καὶ τὴν ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν». (Ιωάν. Η΄ 44).

Πὰ τὸ λόγο αὐτό, γενικὰ οἱ ἄνθρωποι, οἱ πιστοὶ Χριστιανοὶ καὶ κυρίως οἱ Μοναχοὶ δὲ πρέπει πάντοτε νὰ ἔχουν καὶ νὰ φέρουν μαζί τους τὴν πανοπλία τοῦ φωτός, τὴν περικεραλῖα τῆς ἀγά-πης, τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ τὴν πύρινη ρομφαία πὺς εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀπαραίτητα ὁ πιστὸς πρέπει πάντα νὰ φέρῃ ἐπάνω του τὸν Σταυρὸν πὺς νὰ καταβάλλῃ μεγάλῃ προσπάθεια καὶ ἀγῶνα, γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ λὲθ ἀκατάπαυστα τὴν ὁραία, μονολεκτικὴ καὶ δε-ολογικὴ εὐχὴ, τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ γιὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με», τὸ «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσόν με», τὸ «Σταυρὲ τοῦ Χρι-στοῦ, πανάγιε, σκέπε με, τὴ δύναμί σου», «Βαπτιστὰ τοῦ Χρι-στοῦ καὶ Πρόδρομὲ Ἰωάννη, πρόσβενε ὑπὲρ ἑμοῦ», «Ἄγιοι Πάν-τες, προσεβύσατε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ».

Ἔτσι μπορεῖ νὰ βαδιῇ κανεὶς μέρα - νύκτα καὶ στὰ πὺς ἔρημα μέρη καὶ νὰ μὴ κινυνεύῃ νὰ φροβάται ἀπὸ καμμία σκοτεινὴ δύ-ναμη καὶ φανταστικὴ ἐνέργεια τοῦ Σατανᾶ. Διότι, ὅταν ὁ χρι-στιανὸς εἶναι μὴ αὐτὸ τὸν τρόπο ἐξοπλισμένος, ὁ Σατανᾶς δὲν τολμáει νὰ τὸν πλησιάσῃ, ἀλλὰ ὅς ἀπὸ πυρὸς ὁικωμένους φεύ-γει καὶ ἐξαφανίζεται καὶ ὅλες οἱ σατανικὲς ἐνέργειες τὸν σὺν τὸ κερὶ διαλυτοῦν καὶ χάνονται, ὅπως λέει καὶ ἡ Ἁγία Γραφή: «Ὡς ἐκλείπει κανὸς ἐκλείπτωνσαν, ὡς τίκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς...» (Ψαλμ. τὸν Δαβὶδ).

νεοβουδιστικὸ παρακάδι, καὶ κατέ-λεγε νὰ εἶναι ἐνὰς συνασπισμὸς μεγαλύτερων καὶ μικρότερων ὁμά-δων, πὺς πρὸςκένειαν στὸ Βουδι-σμὸ, στὸν Ἰνδουισμό καὶ στὸν Πνευματισμὸ. Οἱ ἱεραπόστολοι αὐτῶν τῶν ὁμάδων εἶναι στρατε-υμένοι στὴ συγκαλυμμένη διὰδοση τῶν θρησκευτικῶν ἰδεῶν τους στὸν κόσμῳ. Ἐκτιμῶντας δὲ πὺς αὐτὴ ἡ διὰδοση θὰ εἶναι εὐρύτατη καὶ πλέ-ον ἀποτελεσματικὴ μέσω ἐνὸς εκπαιδευτικοῦ Προγράμματος Σπουδῶν γιὰ τὰ παῖδια, συνεργα-ζοῦνται με εἰδικευμένους διδά-σκων λόγων Προγράμματα, στὶς διαφό-ρες χώρες τοῦ κόσμου, συμπεριλαμβι-νόμενης καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ΠΕΘ κατέθεσε σχετικὸ ὑπό-μνημα (ἀριθμ. πρωτ. 38/14.4. 2016) πρὸς τὴν Συνδικτὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, με ὅλα τὰ στοιχεῖα πὺς μελέτησε καὶ ζήτησε τὴ γνωμο-δότησή της. Ἡ γνωμοδότησις αὐτὴ ἐγκρίθηκε (27 Ὀκτωβρίου 2016) ἀπὸ τὴ Διαρκὴ Ἱερὰ Σύνοδο, ἡ ὁποία καταδικάσει τὴν Arigatou, γιὰ τὸν καταστροφὴν συγχρηστῶν τῶν Προγραμμάτων της, τῖς ἐξωκρη-στιανικὲς πρακτικεὶς της - βλέπε διαλογισμοὶ - τῖς διαθρησκευτικὲς πρακτικεὶς της καὶ ἐν τέλει γιὰ τὸ ἀσυμβίβαστο τῆς διδασκαλίας της ὡς πρὸς τὴν Ὀρθόδοξῃ Πιστὶ. Σύμφωνα μετὰ τὴν Ἑγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: «τὸ πάναντεπὸν Κυ-ρίου καὶ ἡ διδασκαλία Του, ὡς μο-ναδικὰ καὶ ἀναντικατάστατα, δὲν ἐπιδέχονται συνένθεσιν ἡ συμπλη-ρωσιν δι’ ἐκχριστιανικῶν θρη-σκευτικῶν δοξασιῶν». Ἡ ἐγκύκλιος καταλήγει: «Ὅθεν, **συνιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἐκλεκτῶν Λει-τουργῶν τοῦ μαθηματος τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὴν Μέσσην Ἑκπαίδευσιν**, μετὰ τὸ ὑψηλὸν αἰσθημὰ εὐθύνης τὸ ὁποῖον διακρί-νει αὐτούς, **ὅπως ἀποφεύγουν συνεργασίαι μετὰ κινήσεων καὶ συματείων, τὰ ὁποῖα σχετίζον-ται με πρακτικὰς θρησκευτικὸς συγχρηστισμοῦ**».

Αὐτὲς τῖς ἡμέρες, γινόμαστε μάρτυρες ἐνὸς ἀνεξήγητου, μετὰ τῆς ἀνυτέρως συνοδικεὶς καταδι-καστικεὶς ἀποφάσεως - διαλύσιν, πὺς συμφωνήθηκε ἀπὸ τὸν Μακα-ριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ. Γερῶνου μετὰ τὸν Ὑπεριμένον Πατριάρχη κ. Γα-βρόγιου, γιὰ τὴ βελτίωσιν τοῦ ἀνω-τέρου διαθρησκευτικοῦ καὶ συγχρη-στιστικοῦ Προγράμματος τῶν Θρη-σκευτικῶν, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξεί καταδικάσει τὸν τὸ ΠΣ ὅσο καὶ τὴν ὀργάνωσιν Ἀrigatou μετὰ τὸ Πρόγραμμα τῆς LTLT.

Βεβαίως, βελτιώσιν τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν δὲν μπο-ρεῖ νὰ προκυβῇ, λόγῳ τοῦ διαθρη-σκευτικοῦ δόγματός του, σὸ ὁποῖο ἐπιμνημόνι οἱ συνάκτες του, ἂν καὶ γνωρίζουν ὅτι ἀπὸ τὸ δόγμα εὐθύ-νεται γιὰ ὅλα τὰ θεολογικά λᾶθη, τὸ συγχρηστισμὸ καὶ τὴ σύγχυσιν στὴν ὁποῖα ὁδηγεῖ τὰ παῖδια ἀπὸ τὴν πὺλὺ μικρῇ ηλικίας τους. Ἐτσι, ὡς «βελτίωσις» τοῦ ἐν λόγῳ Προγράμματος φαίνεται νὰ ἐννοεῖται ἡ ἀπάλειψιν τῶν ἐξέ-φθασμων λαθῶν, χωρὶς νὰ θιγῇ ἡ διαθρησκευτικὴ μάθησις, ἡ ὁποία ὅμως εἶναι ἀντίθετὴ μετὰ τὴ μοναδι-κότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, νομομοίεσι δὲ τὸ Πρόγραμμα LTLT τῆς Arigatou, ἡ ὁποῖα με ἐρσημα τὴν διαθρησκευτικὴν μάθησιν προάγει τὸ σκοπὸ τῆς ἐχει λόγον γιὰ τὴ θρησκευτικὴ παιδείαν τὸν Τόπο μας.

Τὸ Γραφεῖο ἐπὶ τὸν αἰρέσεων τῆς ΠΕΘ, ἐνόμει αὐτῆς τῆς ἐξέλιξε-ως, γιὰ λόγους ἐνημέρωσης, δημο-σιεῖαι καταρχῇ τὸ σχετικὸ ἐπο-πτικὸ ὑλικὸ γιὰ τὴν ὀργάνωσιν, τὸ ἔργο καὶ τοὺς συνεργάτες της, καὶ στὴ συνέχεια θὰ δώσει ὅλα τὰ στοι-χεῖα σχετικὰ μετὰ τὴ διδασκαλία καὶ τὴ σκοπιμότητα τῶν Προγραμμά-των LTLT καὶ ΠΣ.

Ἐτσι, ὡς «βελτίωσις» τοῦ ἐν λόγῳ Προγράμματος φαίνεται νὰ ἐννοεῖται ἡ ἀπάλειψιν τῶν ἐξέ-φθασμων λαθῶν, χωρὶς νὰ θιγῇ ἡ διαθρησκευτικὴ μάθησις, ἡ ὁποία ὅμως εἶναι ἀντίθετὴ μετὰ τὴ μοναδι-κότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, νομομοίεσι δὲ τὸ Πρόγραμμα LTLT τῆς Arigatou, ἡ ὁποῖα με ἐρσημα τὴν διαθρησκευτικὴν μάθησιν προάγει τὸ σκοπὸ τῆς ἐχει λόγον γιὰ τὴ θρησκευτικὴ παιδείαν τὸν Τόπο μας.

Βεβαίως, βελτιώσιν τοῦ Νέου Προγράμματος Σπουδῶν δὲν μπο-ρεῖ νὰ προκυβῇ, λόγῳ τοῦ διαθρη-σκευτικοῦ δόγματός του, σὸ ὁποῖο ἐπιμνημόνι οἱ συνάκτες του, ἂν καὶ γνωρίζουν ὅτι ἀπὸ τὸ δόγμα εὐθύ-νεται γιὰ ὅλα τὰ θεολογικά λᾶθη, τὸ συγχρηστισμὸ καὶ τὴ σύγχυσιν στὴν ὁποῖα ὁδηγεῖ τὰ παῖδια ἀπὸ τὴν πὺλὺ μικρῇ ηλικίας τους.

Ἐτσι, ὡς «βελτίωσις» τοῦ ἐν λόγῳ Προγράμματος φαίνεται νὰ ἐννοεῖται ἡ ἀπάλειψιν τῶν ἐξέ-φθασμων λαθῶν, χωρὶς νὰ θιγῇ ἡ διαθρησκευτικὴ μάθησις, ἡ ὁποία ὅμως εἶναι ἀντίθετὴ μετὰ τὴ μοναδι-κότητα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, νομομοίεσι δὲ τὸ Πρόγραμμα LTLT τῆς Arigatou, ἡ ὁποῖα με ἐρσημα τὴν διαθρησκευτικὴν μάθησιν προάγει τὸ σκοπὸ τῆς ἐχει λόγον γιὰ τὴ θρησκευτικὴ παιδείαν τὸν Τόπο μας.

Τὸ Γραφεῖο ἐπὶ τὸν αἰρέσεων τῆς ΠΕΘ, ἐνόμει αὐτῆς τῆς ἐξέλιξε-ως, γιὰ λόγους ἐνημέρωσης, δημο-σιεῖαι καταρχῇ τὸ σχετικὸ ἐπο-πτικὸ ὑλικὸ γιὰ τὴν ὀργάνωσιν, τὸ ἔργο καὶ τοὺς συνεργάτες της, καὶ στὴ συνέχεια θὰ δώσει ὅλα τὰ στοι-χεῖα σχετικὰ μετὰ τὴ διδασκαλία καὶ τὴ σκοπιμότητα τῶν Προγραμμά-των LTLT καὶ ΠΣ.

Γερ. Ἐφραίμ Κατουνακιώτης
Ὁ θεολόγος
καὶ Παιδαγωγὸς τῆς ἐρήμου
 Δευτέρα 13 Φεβρουαρίου, 6:30 μ.μ. Θέατρο Ἀριστοτέλειου Ἐθ. Ἀμυντῶν 2, Θεσσαλονίκη. Ομιλήτης: κ. Γεώργιος Κρουσταλάκης, Ὁμολογικὸς Καθηγητῆς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπι-στημίου Ἀθηνῶν. Προλογεῖ: ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀλέξιος Παπαστεργίου, Εἰσόδος Ἐκτελέ-ρη. Πληροφορίες 210 32 26 343. Ἡ Ἐκδήλωσις τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰνί-δα τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπο-λίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίου. Διοργάνωσις: ἱ. Ναὸς Ἀγίου Γε-ωργίου Πανοράματος - Ἐκδόσεις «ἐν πλῶς».

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ

Ο ΑΞΙΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΣ* 1ον

Ὁ κληρικὸς εἶναι τὸ πρόσωπον τῆς μικρῆς ἀλλὰ καὶ τῆς εὐριτέρας κοινωνίας. Ὅλοι τὸν παρακολου-θοῦν, πιστοὶ καὶ ἄπιστοι, καὶ ὅλοι καὶ ἐχουν νὰ πουν. Μοιάζει μετὰ τὴν πόλιν πὺς εἶναι χρομένη πάνω στὸ βουνὸ καὶ δὲν ἐφευγεί ἀπὸ τὰ βλέμματα κανενός. Οἱ ἄνθρωποι γενικὰς ἔχουν ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὸν κληρικόν, γιὰτὶ ὑποπροσεῖ τὸν Θεὸ καὶ πρέπει νὰ ἔχει προσηκτικὴ ζωὴ καὶ ἀξιομίμητη συμπεριφορὰ. Εἰδικότε-ρα οἱ ἐνορίες τοῦ διακρίνονται σὲ τρεῖς κατηγορίες. Στὴν πρώτη ἀνή-κουν ἐκείνοι πὺς τὸν ἐπιανοῦν καὶ τὸν χαιρόνται. Στὴ δευτέρῃ ἀνήκουν ἐκείνοι πὺς τὸν καταγορῶν γιὰ ὅ,τι κάνει. Καὶ στὴν τρίτῃ εἰναι ἐκείνοι

ΠΕΡΙ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ

Πολλὰ συναίσθηματα ἔχει ὁ ἄνθρωπος, εὐχάριστα καὶ δυσάρεστα. Τὸν φόβον τὸν νομίζομεν –ὅπως καὶ εἶναι– δυσάρεστον συναίσθημα. Εἶναι μία λέξις, πὺς δὲν τὴν ἀκούει ευχάριστος καὶ πρὸ παντός τὸ σύγχρονος ἄνθρωπος. Τὴν ἀποσπρέφεται. Ἀρκετούς, ἄλλωστε, φόβους ἐδοκίμασεν ἡ γενεὰ μας καὶ θέλει ἱσχυθῇ. Ποθεῖ γαλήνην, Ζητᾷ ἡρεμίαν. Δυσὰ εἰρήνην. Ἐπιθυμεῖ ζωὴν, χωρὶς φόβους καὶ τρώμους καὶ ἀνησυχίας καὶ ἀγωνίας. Ἐν τούτοις ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἰς τὸ σμηνρινὸν ἀνάγνωσμα, μᾶς συνιστᾷ τὸν φόβον. «Ἐπιτελοῦντες δικαιοσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ» λέγει. Τί συμβαίνει; Δὲν φθάνουν οἱ τόσο φόβοι καὶ ἀβεβαιότητες, πὺς μᾶς περι-βάλλουν καὶ τείνουν νὰ μᾶς πνίξουν;

Μὰ ἀκριβὲς ὁ θεὸς Ἀπόστολος ἔρχεται διὰ τοῦ σμηνρινοῦ ἀνα-γνώσματος νὰ προσπατήσῃ, ἐνισχύσῃ καὶ τέλος ἀπαλλάξῃ τὴν ἄνθρω-πότητα ἀπὸ τὸ σμηνρινὸν ἄγχος πὺς ὁ φόβος καὶ αἱ ἀνησυχίαι τοῦ ἡμι-ουργοῦ. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ὅταν ὑπάρχῃ, δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐδραιωθῇ οὐδεὶς ἄλλος φόβος ἀνθρώπων.

Μὰ ἐὰν ἐρωτήσετε, τί τέλος πάντων εἶναι αὐτὸς ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ; Ὁ φόβος αὐτὸς εἶναι ὄχι δυσάρεστον συναίσθημα, ἀλλὰ εὐχάριστον. Εἶναι ἱερὸν συναίσθημα. Εἶναι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ, ὄχι ὁ φόβος τῶν ἀνθρώπων. Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ εἶναι εὐλάβεια, σεβασμός, τιμὴ πρὸς τὸν Ὑψιστον Θεόν, τὸν Κύριον τοῦ παντός καὶ Κρίτην τῆς Οἰκουμένης. Εἶναι ἀγάπῃ ὁλόψυχος εἰς τὸν Δημιουργόν καὶ Προστάτη. Εἶναι ὑποταγὴ καὶ ὑπακοὴ πλήρως εἰς τὸ Ἅγιον θέλημά Του. Εἶναι φόβος σωτήριος, πὺς πολλὰς ὠφέ-λειας φέρει εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Α΄. Τὸν φυλάττει ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν βοηθεῖ εἰς τὴν ἀγιότητα

Τὸ λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «Ἐπιτελοῦντες ἁγιασμὸν ἐν φόβῳ Θεοῦ». Τὸ «ἐν φόβῳ Θεοῦ» ἐξηγεῖ τὸν τρόπον, μετὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπιτυχῶμεν τὴν ἁγιασμὸν. Καὶ λέγουν μὲν μερικοὶ, ὅτι πρέπει νὰ πράττωμεν τὸ καλὸν καὶ τὴν ἀρετὴν μόνον, διότι εἶναι καλόν. Εἰς τὴν πράξιν χωρὶς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐπι-τυγχάνεται ἡ ἁγιασμὸν, ἡ ἀγιότης, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὀδύναςτος καὶ ἡ ἁμαρτία ἰσχυρά. Ὁ ἄνθρωπος ἐχει κλίση καὶ ροπὴν πρὸς τὸ κακὸν καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι ἐλκυστικὴ καὶ εὐτερίστησι. Ἐχει μαγνητὴν καὶ τραβᾷ. Ἀκόμῃ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Συνθήκη του Maastricht 1992: Τί υπέγραψεν ἡ Ἑλλάς καὶ ποίᾱς ἀλλαγὰς υπέστη ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ὑπογραφῆς

43ον

«Πονηραὶ προβλέψεις καὶ διατάξεις

Ἡ Συνθήκη τοῦ Maastricht (1992) διατάζει, ἐπίσης, αὐτοὺς τὰ ἄρθρα ὑπ’ ἀριθμὸν 224, 225 καὶ 226 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης. Συγκεκριμένα προβλέπεται:

«Ἄρθρο 224

Τὰ Κράτη μέλη συνυπονοοῦνται μεταξὺ τους, γιὰ νὰ προβοῦν σὲ κοινὴ ἐνέργεια πρὸς ἀποτροπὴ παρακωλύ-σεως τῆς λειτουργίας τῆς κοινῆς ἀγορᾶς ἐξ αἰτίας μέτρων ποὺ λαμβάνει Κράτος μέλος σὲ περίπτωσι σοβαρῆς ἐσωτερικῆς διαταραχῆς τῆς δημοσίας τάξεως, σὲ περι-πτώσι πολέμου ἢ σοβαρῆς διεθνούς ἐντάσεως ποὺ ἀποτελεῖ ἀπειλὴ πολέμου ἢ πρὸς ἐκπλήρωσι ὑποχρεώ-σεων ποὺ ἔχει ἀναλάβει μὲ σκοπὸ τὴ διατήρησι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διεθνούς ασφαλείας.

Ἄρθρο 225

Λαμβάνοντι αἱ ἀποφάσεις στὶς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 223 καὶ 224 ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴ νόθευσι τῶν ὁρῶν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στὴν κοινὴ ἀγορὰ, ἡ Ἐπι-τροπὴ ἐξετάζει μὲτ’ ἑὶ τὸ ἐνδιαφερόμενον κράτος τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους τὰ μέτρα αὐτὰ δύνανται νὰ προσαρμοσθοῦν στοὺς κανόνες ποὺ θεσπίζει ἡ παρούσα συνθήκη.

Κατὰ παρέκκλισι ἀπὸ τὴ διαδικασία τῶν ἄρθρων 169 καὶ 170, ἡ Ἐπιτροπὴ ἢ κάθε Κράτος μέλος δύνανται νὰ προσφύγῃ ἀπευθείας στὸ Δικαστήριο, ἀν θεωρεῖ ὅτι ἄλλο Κράτος μέλος ἀσκέι καταχρηστικὰ τῆς ἐξουσίας ποὺ προβλέπονται κατ’ ἄρθρα 223 καὶ 224. Τὸ Δικαστή-ριο ἀποφασίζει κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἄρθρο 226

1. Κατὰ τὴ μεταβατικὴ περίοδον, ἓνα Κράτος μέλος ποὺ ἀντιμετωπίζει σοβαρὰς καὶ ἐνδεχομένως παρα-τείνόμενες δυσχέρειες σὲ τομεῖς τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος καθὼς καὶ δυσχέρειες ποὺ δύναν-ται νὰ ἐπιφέρουν σοβαρὰ ἐπιπτώσεις τῆς οικονο-μικῆς καταστάσεως σὲ ὀρισμένῃ περιοχῇ, δύναται νὰ ζητήσει νὰ τὸν ἐπιτραπῇ ἡ λήψῃ μέτρων δια-σφαλείας γιὰ τὴν ἐξισορροπήσι τῆς καταστάσε-ως ἢ τὴν προσαρμογὴ τοῦ ἐν λόγῳ τοιμέως στὴν **οικονομία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς**.

2. Κατόπιν αἰτήσεως ποὺ ἐνδιαφερομένου κράτους, ἡ Ἐπιτροπὴ ὀρίζει ἀμελλητί μὲ ἐπείγουσα διαδικασίᾳ τὰ μέ-τρα διασφαλείας ποὺ θεωρεῖ ἀναγκαῖα καὶ προσδιορί-ζει συγχρόνως τοὺς ὅρους καὶ τὸν τρόπο ἐφαρμογῆς τούς.

3. **Τὰ μέτρα ποὺ ἔχουν ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν παρά-γραφο 2 δύνανται νὰ παρεκκλίνουν ἀπὸ τῆς διατά-ξεως τῆς παρούσης συνθήκης, κατὰ τὸ μέτρο καὶ τῆς προθεσμίας ποὺ εἶναι ἀπόλυτα ἀναγκαῖες γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν στόχων τῆς παραγράφου 1. Κατὰ προτεραιότητά πρέπει νὰ ἐπιλέγονται μέτρα ποὺ διαταράσσουν κατὰ τὸ δυνατό λιγότερο τὴ λειπου-ργίᾳ τῆς κοινῆς ἀγορᾶς.**

Στὰ ἄρθρα 224 καὶ 225 ὑπάρχει μία πολὺ "περίεργη" προβλεψί, καθὼς **δίνεται ἡ δυνατότητα στὰ κράτῃ μέ-λη νὰ στραφῶν ἐναντίον ἑνὸς ἄλλου μέλους**, στὴν «περίπτωσι σοβαρῆς ἐσωτερικῆς διαταραχῆς τῆς δημο-σίας τάξεως, σὲ περιπτώσι πολέμου ἢ σοβαρῆς διε-θνούς ἐντάσεως ποὺ ἀποτελεῖ ἀπειλὴ πολέμου ἢ πρὸς ἐκπλήρωσι ὑποχρεώσεων ποὺ ἔχει ἀναλάβει μὲ σκοπὸ τὴ διατήρησι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς διεθνούς ασφαλείας!».

Ἡ πολιτικὴ ποὺ ἐφαρμόζει κατὰ κανὼνα ἡ Δύση εἶναι ἡ δημιουργία **πλαστῶν εἰδήσεων καὶ ψευδῶν ἐντυπώ-σεων**—ποὺ συνήθως συνοδεύουν προβοκατόρικα καὶ σκηνοθετημένα γεγονότα—προκειμένου νὰ ἐμφανίσαι κάποιο κράτος ὡς τρομοκρατικὴ ἀπειλὴ ἢ ἐπικίνδυνον γιὰ τὴν διασάλευσι τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

Στὴν συνέχεια, **μέσω τῆς προπαγάνδας τῶν μισο-φορικῶν Μέσων Ὑψημέρωσεως**, καλλιεργεῖται ἐντε-χνα τὸ κλίμα καὶ χειραγωγεῖται κατὰλληλα ἡ κοινὴ γνώμη σὲ βαθμὸ ποὺ ἐξαφανίζεται καὶ ἡ παραμικρὴ λαϊκὴ ἀντί-δρασι σὲ ὅ,τι καὶ ἐνὸς ἐπακολουθήσῃ. Κλασσικὰ παρα-

Τό λειτουργικόν τυπικόν τῆς Μ.τ.Χ. Ἑκκλησίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μας κ.κ. Ἀνθίμου, λοιδορῶν σκωπτικῶς αὐτὸν μὲ τίτλον «ὁ Σεβ.Θεσσαλονίκης ἀνεμ κττς», ἀνεμ ράβδου, ἀνεμ σταυροῦ & ἀνεμ θρόνου» (Θεσ/νίκη 3 Οκτωβρίου 2015 Καθεδρικός Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας).Δέν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ γνωρίζῃ ὁ ἀσεβής, ὅτι κατὰ τὸ τυπικόν τῆς Μ.τ.Χ. Ἑκκλησίας, τὸ ὁποῖον τηρεῖται εἰς ὅλα τὰ πρεσβυ-γενή Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἀντιόχειας & Ἱεροσολύ-μων μόνον ὁ Πατριάρχης ἢ τοῦτοῦ ἀπουσιάζοντος ὁ Προεάρχης Ἀρχιερεὺς φέρει μίτραν, πατερῖον καὶ σταυρὸν. Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι μοιροῦνται τοὺς ὑπερ-φιλόλους Ρώσους μὲ Ἀρχιμ.βασιλεῖς καὶ Πρωτοπρεσβυ-τέρους "μυροφόρους", γελᾶ ὁ κόσμος βλέπων 15 ἕως & 30 Ἀρχιερεῖς, μὲ πλήρη ἀρχιερατικὴν στολήν.

Στέλλω συνημμένως ἀσελῶδον ἐγκύκλιον τοῦ μακαρι-στοῦ Πατριάρχου κυροῦ Δημητρίου ἀπὸ 25ης Ἰανουαρί-ου 1989, ἥτις ἐπιλαμβάνεται ἐπὶ αὐτῶν τῶν θεμάτων τοῦ τυπικοῦ τῆς Μ.τ.Χ.Ε. σταλείαν εἰς ὅλους τοὺς Ἀρχιε-ρεῖς τῶ θρόνου καὶ τῶν Νέων Χωρῶν, δυστυχῶς ὅμως οὔτε αὐτοί, ὅλῳ! οὔτε οἱ ὑπερφιλανοὶ Κρητικὸι Ἀρχιερεῖς σέβονται ταύτην ἐκμεταλεύμενοι τὴν καλωσύνην καὶ τὴν ἐπείκαιαν τοῦ Πατριάρχου!

Μήπως ἐπέστη καίριος νὰ σταλῇ νεώτερά καὶ αὐστη-ροτέρα τοιαῦτῃ, διὸν τὸ κακὸν ἔχει παραγίνει!!!

Ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν χωρὶς φόβον καὶ πάθος, ἀλλὰ πρὸς ἐξυμνήρησιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς κανονικότητος.

Ἡλίας Ναοῦμ

Απάντησις Ο.Τ. πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Ἡλιάν Ναοῦμ

Ἀξιότιμε κ. Ἡλίο Ναοῦμ,
οἱς εὐχαριστοῦμαι πολὺ διὰ τὴν ἐπιστολήν σας καὶ τοῦτο διότι ἐκτιμῶνς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους ὁ ὁποῖο ἔχουν πταλαδὲν ἡμίσην εἰς ἀναγνώσει τῶν Ο.Τ., ἀλλὰ καὶ ἐπι-δεικνύουν ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴ ἐκκλησιαστικὰ καὶ θεολογικὰ θέματα.
Ὡστόσο δὲν συμμερίζομεθα τὴν ἀπομὴν σας δι’ ἐμβόρησεν πρόσωπα ἢ διαστρέφωμεν τὴν ἀλήθειαν. Ο.πδηόποτε γράφει ὁ Ο.Τ. εἶναι πάντοτε κόσμιον καὶ τὰ θεολογικὰ τοῦ σχολίου βασιζόμενα εἰς τὰ γεγονότα τῆς ιστορίας ἢ τῆς ἐκπαιρεύσεως. Δὲν ἀντιλαμβάνομεθα τὴν φράσιν σας «ἐξυτηριεῖτε τὰ σχέδια τῆς Μόσχας περὶ Τρίτης Ρώμης». Ἄν ὑπονοῇ ὅτι μαγόμεθα τὸ Πα-τριαρχεῖον Κων/πόλεως, τότε φίλοισιν μὲν σὰς διαβεβαί-ωωμεν ὅτι προσευχόμεθα καθημερινῶς διὰ τὸ Πατριαρ-χεῖον καὶ τὸν Πατριάρχην αὐτόν. Ὅμως αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἐμποδίζῃ ἀφ’ ἑνὸς νὰ διακρινώμεν τὸ Πατριαρχεῖον ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Πατριάρχην, ἀφ’ ἑτέρου νὰ προσειδο-ποῦμεν τοὺς περὶ τὸ Πατριαρχεῖον ὅτι μὲ τὴν πορείαν τοῦ ἀκολουθοῦντος οἱ ἰδιοὶ θὰ βλάψουν τὸ Πατριαρχεῖον, καθὼς αὐτὸ διδάσκει ἡ Ἱερά Ἱστορία «ἀρθρθεῖσαι ἀφ’ ὡμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ δοθῆσεται ἔθνοι παιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς». Ὡστόσο, μὴ παρεξηγήσετε τὴν φράσιν αὐτὴ ἀναφέρεται εἰς τοὺς Ρώσους. Ὁ ἐθνοφυλε-τισμὸς εἶναι καὶ τὸ ὁποῖον τόσο ἀνταρπεφόμεθα, ὥστε ἐδῶ ἀπὸ τὰς στίλβας τοῦ Ο.Τ. νὰ ἐκχωρῇ προτείνει εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ Πατριαρχεῖον νὰ ἀποβλήῃ καθε ἔθνονυλε-πιστὸν τὸ ἴδιον καθὼς ταυτῆς τὰς δικαιοδοσίας του μὲ τὴν ὅπου ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίαν Ἑλάνων!.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ Πατριάρχου αὐτοῦ δὲν ἔχει ἀποσχολήσῃ τὸν Ο.Τ. καθὼς μᾶς ἐνδιαφέ-ρει μόνον ἡ πορεία του, διότι εἶναι Πατριάρχης καὶ οὐχ ἰδιώτης. Μᾶς ἐκπλήσσει βαρύνοντα τὸ γεγονός ὅτι ἀποδι-δετε εἰς τὴν «φανεραιότητα διπλωματίαν» τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ Πατριαρχεῖου καὶ οὐχ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ὅμως «ἐάν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἡγυρήτησεν ὁ Παναγιώτατος...».

δείγματα αὐτῆς τῆς τακτικῆς εἶναι ὁ **βομβαρδισμὸς τῆς Σεργίας τὸν Μάρτιο τοῦ 1999** καὶ ἡ **πραξικοπηματικὴ ἀλλαγὴ τῆς κυβερνήσεως πρὸς τριετίας (Φεβρουά-ριος 2014) στὴν Οὐκρανία**, καθὼς καὶ τὰ γεγονότα ποὺ ἐπακολούθησαν μὲ ἀφορμὴ τὴν χερσάνησος τῆς Κριμαί-ας.

Τὸ κοινὸ χαρακτηριστικὸ ποὺ ἔχουν οἱ **βίαιες** αὐτὲς παρεμβάσεις τῆς Εὐρώπης στὰ δύο Εὐρωπαϊκὰ κράτη εἶναι ὁ **πόλεμος τῆς Δύσης στὴν Ὀρθοδοξία**. Τόσο ἡ Σεργία, ὅσο καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι κάτοικοι τῆς χερσάνησος τῆς Κριμαίας **ἐγίναν ἀποδέκτες τῆς ὡμῆς Εὐρω-παϊκῆς βιαιοτήτος ἐξαιτίας τοῦ Ὀρθοδόξου φρονή-ματος τῆς πλειοψηφίας τῶν κατοίκων τους**.

Ἡ Δύση ἔχει ἀφῆσει ἀτιμώρητῃ τὴν **Τουρκικὴ εἰσβολὴ στὴν Μεγαλόνησος τῆς Ἑλλάδος**, στὴν Κύ-προ, παρὰ τὸ ὅτι εἶναι ἡ **μοναδικὴ εἰσβολὴ** ποὺ ἔχει γί-νει ποτὲ σὲ Εὐρωπαϊκὸ ἔδαφος μετὰ τὸ πέρας τοῦ Δευ-τέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Ὅμοιος ἀτιμώρητῃ ἔχει ἀφήσει τὴν προκλητικὴ στάσι τῶν Τούρκων στὸ Αἰγαίον καὶ στὴν Θράκη, παρὰ τὸ ὅτι **ἀπτελείται εὐθέως Εὐρωπαϊκὸ ἔδαφος** ἀπὸ χώρα ποὺ βρίσκεται ἐκτὸς τῆς Εννώσεως.

Ἐκεῖ, ἐπίσης, ἀφήσει ἀτιμώρητῃ τὴν προκλητικὴ στά-σι τῶν Σκοπιανῶν, ποὺ **δικαδικοῦν ἐκτὸς τῆς ὀνομα-σίας καὶ τὰ ἑδάφη τῆς Μακεδονίας μας**.

Τέλος, ἡ Εὐρώπῃ κυρεῖται εἰς πρόσφατες Ἀλβανικῆς προκλήσεις ποὺ ἐγείρουν **ἀνυπόκριτα ζητήματα καὶ δικαδικήσεις**, πάλι σὲ βάρος ἐνὸς κράτους μέλους τῆς Εννώσεως.

Ὅλα τὰ παραπάνω, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν **μὴ ἐφαρ-μογὴ τοῦ ἀρθρου 226** τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης, ποὺ προβλέπει τὴν δυνατότητα γιὰ ἓνα κράτος μέλος «**ποῦ ἀντιμετωπίζει σοβαρὰς καὶ ἐνδεχομένως παρατειν-όμενες δυσχέρειες σὲ τομεῖς τῆς οικονομικῆς δραστη-ριότητος καθὼς καὶ δυσχέρειες ποὺ δύνανται νὰ ἐπι-φέρουν σοβαρὰ ἐπιδείνωσι τῆς οικονομικῆς κατα-στάσεως σὲ ὀρισμένῃ περιοχῇ**», δύνανται νὰ ζητησῇ **νὰ τὸν ἐπιτραπῇ ἡ λήψῃ μέτρων διασφαλείας γιὰ τὴν ἐξισορροπήσι τῆς καταστάσεως ἢ τὴν προσαρ-μολὴν τοῦ ἐν λόγῳ τοιμέως στὴν **οικονομία τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς****» καὶ θὰ περῇκε ἀνακούρησι στὴν ἐπὶ ἐπείγεια δοκιμαζόμενη Ἀλβανικὴ οἰκονομία καὶ στοὺς δευνὰ δοκιμαζόμενους Ἑλλήνες πολίτες, μᾶς ὀδηγεῖ καὶ πάλι στὸ συμπέρασμα πὺς **τὰ κίνητρα τῶν ἰθυνόντων καὶ τῶν δημιουργῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Εννώσεως δὲν εἶναι αὐτὰ ποὺ ἱσχυρίζονται**.

Ἡ Ἑλλάδα βρίσκεται διαρκῶς στὸ στόχοςμα τῆς Δύ-σεως παρὰ τὴν **μόνημ ἐγκάτασθαι ἐνὸς ἀντιθέτου καὶ ἀντορθόδοξου πολιτικοῦ κατεστημένου**, παρὰ τὸ ὅτι **ἐνα σημαντικὸ κομμάτι τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Κλη-ρου ἔχει χάσει ἡ ἀνογὴ τὸ νόημα τῆς ἀποστολῆς** τοῦ κα ἀνακατεῖται ἢ/καὶ διαπλέκεται μὲ τοὺς μεροδότες τοῦ Ἑθνους καὶ παρὰ τὸ ὅτι **ἐξαιτίας τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀληθινῇ Ὀρθοδόξου καθήκησης ὁ λαὸς ἔχει ἀλλοι-ωθεῖ σὲ πολὺ μεγάλῳ βαθμῷ** καὶ δὲν θυμίζει σὲ τίποτε τοὺς προγόνους του.

Ὡστόσο, τὰ ἱερά καὶ ἁγιασμένα ἀπὸ πλῆθος ἁγίων, μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν χωμάτια τῆς Ἑλλάδος ἐξεκο-λοῦσθαι νὰ εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἡ Δύση θέλει νὰ τὴν ἀφα-ρίσει ἀπὸ τὸν Εὐρωπαϊκὸ χάρτη. Αὐτὸ, ἄλλωστε, ἐξυμνή-ρεται καὶ **τὸ σχέδιον ποὺ ἔχει ὁμοιολογηθεῖ καὶ ἀπο-σκοπεῖ στὴν ἀλλαγὴ τῶν συνόρων καὶ στὴν συρρί-κνωσι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικράτειας**.

Οἱ Λαῖκοι ἀπὸ τὸ 1957 εἶναι προετοιμασμένοι μὲ κά-θε Λεπτομέρεια τὰ σχέδια τους καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ βολίζουν σύμφωνα μὲ αὐτὰ. Δυστυχῶς, στὴν Ἑλλάδα τοῦ 2017 δὲν ὑπάρχουν οὔτε σχέδια αὐτοσυνήτησις οὔτε ἡ διέθεσι νὰ ἀλλάξαι κατ’ ὅλην ὁ κόσμος συζητᾷ γιὰ τὴν ἀποτυχία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Εννώσεως, ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων ποὺ ἀκόμα πιστεύουν στὴν Εὐρώπῃ! Συνε-πῶς τὸ ἄλλο νὰ ἀναμένουμε ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴ κα-ταστροφῇ;

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΓΡΑΙΚΟΣ

Τὴν 21ην Ἰανουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ.

Ὁ ταπεινὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου π. Μᾶρκος

Γράφει ὁ κ. Κλεομένης Στεργίου, Γυμνασιάρχης

Γράφω δύο λόγιον γιὰ ἓνα ἄξιον ἱερέα, ποὺ εἶχα τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐλο-γία νὰ τὸν γνωρίσω μέσω τοῦ αειμνήστου Θεολόγου Διονυσίου Μηπα-στάτου, ποὺ γνωστοί σας καὶ ἀπὸ τὰ δημοσιευμὰτά του στὸν «ΟΡΘΟΔΟ-ΞΟ ΤΥΠΟ» ὡς «Στουδίτης». Φοβόμυ, ὅμως, πὺς θὰ προσκορῶσω στὴν ταπεινότητι τῆς μακαρίας ψυχῆς τοῦ αειμνήστου Πατρός Μάρ-κου Μανώλη, στὸν ὁποῖο δὲν ἄρε-σαν οἱ ἔπαινοι.

Ὁ πατὴρ Μᾶρκος διακρινόταν γιὰ τὴν ἀπλότητά του, γιὰ τὴ βαθεῖα πί-στη του στὸ Χριστό, γιὰ τὸ σεβασμὸ του στὸν ἄνθρωπον καὶ στὴν Ἑλληνο-χριστιανικὴ παράδοσι καὶ γιὰ τὴν ἀπαράμυλῃ ἐργατικότητά του. Γε-νικά στὸ πρόσωπό του καὶ στὸ ἔργο του δεικνύνε κανεὶς τὴν σφραγίδα τῆς πληροτήτος του. Καὶ ἡ διακρισι αὐτῆ

ὀφειλεται στὴν ἀσκησι τῆς διακονίας του εἰς ἱερέας, ποὺ τίμησε ὅσο κανεὶς τὰ ράσα του καὶ τὰ ἀμφιά του ὡς γνήσιος ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς, ποὺ λάτρευε μετὰ θερμῆς καρδίας καὶ μάλιστα αὐτὲς τῆς ἀρετὲς τοὺς τίς μετέ-διδε μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἀγάπης στὸ ποινόμενὸ του.

Τὴν πίστη του στὸ Χριστὸ καὶ τὴν Πτρεῖδα, καθὼς καὶ τῆς ἀξίεος τοῦ Ἑλληνο-κοῦ Πνεύματος τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως μας τὰ ὑπέρητρε μετ’ ἡλίου κα ἀφοσίωσι, γιὰτὶ, ὅπως δέχεται καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Τσιριντάνης, ἡ σύνθεσι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνθρωπισμοῦ μὲ τὸν χριστιανικὸ ἀνθρωπισμὸν ὀφείλεται στοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, στοὺς μεγάλους φιλοσόφους μας, στὴν Ὀρθοδοξίᾳ, ἀλλὰ καὶ στὸν ἀνθρωπιο τῆς τουρκιοκρατίας ποὺ ἀνιογραφεῖτοε τους ἀρχαί-ους ποιητὰς καὶ φιλοσόφους τῆς ἐκκλησίας καὶ ἡ πνευματικότητα εἶναι κίνη-σι, ἀναφορά στὸ πνεῦμα, στὸ Θεό. Χωρὶς τὸ πνεῦμα ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὕλη.

Αὐτὸ τὸ πνευματικὸ ἔργον καλλιερῶσκει ὁ πατὴρ Μᾶρκος. Πόσις μῦθος νὰ λησμονήσῃς τὰ σεμνὰ καὶ ἐνδιαφέροντα κηρύγματα τοῦ στὶς ἐρημνείες τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀπ’ τῆς ὁποῖες ἀπεκομίζαμε τὰ πνευματικὰ ἐφόδια τῆς πίστεώς μας.

Τὶ νὰ πτεῖ κανεὶς γιὰ τῆς πνευματικῆς συνάξεος του στὸ Ἀρχονταρικὸ τοῦ Ἁγί-ου Γεωργίου, ἐν ἱ. Ναὸ ποὺ ἀνέδειξε μὲ τὴν ἐργατικότητά του καὶ τὴν πνευ-ματικότητά του καὶ τὸν ὁποῖον γέμισε ἀπὸ πίστεως, ποὺ ἀναζητοῦσαν τὴ γνή-σια λατρευτικὴ ἱεροτελεστία τῆς ἀναμάρτητοῦ θυσίας.

Ἀναβίωσας καὶ μᾶς παρουσίασε μὲ τὴν ἀπλότητά του καὶ σεμνότητά του ὅλες τῆς μορφῆς τῆς πνευματικῆς διακονίας. Πάντα ἀκούραστος στὸ πνευμα-τικὸ του ἔργον, στὶς ἱερὲς ἐξομολογήσεις καὶ στὰ ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Προσωπικῶς εἶχα τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐλογία νὰ ἔλθω στὸ στήπῃ μου καὶ νὰ μᾶς κανεὶ εὐχέλαια.

Ἡ μόνημ ἀσκησι τῆς διακονίας του συνοδεύεσθαι ἀπ’ τὴ φλογερὴ του πί-στη, γι’ αὐτὸ πολλὰς φορές ἀδιοφοροῦσε γιὰ τὴν ὕειά του, τὴν κοραύρη του καὶ τὴ διατροφή του στὴν ἀσκησι αὐτῇ. Ἡ συνεχὲς προσευχή του τὸν ἐφο-δίαζε μὲ πολλὰς ἀρετὰς καὶ τὸν καθιστοῦσε δυνατό στὸν ἀντιμετωπιζόμεν δυ-σκολιών ἀπ’ τῆς παραλόγους ἀπαίτησεις καὶ τῆς ἀντιχριστιανικῆς τάσεως τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ποὺ ἀθελοῦσι καὶ τῆς παρεκκλίσεσι ἀπ’ τῆς παραδόσεως καὶ ἀξίες μας. Παράλληλα ἡ ἀγιότητα του καὶ οἱ ἀρετὲς ποὺ γίνονταν παράδειγμα ζωῆς κατὰ Χριστόν, ὅσες θυσίες, κόπους καὶ ἀγῶνες χρειαζόταν. Ἐφάρμοζε στῆς περιπτώσεις αὐτὲς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ «ὅτὶ διὰ τὴν ἀρετὴν πάντα πόνον ὑπομένειν μακάριόν ἐστί» (Δ. Μακ. 7,22), δηλαδὴ γιὰ τὴν ἀπόκτησι τῆς ἀρετῆς εἶναι εὐλογία νὰ ὑπομένει κανεὶς κάθε πόνον καὶ κόπο.

Πολλοὶ μὲ τὴ βοήθειά του γνώρισαν τὴν ἀληθινὴ πίστη τους στὸν Χριστό. Ἐτρεχε παντοῦ νὰ προσφέρει ἀγάπῃ, φιλοanthρωπία καὶ ὡς στοργικὸς πατέ-ρς νὰ φροντίζῃ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν συναντηθέντων του.

Ἡ ζωὴ του δὲν ἦταν παρὰ ἓνα μελέτημα τοῦ Θεανθρώπου, ἔκανε τὸ πᾶν γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῶν ἀδικουμένων. Ἐδεῖκε εὐσταλαγχγία στοὺς πτωχοὺς καὶ προσπαθοῦσε νὰ ἀπαλύνει τὸν πόνο τους καὶ μὲ τὸ αἰσιαστικὸν τοῦ ἔργου ἀσκήπει ἀπλόχερα τὴν πλοῖασι στοργὴν τοῦ καὶ ἔδινε ἐλπίδα καὶ σωτηρία.

Δὲν ἐχνοῖντο οἱ πνευματικὲς ἐπισκεμὲς στῆς φυλακὲς τοῦ Ἀῤῥωνῆ καὶ τὸ ἔργον του στὸ σχολεῖο τῶν φυλακῶν ὑπῆρξε ἀπαράμυλῳ. Ὁ αἰσιοπας πατὴρ Μᾶρκος, ὁ ταπεινὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἔδεχνε βαθεῖα ἀγάπῃ, σε-βασμὸ καὶ ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ παιδιὰ, γιὰτὶ τὸ κάθε παιδι γιὰ ἐκεῖνον ἦταν ὁ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ποὺ τὴν ἔβλεπε μὲ ἀπέραντο σεβασμὸ.

Στὸν τομεῖ αὐτὸν συνεργασθήκαμε γιὰ ἀρκετὰ χρόνια. Μὲ τὴ φροντιδα τῆς Θεολόγῳ μας κας Γριστοπούλου Δημητρῆς ἦλθε στὸ Γυμνάσιό τῆς Νέ-ας Ἐρυθραίας γιὰ ἐξομολογήσει τῶν παιδιῶν μας. Στῆς μεγάλες γρατιές, λοι-πόν, τῆς Ἐκκλησίας μας, Χριστοῦνενα καὶ Πίσχῃ ἐρχόταν στὸ σχολεῖο ὁ πατὴρ Μᾶρκος καὶ ἐξομολογοῦσε τὰ παιδιὰ. Δὲν ἦταν ἀδιάφορο τὸ πέρα-σμά ποὺ ἀπὸ τὴν αὐτῇ, τὴ ἔβλεπες ἀπὸ μόνά τους νὰ τοὺ φιλοῦν τὸ χερί, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἐξομολογήσεως μὲ ἀπόλυτῃ τάξῃ καὶ σεβασμῷ προσέρχονταν. Μάλιστα πολλὰς φορές ἐξομολογούνταν καὶ καθηγητῆς, οἱ ὁποῖοι ὁμολογοῦσαν ὅτι δὲν εἶχαν ἑναθεῖ τέτοιον ἱερέα. Ὁ ἴδιος κάποια μέ-ρὰ στὸ ἐμφύλιον μὲν εἶπε «κύριε Γυμνασιάρχα, τὰ παιδιὰ δὲν ἔχουν ἀμαρ-τίες, προβλήματα ἔχουν».

Αὐτὸ ποὺ μοῦ εἶπε τὸ χρησιμοποίησα, ὅταν μὲ ἐπεσκέφθηκαν μερικοὶ «προοδευτικοὶ γνοεῖς», γιὰ νὰ διαμαρτυρηθῶν γιὰ τὴν ἐξομολογήσι τῶν παιδιῶν, ὁπότεαν πᾶντο στὰ λόγια τοῦ πατρός Μάρκου συμπληρώσας καὶ ἐγώ: «ὁ πατὴρ Μ

Ἡ Σιών κατὰ τοῦ Σιωνισμοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

σχεῖ ὁ ἀνεμος τοῦ Σιωνισμοῦ καὶ ἐφυγε ἡ πυρκαγιά νὰ καίηαι τὴ Ρωσία, ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω.

Γιὰ κάθε χώρα, οἱ Σιωνιστές εἶχαν ἐκπαιήσει συγκεντρωμένη σχεδὸν ἐλέγχου ἢ καὶ διάλυσης. Γ' αὐτὸ βλέπομεν ὅτι στὴ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐπιβλήθηκαν μόνον μέρου τοῦ τραπέζιου συστήματος. Στὴ Γαλλία καὶ στὴ Ρωσία, ἀντίθετως, εἶχαν ἄλλο σχέδιο δράσης. Ἦθελαν ἀποτιγοχθεῖσαι καὶ ἐκρίζωσαι τὸν Χριστιανισμὸν , στὴ Γαλλία τοῦ ψευτικοῦ Χριστιανισμοῦ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ στὴ Ρωσία, τοῦ ἀληθινοῦ, τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Ἐπίσης, ψευτικός Χριστιανισμός ὑπῆρχε καὶ στὶς χώρες τῆς Εὐρώπῃς ποὺ ὑπῆρχαν Προτεσταντικὲς ἐκκλησίαι, ἀλλὰ αὐτοὺς ἀποφάσαναι νὰ τοὺς χρησιμοποιοῦσουν, χωρὶς νὰ τοὺς σφάδρουν!

Στὴ Γαλλία ἐπέλεξαν νὰ στήσουν τὸν Διαφωτισμό, γιὰ νὰ προετοιμαστούν ἀντιδρασιακὰ τὴν προσεχέσῃ ἐκμένῃ Γαλλικῇ ἐπανάστασι, τὰ νήματα τῆς ὁποίας κινεῖ ὁράτως τὴ οἰκονομία Ρότσιλντ. Τὸ χάος ξεσποῖ τὸ 1789. Πρωτοπαλληκάρη αὐτοὺ ποὺ ἀγνῶνα γιὰ ἐλευθερία, ἰσότητά καὶ ἀδελφότητα (ἐνὰ μασονικὸ σὺνθημα γιὰ τοὺς ἀδελφούς τῶν τεκτονικῶν στοῶν) ἦταν οἱ ἱακωβίνοι, μέσα στοὺς ὁποίους εἶχαν διεισδύσει πολλοὶ μασόνιοι, γιὰ νὰ προωθήσουν τὶς σιωνιστικὲς βλέψεις.

Ὑποτίθεται αὐτὴ ἡ ἐπανάστασις ἔγινε, γιὰ νὰ ἀναστρεφῇ ἡ κοινωνικὴ, πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀδικία καὶ ἀνισότητα ποὺ μαστίεε τὴ Γαλλία. Μόλις, ὅμως, ἐκπλήρῃται τὸ ἐπαναστατικὸ καθεστῶς, ὁ Ροβεσπιέρος μὲ τοὺς ἱακωβίνοις του, ξέσπασε μίᾱ μανιακὴ καταδιώξῃ λαοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ, ἡ περίοδος τῆς Τρομοκρατίας. Γκι-λντίνσκι ποτὲ Παρίσι, γενεκοίνα στὴν ἐπαρχία τῆς Βαν-δέας, κατάρχησαν χριστιανικὴς πύλεις καὶ ἡμερολόγιον, καὶ ἐπιβόλῃ τῆς λατρείας τοῦ Ὑπέρτατου Ὀντος, μαζὶ μὲ ἀρκετὰ παγανιστικὰ στοιχεῖα (ἀντηγραφὴ τῆς μασονικῆς θρησκευτικῆς θεωρίας, ποὺ ἐπιβεβαίει ὁ καμπιλι-σμός).

Τὸ αἰμοδιψὲς καὶ ἀντίχριστο καθεστῶς τῆς «ἐπανάστασης» ἐκτέλευσε πιστὰ τὶς ἐντολὰς τοῦ Σιωνισμοῦ, μέχρι ποὺ βρέθηκε κάποιος ἡγέτης, ποὺ ἀνέτρεψε τὰ δεδομένα, χάλασε τὸ σχέδιο, ὁ Ναπολέων Βοναπάρτης, τὸν ὁποῖο δὲν κατέφεραν νὰ ἐλέγξουν οἱ Σιωνιστές, δὲν ἦν ὁ ἀνθρώπος τοῦο! Οἱ Ρότσιλντ τότε χρησιμοποίησαν καὶ πάλι τὸ διαίρι καὶ βασιλεῖα. Χρηματοδότησαν τὸν Βοναπάρτη, ἀλλὰ χρηματοδότησαν καὶ τὸν ἀντίπαλο Ἀγγλο στρατηγὸ Wellington!

Τὴν ἰδία περίπτωσι ἐποχῇ, ἡ οἰκονομικὴ κυριαρχία τῶν Ρότσιλντ ἐπεκτείνεται καὶ στὴ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, ὅπου τὸ 1810 ὁ ἰσχυρότερος τραπεζίτης τῆς Ἀγγλίας εἶναι ὁ Nathan Mayer Rothschild. Ἡ κυβερνήσιον τῆς Βρετανίας μέσα σὲ λίγα χρόνια ἐνεν ὑποχείριον τῶν Ρότσιλντ, οἱ ὁποῖοι μέσω τοῦ τραπέζικου συστήματος ἐπιβάλλουν τὶς ἀποφάσεις τοὺς στοὺς Ἀγγλούς κυβερνήτες. Τὴν ἰδίᾱ τύχη εἶχε καὶ ἡ Αὐστρία, ἡ ὁποία ἐλέγχεται ἀντιστοίχα στὴν τράπεζα τοῦ Salomon Mayer Rothschild!

Λίγο διαφορετικὴ ἦταν ἀρχικὰ ἡ πορεία τοῦ νεοστυ-στατου κράτους τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς. Ἐπικεφαλὴς τῆς ἀμερικανικῆς ἐπανάστασης, τὸ 1776, ἦταν ὁ μασόνος Οὐάσινγκτον (George Washington). Πρῶτο μέλημν τῶν Ρότσιλντ ἦταν νὰ ἱδρυσουν καὶ στὴν Ἀμερικὴ μία τράπεζα, ποὺ νὰ ἐλέγχει τὶς ἐκεῖ κυ-βερνήσεις. Αὐτὸ ἐγίνε τὸ 1791, μὲ τὸν ἀπεσταλμένο στοὺς στίς ΗΠΑ Alexander Hamilton. Δὲν ἦταν, ὅμως, ὅλοι οἱ Πρόεδροί τῶν ΗΠΑ πρόθυμοι νὰ ὑποταγούν. Κάποιοι ἀντιστάθηκαν στοὺς τραπεζίτες εἰσβολείς, ὅπως ὁ Thomas Jefferson (1743-1826), ὁ Andrew Jackson (1829-1837) καὶ ἀργότερα ὁ Abraham Lincoln (1861-1865).

Οἱ Ρότσιλντ, ἔστω καὶ ἂν δυσκολεύτηκαν νὰ ὑποτάξουν οἰκονομικὰ τὴς ΗΠΑ, τελικὰ τὸ 1913 πέτυχαν τὸν σκοπὸ τους. Ἰδρυσαν τὴν Federal Reserve Bank, ἡ ὁποία ἐκδίδει πλέον τὸ ἀμερικανικὸ νόμισμα, καὶ ὅχι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησι. Αὐτὸ ἦταν καὶ τὸ τέλος τῆς οἰκονομικῆς ἐλευθερίας τῶν ΗΠΑ, οἱ ὁποῖες πλέον γίνονται, ὅπως καὶ οἱ περισσότερες ἐυρωπαϊκὲς χώρες, ὑποχέριον τῶν Ρότσιλντ καὶ τοῦ Σιωνισμοῦ. Ὁ τελευταῖος Ἀμερικανὸς πρόεδρος, ποὺ ἐπιχειρήσει νὰ ἀνατρέψῃ αὐτὴν τὴν ὑποδουλώσι, μὲ τὸ νὰ ἀφαιρέσει τὸ δικαίωμα τῶν Σιωνιστῶν τραπεζιτῶν νὰ ἐκδίδουν καὶ νὰ κυκλοφοροῦν τὸ δολλάριο, ἐξοντώθηκε, ὅπως κάθε ἄλλος ἀντίπαλος τοῦ ταλροδικοῦ ὀνείρου. Ἦταν ὁ γνωστός Κέννεντυ (John Kennedy) τὸ 1963!

Ἡ οἰκονομικὴ ἐξάπλωσι τῶν Ρότσιλντ, μαζὶ μὲ τὰ σχέδια τοῦ Σιωνισμοῦ, σὺνταμα πέρασε ἀπὸ τὴ Μεσογεία Ὀθλασσά. Ἀπὸ τὸ 1823 καὶ ἔπειτα, οἱ Ρότσιλντ ἀναλαμβάνουν τὶς χρηματο-οικονομικὲς πράξεις τοῦ Βατικανοῦ καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησίας. Ὁ Πάπας, ὅπως αὐτὸ παρελθόν, τὸν 9ο αἰώνα, εἶχε γίνει υποχέριον τῶν Φράγκων βασιλιδῶν, τώρα ὑποδουλώνεται σὺν αὐτοκράτορα Ρότσιλντ. Ἀλμῖνο στὸν Πάπα ποὺ θὰ τομήσει ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα νὰ διαφωτισθῇ μὲ τὶς διαταγὲς τοῦ Σιωνισμοῦ!

Μετὰ τὴν τουρκοκρατίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα

Ἐπόμενος στόχος ἡ Ἑλλάδα. Ἐδῶ τὰ πράγματα εἶναι ἀλλιώως, καθὼς οἱ Ἑλληνες δὲν εἶναι ἀπλᾶ ἐνὰς λαὸς ποὺ πρέπει νὰ ὑποτάξῃ, σὰν τὸν ἄλλο λαὸν. Εἶναι ὁ κορυφαῖος ἀντίπαλος, ἐδῶ καὶ αἰώνες. Ἡ δρᾶσι τῶν Εβραίων στὸν τουρκοκρατούμενο ἐλληνικὸν χῶρο περιγράφεται μὲ τὰ πὸ μελῶς χρώματα ἀπὸ τὸν μεγάλον Ἑθνο-ῤεφάρμάρτα Ὑἱαο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλό, ποὺ ἐξοντώθηκε ἀπὸ τοὺς Εβραίους τὸ 1779, μὲ ἐκτελεστές τοὺς Τούρκους.

Ἐρόσους ἡ ἐλληνικὴ αὐτοκρατορία εἶχε διαλυθεῖ ὀριστικά τὸ 1453, οἱ Ἑλληνες ἦταν ἐνὰς ἀγίσχυρος ἀντίπαλο γιὰ τὸν Σιωνισμό. Ἡ μόνῃ ἀπείλῃ ἦταν ἡ πίστις τῶν Ἑλλήνων, ἡ Ὁρθόδοξ Ἐκκλησία, ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία τοῦ ἀληθινοῦ Μεσσία, ἡ ὁποία ὅμως ἦταν καὶ αὐτὴ κάτω ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ Τούρκου Σουλτάνου.

Ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων τὸ 1821 ἦταν τρομακτικὸς κίνδυνος γιὰ τὸ σιωνιστικὸ ὄνειρο. Δὲν ἔπρεπε ξανὰ νὰ ἐπικρατίσει μία ἐλληνορθόδοξὴ αὐτοκρατορία, ὅπως ἔγινε σὸν παρελθόν μὲ τὴ Ρωμανία, τὸ Βυζάντιο. Ἡ δὲν ἔπρεπε νὰ δημιουργηθεῖ ἐλληνικὸ κράτος, μὲ τὸ νὰ πνιγῇ ἡ ἐπανάστασις καὶ νὰ παραμείνουν οἱ Ἑλληνες σκλάβοι τῶν Τούρκων, ἡ τουλάχιστον νὰ δημιουργηθεῖ ἐνα κράτος – μαριονέττα, ὅπου ἐλληνικὴ παιδεία καὶ ὀρθόδοξὴ πίστις θὰ εἶναι ὑπὸ διαρκὴ διωγμῷ.

Τὰ σφάλματα, ὅμως, ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ἦταν τρακικά. Τὸ 1824 καταφύγαμε στοὺς Ἀγγλούς νὰ ζητήσωμε δάνειο, γιὰ νὰ ἐνισχυθῶμε τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπανάστασης. Τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν ἦταν τυχαῖο. Μεθοδεύτηκε ἀπὸ τὸ λεγόμενο ἀγγλόφιλο κόμμα ποὺ ἐμφανίστηκε στὴν ἐπανάστασι τῆς Ἑλλάδας, τὰ μέλη τοῦ ὁποίου ἦταν ἐμμεῖοις πράκτορες τῶν Ἀγγλῶν καὶ ὅχι Ἑλλήνων πατριώτες. Πίσω ὅμως ἀπὸ τὸ τραπέζικὸ σύστημα στὴ Βρετανία βρισκόταν ἡδὴ ὁ Ρότσιλντ, ὁ ὁποῖος βρῆκε τὴ χρυσὴ εὐκαιρία νὰ χορηγήσι καταστροφικὰ τοκογλυφικὰ δάνεια στοὺς Ἑλληνες, ὅπως ἔκανε καὶ σὲ κάθε ἄλλο κράτος.

Ὁτῶσδήποτε, ἡ κορύφωσι τοῦ ἐλληνικοῦ δράματος ἦταν ἡ δολοφονία τοῦ Κυβερνήτη τοῦ νεοστυάτου ἐλληνικοῦ κράτους, Ἰωάννη Καποδιστρια. Ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους ἀναγνωρίστηκε τὸν Φεβρουαρίου τοῦ 1830, ὅμως ὁ κυβερνήτης του, ὁ Κρότιντς, μὲ τὴν ἐλληνορθόδοξὴ συνειδηση καὶ δράση, δὲν ἦταν ἀποδοκτικὸς ἀπὸ τὴ σιωνιστικὴ αὐτοκρατορία. Ἐπρεπε νὰ ἐπιλεγεί κάποιος ἄλλος, ποὺ θὰ ὑποπετοῦσε πιστὰ τὰ σχέδια τῶν Σιωνιστῶν γιὰ τὴν Ἑλλάδα, καπὶ ποὺ δὲν θὰ ἐκανε ὁ Καποδιστριας.

Κάπως ἔτσι, μὲ τὶς συνήθειες ἀόρατες ραδιοϋργείες, ἐξοντώνεται καὶ ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνας Ἰωάννης Καποδιστριας, στίς 27/9/1831, καὶ στὴ θέασι τοῦ τοποθετεῖται ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Βαυαρὸς Ὁθων (Otto Friedrich Ludwig von Wittelsbach), γιὰ νὰ παίζει τὸ ρόλο τῆς φιγούρας τοῦ βασιλιᾶ, σὸ θέατρο σκίων ποὺ ἐστη-

ναν πλέον οἱ Ρότσιλντ στὴν ταλαίπωρ Ἑλλάδα.

Τὸ 1834 συστήνεται ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία διὰ τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ ΦΕΚ 101/25.01.1836 ἀποκτὰ τὸ ἀποκλειστικὸ προνόμιον νὰ ἐκδίδει τὸ χρῆμα στὴν Ἑλλάδᾳ (καὶ ὅχι ἡ ἐκἀσποτε ἐλληνικὴ κυβέρνησι, ἀκριβῶς ὅπως στίς ΗΠΑ μὲ τὴν Federal Reverse Bank), καπὶ ποὺ ἀνανεώνεται μὲ ΦΕΚ 1841. Κάτοχοι τοῦ 55% τῶν μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς μὰς Τράπεζας, κατὰ συνείπεια ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς, ἦταν (ποιοὶ ἄλλοι); οἱ τραπεζίτες Ρότσιλντ...

Μὲ ἀπλὰ λόγια, τὸ ἐλληνικὸ κράτος τὸ 1841 χάνει ὀριστικὰ τὴν οἰκονομικὴ τοῦ ἐλευθερία, γίνεται ἐνα ὑποκατάστημα τῆς πανίσχυρης ἐταιρείας τῶν Ρότσιλντ. Καὶ οἱ διάφοροι ἡγέτες τῆς Ἑλλάδας δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρὰ ὑπάλληλοι τῆς ἐταιρείας Ρότσιλντ. Ἀντίστοιχα, ἐπέβαλαν προξικοπηματικὰ τὴν δημοιυρία τῆς αὐτοκράλειας Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ διοικητικὰ ἀντιμετωπιζόταν σὰν κρατικὴ ὑπηρεσία, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ρωμαιοκαθολικὸ Ὁθωνα! Ἡ ὁρατὴ αὐτοκρατορία εἶχε κατακτήσει ἄλλη μία χώρα, τὴν πλέον ἐπικίνδυνη γιὰ τὰ μελλοντικὰ τῆς σχέδια.

Σὰ μέση τοῦ 19ου αἰώνα πᾶσιτες σὲ ἐφαρμογὴ καὶ τὸ σχέδιο κατάκτησης τῆς Ρωσίας, στὴν ὁποία οἱ Ρότσιλντ δὲν μπόρεσαν ποτὲ νὰ ἱδρυσουν μία κεντρικὴ τράπεζα, γιὰ νὰ ἐπιβληθῶν στὸν Ἱσδρο καὶ τῆς Ρωσικῆς αὐτοκρατορίας, ποὺ ἦταν καὶ Ὁρθόδοξῃ (ἀκριβὺς ἐνοχλητικὸ γιὰ κάθε Σιωνιστῇ). Φρόντισαν, βέβαια, νὰ μὴ μπορέσει ποτὲ νὰ ἐπεκταθεῖ στὰ Βαλκάνια, στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ πᾶνω ἀπὸ ὅλα στὴν Παλαιστίνη, ὅπου θὰ ἱδρῶσαν μελλοντικὰ τὸ σιωνιστικὸ κράτος, μεταξὺ Εὐρώπῃς καὶ Νεῖλου.

Πατὶ ποτὲ δὲν μπόρεσαν οἱ ὀρθόδοξοι βαλκανικοὶ λαοὶ νὰ συνενωθῶνιν μεταξὺ τοὺς, γιὰ νὰ διαλύσουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν Ὁθωμανικὴ αὐτοκρατορία, μὲ τὴ βοή-θεια τῆς Ρωσίας; Γιατὶ Βρετανοὶ καὶ Γάλλοι ἀγωνίζονταν μὲ λύσσα νὰ στηρίξουν τοὺς Τούρκους, ἐνάντια τῶν Ρώσους τὸν 19ο αἰώνα, ἀλλὰ ἐφάνικα στοὺς δύο παγκόσμιους πολέμους συμμάχησαν μὲ τοὺς Ρώ-σους; Ἐρωτήματα ποὺ μόνον ἡ γνώσι τῆς δράσης τοῦ Σιωνισμοῦ μπορεῖ νὰ ἀπαντήσι.

Τὸ δράμα, ὅχι μόνον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπόλοιπων ὀρθόδοξων βαλκανικῶν λαῶν ἐπιτάχθηκε ἀπὸ τὴ δόλια δρᾶσι τῶν Σιωνιστῶν. Ἀντιλήφθηκαν ἐγκαιρα τὸν φοβερὸ κίνδυνον ποὺ θὰ προέκυπτε, ἂν Ἑλληνες, Ἀλβανοὶ, Βούλγαροι, Σέρβοι καὶ Ρουμᾶνοι συνενεργήσαν, ὥστε νὰ συντριφῶν τὴν Ὁθωμανικὴ αὐτοκρατορία καὶ νὰ ἐπαναστατήσουν τὴν ἐνδοξὴ Ρω-μανία τοῦ παρελθόντος.

Τελικὰ, μὲ τὶς κατάλληλες ἐνέργειες, οἱ Σιωνιστές κατέφεραν νὰ στεφίρουν τὸ ζῆζινο τοῦ ἐθνικισμοῦ στὰ Βαλκάνια, νὰ μισήσι ὁ ἐνὰς ὀρθόδοξος λαὸς τὸν ἄλλο καὶ νὰ δημιουργηθῶν τὰ σύγχρονα βαλκανικὰ κράτη, μὲ τελευταῖο τὸ τραγελαφικὸν κράτος τῶν Σκοπιῶν, τὰ ὁποῖα πνιγνόνται μέχρι σήμερα στὸ διλητηριῶν τοῦ στεῖρο ἐθνικισμοῦ καὶ μάχονται μεταξὺ τοὺς, ἀντὶ νὰ ὁμο-νοοῦν καὶ νὰ συνενεργήσαν σὰν ἀδελφεία.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ κομμουνισμοῦ

Τὸ 1848 δημοσιεύεται τὸ Κομμουνιστικὸ Μανιφέστο, ἀπὸ τὸν Καρλ Μάρξ, μὲ τὴν συνδρομὴ τοῦ Ἑνγκελς (Friedrich Engels), τὸ ὁποῖο ἦταν ἡ βάση τῆς δημιουρ-γίας τοῦ κομμουνισμοῦ, μέρου τοῦ ὁποίου οἱ Σιωνιστές θὰ πετύχωναν πολλαπλοὺς στόχους, μεταξὺ τῶν ὁποί-ων ἡ κατάκτησι τῆς Ρωσίας. Ποῖος ἦταν ὁ Μάρξ (Μαρ-δοχάσιος ἦταν τὸ ἐβραϊκὸ τοῦ ὀνομα); Ἐνὰς Ἀσκεναζὶ Ἑβραῖος τῆς Γερμανίας, μέλος τοῦ Συνδέσμου τῶν Δι-καίων, κλάδου τῶν ἱλλουμιναντῶ!

Μέσα σὲ λίγα χρόνια, ὁ κομμουνισμός ἐξελισσεται τόσο σὰν θεωρητικὸ-φιλοσοφικὸ κίνημα, ὥσο καὶ σὰν πολιτικὴ-κοινωνικὴ δρᾶσι. Καθὼς μιλοῦσε γιὰ ὑπέρρο-γα ἰδωνικά καὶ ἐλπίδες, τὴ ἁλτρωσι τῶν φτωχῶν ἀπὸ τὴν καταπίεσι, τὴν κατάρχησι τῆς οἰκονομικῆς ἀνισό-τητας, τὴν ἐπικράτησι τῆς δικαιοσύνης στὴν κοινωνία (ἵσες σχέδιν αὐτοῦσιες μέσα ἀπὸ τὴν Κανὴν ἀδελτηκ), ἐτόπμεον ἦταν νὰ ἀγγίξει τὶς καρδιὲς πολλῶν ἀνθρώ-πων, καὶ μάλιστα ἀνθρώπων μὲ ἰδωνικά καὶ μὲ ἀγωνι-στικὴ διάθεσι. Ποὺ νὰ ἤξεραν, βέβαια, αὐτοὶ οἱ ἀνθρώ-ποι ποὺ ἔγιναν κομμουνιστές, ὅτι ἀπὸ πίσω κρυβόταν ὁ σὺντροφος Ρότσιλντ!

Μέσα στὴ δεξαμενὴ ἰδεῶν τοῦ κομμουνισμοῦ ἔριξαν οἱ Ρότσιλντ τὸ σιωνιστικὸ διλητηριῶν. Στήριξαν τὴν ἀθεΐα καὶ τὸν Ὀλισμὸ, ἀνήρνησαν τὴν ὑπαρξὴ Θεοῦ καὶ ὁποιασδήποτε ὑπερφυσικῆς καὶ πνευματικῆς (θιάλης) κατὰστασις, περιφρόνησαν τὴν ἐννοία τοῦ ἐθνους καὶ τῆς πατριδας. Στὴν πορεία, ἰδίως ὅπως ἐφαρμόστικε στὴ Σοβιετικὴ Ἑνωσι, ὁ κομμουνισμός ἦταν μία μορφή πολιτικῆς θρησκείας.

Ὁ Μάρξ ἦταν κατὰ μετὰξ μεσοσά καὶ προφήτης, τὰ γραπτὰ του ἦταν οἱ ἱερεῖς γραφεῖς, τὸ Κόμμα ἦταν τὸ ἱερατεῖο, τὰ μέλη τοῦ κόμματος οἱ πιστοί. Ἀλμῖνο, ὅμως, σὲ ὁποῖον ἀμφισβητήσου κατὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀθεθ θρησκεία. Ἦταν βλάσφημος, βέβρλος, ἐχθρὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ἔπρεπε νὰ τιμωρηθεῖ ἢ καὶ νὰ ἐκοντώθῃ. Ὅλα αὐτὰ, βέβαια, δὲν ἦταν τίποτα ἄλλο ἀπὸ τὸ μοντέ-λο διακυβέρνησης ποὺ ὀνειρεύεται νὰ ἐπιβάλει ὁ Σι-ωνισμός.

Ἡ μασονία ἦταν ἡ νάρκη, πᾶνω στὴν ὁποία ἔπρεφαν οἱ πλοῦστοι καὶ οἱ φιλόδοξοι. Ὁ ἱλλουμιναντὶς ἦταν ἡ νάρ-κη γιὰ ὁσους ἀσχολοῦνταν μὲ ἀποκρυψισμό καὶ σκο-τεινὲς δυνάμεις. Τὸ πνευματικὸ ἐργαστηριῶ τῶν Σι-ωνιστῶν, ὅμως, δὲν τελείωσε ἐκεῖ, ἐρπάζε νάρκες καὶ γιὰ ἄλλες κατηγορίες ἀνθρώπων. Γιὰ τοὺς φτωχοὺς καὶ κα-ταπιεσμένους ἔπλκασαν τὸν κομμουνισμόν. Γιὰ τοὺς ποι-κίλης προελεύσεως κατοίκους τῶν ΗΠΑ ἔπλκασαν τὸν χιλισμό καὶ γιὰ τοὺς λοιποὺς πιστοὺς τῆς Εὐρώπῃς τὸν Οικουμενισμόν. Ἀστερεῖται εὐρηματικότητα, νάρκες γιὰ κάθε νοστίο!

Ἡ ἐπινόησις τοῦ χιλιασμοῦ

Ὁ χιλιασμὸς ἡ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ εἶναι μία ἀλλό-κοπη θρησκεία ποὺ προήλθε ἀπὸ τὸν Κάρολο Ρώσσελ (Charles Taze Russell), ἐνα Ἀμερικανὸν πρῶην Προτε-στάντη Πάστορα ποὺ ἀρχισε νὰ κηρύττει τὸ 1879 μία νέα θρησκευτικὴ δόξασι, ποὺ ἀναγνέμουν Ἰουδαίκες, Χριστιανικὲς καὶ σιωνιστικὲς ἀντιλήψεις. Χρησιμοποιοῦ-σε τὴν Ἁγία Γραφῇ καὶ τὸν ἱερὸ βιβλίον, ἀλλὰ φοικτὰ πα-ρερμηνευμένῃ.

Ὁ Ρώσσελ ἐξέπληξε τοὺς πάντες, κηρύσσοντας ὅτι ἡ Παλαιστίνη ἀνήκει στὴν ἐβραϊκὴ φυλὴ, ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ καλοῖσε πίσω στὴ γῆ τους καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε αὐτοὶ νὰ βρισκονται στὸ ἐπικεντρὸν τῆς ἐξουσίας στὴ γῆ κατὰ τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ρώσσελ πίστευε ἀρχαῖα ὅτι οἱ Εβραῖοὶ θὰ γυρίζαν στὴν Παλαιστίνη καὶ θὰ διαμρῶνταν τὸ δικὸ τους κράτος τὸ 1910.

Μία τέτοια διδασκαλία, τὴν ὁποία κήρυττε καὶ δημό-σια στοὺς Εβραίους τῶν ΗΠΑ, ἦταν ἐπιεικὲς ἀκατα-νότης, ὁσέτη. Ὁ Ρώσσελ ὅμως δὲν ἦταν κάποιος ὀνειροπαρμένος. Ἦταν ἄνδρς ἀκόμη πράκτορας τοῦ Σιωνισμοῦ, μὲ ἐντεταλμένη ὑπηρεσία νὰ προετοιμάσει ψυχολογικὰ τόσο τοὺς Ἀμερικανούς Εβραίους, γιὰ ἐνα κράτος ποὺ οὔτε κἀν τὸ τοπιφάζονταν οἱ θὰ γινόνταν τόσο ἀμεσα, ὥσο καὶ τοὺς ὑπόλοιπους Ἀμερικανούς, ποὺ ἔπρεπε νὰ πάψουν νὰ πιστεύουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Θεός, γιὰ νὰ πιστεύουν κάποια στιγμή καὶ αὐτοὶ στὸν Εὐσφὸρὸ καὶ τὸν ψευδομῆσσι τοῦ.

Ἡ ὅλη θεωρία τοῦ Ρώσσελ ἔχει μία μανιακὴ σχέση μὲ τὸν Ἀργαεωδῶνα, τὸν ψευδομῆσσι, τὴ Δευτέρα Παραουσία. Στὴν οὐσία εἶναι μία σιωνιστικὴ θρησκευ-τικὴ θεωρία, στολισμένη ἐξωτερικὰ μὲ χριστιανικὰ καὶ ἰουδαϊκὰ στοιχεῖα, κἀπὲ σὰν θρησκευτικὴ σαλάτα! Ἐννο-εῖται ὅτι ἡ σημερινὴ τῆς ἐπίσημῃ ὀνομασία (Χριστιανὰ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ) εἶναι ἀκριβς παραπλανητικὴ, καθὼς δὲν ἔχουν καμία σχέση οὔτε μὲ Χριστιανούς οὔτε μὲ τὸν Παγξῇ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Σημειώσεις: Τὸ βιβλίον ἐναντίον τοῦ Σιωνισμοῦ δὲν εἶναι ἄλλὰ ἐνα ἐπενέες ἄρθρο, ἄλλὰ κυκλοφορεῖ ὡς βιβλίον, τὸ ὁποῖο οἱ ἀνεργότεροι μποροῦν πρὸς τὸ παῖον νὰ τὸ ἀγορ-άσουν ἀπὸ τὸ ὀρθόδοξο βιβλιοπωλεῖο Ὑἱος Ἰωάννης ὁ Βα-πτιστής , Ἐθνικῆς Ἀναστάσεως 103, Ἀγ. Δημητρίου Ἀττικῆς.

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ εἰς τὸν Σεβ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἀναφέρει τοὺς προβληματισμοὺς μας καὶ τὶς ἀνησυχίες μας.

Δὲν θέλομε νὰ κάνουμε κριτικὴ στὰ ὅσα γράφονται ἐκεῖ, διότι δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ζήτημο, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐσεῖς μὰς τὸ ζητήτε, θὰ γράψωμε τὶς σκέ-ψεις μας κάπως πὸ ἀναλυτικὰ. Ἐκινώντας, ἡ ἐπιστολὴ ἀναφέρει τὰ ἐξῆς: «βρισκοῦσε σὲ λάθος θέση καὶ λάθος δρόμο». Δὲν ἀσχολεῖται, ὁλαθῇ, μὲ αὐτὰ ποὺ γράφαμε, δὲν μὰς ὑποδεικνύει τὰ λάθη μας καὶ τὶς ἀστοχίες μας. Μὰς λέει ἄπλᾳ, καὶ δογματικὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι εἰμαστε λάθος.

Παρακάτω, μὰς ἐπιπλητίζει λέγοντας: «Πῶς φάσате στὸ σημεῖο αὐτὸ, νὰ πιστεύετε ὅτι ἐσεῖς εἰστε σωστοί, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς εἶναι λάθος;» Στὴν ἐπι-στολὴ μας, πουμενὰ δὲν ἰσχυριστήκαμε ὅτι εἰμαστε «σωστοί» καὶ ὅτι οἱ ἱεράρχες εἶναι λάθος. Ἀπὸ ποῦ ἐξάγεται καπὶ τέτοιο; Πουμενὰ δὲν διατυ-πώσαμε προσωπικὰς μὰς ἀπόψεις, μὲ τὴν ἀξίωσι ὅτι εἶναι σωστές, σὲ ἀντιπαράθεσι μὲ ἐσάς -ὅπως λέτε- ποὺ σὰς χαρακτηρίζουμε λάθος.

Ἐμεῖς, ὡς ἱερεῖς, ἀπὸ ἐσὰς χειροτονήθηκαν καὶ ἀπὸ ἐσὰς διαδοχικῶμε τὰ τῆς πίστεως, τὶς δικὲς σας προτροπές ἀκολουθήσαμε καὶ ἀκολουθοῦμε, μνημονεύοντάς σας σὲ κάθε κοίνοῦθια μὰς, ἀκόμη. Πῶς καὶ γιατί, βρισκο-μαστε τώρα στὸ σημεῖο νὰ εἰμαστε κατηγορούμενοι γι' αὐτό; Ἐσεῖς μὰς προτρέπατε καὶ γραπτῶς, βάσει τῶν ἐγκυκλίων σας, τὰ ἐξῆς:

«Αἱ αἰρέσεις καὶ οἱ αἱρετικοὶ ὀργάνωζον εἰς τὸν τόπον μας... εἶναι πρώτ-ιστον καὶ ὑψιστον χρέος ἡμῶν τῶν ὀρθόδοξων ποιμένων νὰ ἀρθῶμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, νὰ ἀντισταθῶμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπισῶμεν «τοὺς βαρεῖς λύκους» οἱ ὁποῖοι ἐυρίσκονται εἰς τὴν μάδραν τοῦ ποιμ-νίου μας. Ἐὰν ἀδιαφοροῦσαμε καὶ ἀδρανῆσιμον προδίδουμε τὸν Χριστὸν καὶ τὰ ἅγια Του, τὸ ποιμνιὸ Του, τοὺς ἀνθρώπους μας...» (ΑΠ 11/20.1.2003 Αρ. Ἐγκ 2).

Καὶ πάλιν:

«...ἡ διατήρησις ἀκεραίας καὶ ἀνοθεύ

'Ιεροκοινοτική Έπιτροπή ἐπί τῶν τελικῶν κειμένων τῆς Ἐν Κρήτῃ Συνόδου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

χρόνου, ἀλλὰ καί προσφάτου ἀγορευτικῆς ὁμολογιακῆς παραδόσεως ἐπικαλούμεθα ἐμπόνως τὴν πρεσβείαν τῆς Ἐφόρου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου Κυρίας Θεοτόκου καὶ τῶν Ὁσίων Ἀγιορείων Πατέρων, γνωρίζοντες ὅτι ἡ θεμελιώσις οἰαοῦν-ποτε θεολογικῆς θέσεως δέον νὰ ἀπορρῇ ἐκ τῆς ἀγιοντυματικῆς βιώσεως τῆς ἀποστολικῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποῖαν εἶχον οἱ ἅγιοι καὶ θεοφόροι Πατέρες καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ ἡμεῖς χάριτι Θεοῦ ἀγωνιζόμεθα νὰ μετέχωμεν.

Ὁ ἀρρηκτος σύνδεσμος ἀγιότητος καὶ αὐθεντικῆς ἐκφράσεως τῆς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ὑπάρχει μόνον εἰς τοὺς ἁγίους Πατέρας, εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐγγύησις διὰ τὴν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι πορείαν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν ἐνός ἐκάστου μέλους Αὐτῆς. Ὡς ἐκ τούτου, εἰς τὴν παρούσαν εἰσήγησιν δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐχωμεν ὑπ' ὀψιν ὅσα σχετικὰ ἔχουν εἶπει καὶ γράψει, Ἀγορεύει καὶ μὴ, νεώτεροι καὶ παλαιότεροι, ἀνεγνωρισμένοι Ἄγιοι καὶ ἡγιασμένοι μορφαὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὰ ὁκτὼ τελικὰ κείμενα τῆς ἐν Κρήτῃ Μεγάλῃ καὶ Ἀγίᾳ Συνόδῳ, δημοσιεύσαντες εἰς τὸν οἰκεῖον ἱστοχώρον αὐτῆς¹, ὀνομαζάνται «ἐπίσημα ἐγγράφα» καὶ εἶναι κατὰ σειράν τὰ ἑξῆς:

- Εὐγκελίος τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
- Μήνυμα τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
- Ἡ σπουδαῖότης τῆς νηστείας καὶ ἡ τήρησις αὐτῆς σήμερον
- Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον
- Τὸ Αὐτόνομον καὶ ὁ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτοῦ
- Ἡ Ὁρθόδοξος Διαπορὰ
- Τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου καὶ τὰ κωλύματα αὐτοῦ
- Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ

Ἡ λεπτομερὴς παρουσιάσις τούτων ἐκφεύγει τῆς ἐντολῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν δυνατοτήτων τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦτο καὶ θὰ ἀρκεσθώμεν εἰς τίνας ἐπὶ μέρους ἐπισημάνσεις ἐνὸς τοῦ πνευματικῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς ΣΕΤ Ε.Α.Ι.Σ.

Α.Ι.Σ. τοῦ Ἁγίου Ὁρος παρακολουθεῖ ἐν ἀγάπῃ 29/11/2014 "Ασπισμὸς τῆς ἀγάπης" ἔδωκεν ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἰς τὸν Πάπα Φραγκίσκον κατὰ τὴν διάσκεψιν Παπῆς Λειτουργίας εἰς τὸν πᾶσιον Ναὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Κωνσταντινουπόλεως.

σιν τῆς Μᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅχι διὸ νὰ ἐπικροτήσουν κάποιοι οἰκουμενιστικὴν γραμμίν.

Δὲν δυνάμεθα ἐπίσης νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν τὴν λαμπρὰν προσπάθειαν Προκαθημένων καὶ συνοδικῶν ἀρχιερέων νὰ βελτιωθῶν τὰ κείμενα. Ὁφείλομεν μάλιστα νὰ ἐξάρωμεν τὰς θεολογικὰς προπαιθεῖας ὠριμένων ἐπισκόπων νὰ ἀπαλειφθοῦν ἀμφισβητοὶ θεολογικὰ ἔννοιαι καὶ φράσεις καὶ νὰ προστεθοῦν ἀπαράρτητοι προτάσεις, προκειμένου νὰ ἀποφευχθῇ ἡ οἰκουμενιστικὴ νοηματοδότησις τῶν κειμένων.

Χάριν ἀντικειμενικότητος καὶ ἀληθείας ἀναφέρομεν κάποιας βασικὰς πινας τροποποιήσεις πού ἔγιναν πρὸς τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν:

- Εἰς ἀρκετὰ σημεῖα τῶν κειμένων προσετέθη περὶ τῶν μὴ Ὁρθοδόξων ὁ προσδιορισμὸς «ἐτεροδόξοι», ὥστε νὰ ἐμφαίνεται ἡ ἀπόκλισις τῶν ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον ἀποστολικὴν Πίστιν καὶ διὰ δὲν εὐρίσκοντα ἐν κοινωνίᾳ μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας² Εἰς τὴν παραγρ. 21 τοῦ κειμένου Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον λέγεται σαφῶς ὅτι «οἱ μὴ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι παρεξέκλιναν ἐκ τῆς ἀληθοῦς πίστεως τῆς μᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀπο-

μέσον συνομιλίας καὶ ἐπικοινωνήσεως», ἀλλὰ με συνέπειαν εἰς τὴν ἀποστολικὴν τῆς πίστεως καὶ παράδοσιν ἀναμένει τὴν ἐπι-στροφὴν τῶν εἰς τοὺς κόλπους τῆς. Πάντως μία σαφὴς διατύ-πωσις, ἡ ὁποία θὰ ἐδῆλυνε τὴν μοναδικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως πολλὰκις ἐτονίσθη ἀπὸ Ὁρθοδόξους θεολόγους, ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος³ καὶ ἀπὸ τὸν Παναγιώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον εἰς ὁμιλίαν του εἰς τὸν πᾶσε-πτον Ναὸν τοῦ Πρωτάτου⁴, θὰ ἀνέπνευε τὴν ἀπανταχοῦ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα.

5. Μετὰ τὴν ὀρθὴν διακρίρυν ἐἰς τὸ τέταρτον συνοδικὸν κείμενον «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, οὕσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία...»¹⁴, καὶ τὴν ρητὴν διαβεβαί-ωσιν τῆς Εὐγκελίου ὅτι οἱ «ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διεξαγόμενοι διάλογοι οὐδέποτε ἐσθίψανον, οὔτε σημαίνουσιν καὶ δὲν πρόκειται νὰ σηματοῦν ποτὲ οἰοηθῆσθαι συμβί-βασμον εἰς ζητήματα πίστεως»¹⁵, θεολογικὰ συμφωνία ὡς τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρθοδόξων καὶ Ἀντιχαλκηδονίων ἐπὶ τῆς Χριστολογίας (1989, 1990) καὶ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκκλησιολογίας μετὰ¹⁶ Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν εἰς τὸ Μπαλαρὲν (1993) δὲν δύνανται νὰ ἰσχύουν, καθόσον εἶναι προφανές «συμβιβασμοὶ εἰς ζητήματα πίστεως».

Δ. Σήμερον ἡ διατήρησις τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐν ὁδυνὸν αἴτημα. Ἐν Ἁγίῳ Ὁρει καὶ ἀλάτῳ ἀκούονται διαμαρτυριαὶ καὶ δυστυχῶς ἀναπτύσσονται ἕως καὶ αἰσχιατι-κοὶ τάσεις. Αναμφιβόλως εἰς αὐτὸ συμβά-λουν καὶ αἱ ἀμφισβησίαι εἰς τὰ συνοδικὰ κείμε-να, ἡ ἀσάφεια τῶν ὁποίων δημιουργεῖ προ-ὑποθέσεις δι' οἰκουμενιστικὴν ἐρμηνείαν τῶν καὶ ἐπομένως οδηγεῖ εἰς κρίσιν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς εἰς τοὺς ἐν ἐξέλειξι θεολογικοὺς διαλόγους εἶναι δύσκολον νὰ παρα-μερισθοῦν τὰ «κεκτημένα» τῶν παρελ-θουσῶν δεκαετιῶν. Τὰ κείμενα τῆς Συνόδου πρέπει νὰ ὑπερβούν τὴν μονομέρειαν, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι αὐτὰ ἠγνόησαν τὴν ἰσχυρὰν θεολογικὴν παράδοσιν ποὺ ἐχάρα-ξαν σὺγχρονον θεοφόρου Πατέρες καὶ ἐγκριτοὶ θεολόγοι, οἱ ὁποῖοι διεῖδον τὴν πορείαν τῶν οἰκουμενικῶν διαλόγων ὡς μίαν οἰκουμενι-στικὴν παρέκκλισιν. Ὅχι μόνον «ζηλωτικαί», ὡς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὑγιεῖς φωναὶ ἀναζητοῦν λόγον ἀληθείας, διὰ νὰ πειθοῦν καὶ νὰ ανα-παυθοῦν.

Ὅμως ἡ τάσις διὰ «διακοπὴν μνημοσύνου» δὲν εἶναι ἐν προκειμένῳ δικαιολογημένη. Τὰ κείμενα τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου ἔχουν τὰς ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας τῶν. Δὲν ὑπε-γράφη ὁμως «ἐκτικὸς ὁρος», ὅπως εἰς τὴν Λυών καὶ τὴν Φλωρεντίαν καὶ οὐδεὶς Ὁρθόδο-ξος ἐπίσκοπος προσεχώρησεν εἰς κατεγνωσμένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας αἵρεσιν οὔτε ἐκλήρην «γυμνὴ τὴ κεφαλὴ» τὰς ἀρετικὰς διδασκαλίας τῶν ετεροδόξων. Μία ἀκριτος σπουδὴ πρὸς διακοπὴν μνημοσύνου θὰ χαροποιήσῃ μόνον τοὺς ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας¹⁹.

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρ-χης κ.κ. Βαρθολομαῖος ἔδειξεν ἀπερίσπρυντον ἐνδιαφέρον, διὰ νὰ ἐκφρασθῇ ὑπὸ τῆς Συνόδου ἡ ἀκραϊνὴς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία. Γνωρίζομεν τὴν μαρτυρικὴν θέσιν τῆς πρωτο-θρόνου Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ ἐμπέρι-στατον τῶν παλαιωτάτων Πατριαρχείων. Ἐλπίζομεν ὅμως εἰς τὴν πανσθενουργὸν Χάριν τοῦ Παναγιῶ Πνεύματος. Οἱ ἀρχιερεῖς μας, ὁ ἱερός κλήρος καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς δὲν ἔχουν χάριν τὸν κανὼν τῆς Πίστεως. Προσβλέπομεν μὲν ἐλπίδος εἰς τὴν περαιτέρω θεολογικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ πάλιν αὐθεν-τικῇ διατύπωσιν τῶν συνοδικῶν κειμένων, ὥστε αὐτὰ νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς σωτηριώδους ἀπο-στολῆς τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν συγχρόνον κόσμον, συμφω-νως πρὸς τὸν ὁρον τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Σ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «Οἱ Προφῆται καὶ εἰδον, οἱ Ἀπόστολοι καὶ ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία καὶ παρέλαβεν, οἱ Διδασκαλοὶ καὶ ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη οὖς συμπεριποίηται, ἡ χάρις καὶ ἔλαμεν ἡ ἀλή-θεια καὶ ἀποδέδεικται...». Εἴθε δλοι, κλήρος καὶ λαός, «οὗτω νὰ φρονώμεν, οὕτω νὰ λαλῶμεν, οὕτω νὰ κηρύσσωμεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν».

Ταῦτα συνοπτικῶς θέτοντες ταπεινῶς ὑπ' ὀψιν τῆς Ὑμετέ-ρας Πανοσιολογιότητος καὶ προσευχόμενοι εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ τὸν ἀνωθεν φωτισμὸν τῶν ἀρχιερέ-ων μας, οἱ ὁποῖοι ἐπιμνησονται καὶ τὸ μεγαλύτερον βῆρος τῆς εὐθύνης, διατελοῦμεν.

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας καὶ ἀγάπης Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ὁ τῆς Ι. Μονῆς Κουτλουμουσιῦ Ἱερομ. Χρυσόστομος Ὁ τῆς Ι. Μονῆς Ξηροποτάμου Ἀρχιμ. Ἰωσήφ Ὁ τῆς Ι. Μονῆς Σίμωνος Πέτρας Ἐλισσαῖος Ὁ τῆς Ι. Μονῆς Σταυρονικήτα Τύχων Ὁ τῆς Ι. Μονῆς Γρηγορίου Ἱερομ. Λουκάς

Σημειώσεις:

- https://www.holycouncil.org/official-documents
- Συννοδίου τῆς Ορθοδοξίας, Τριῶδον, Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.
- Ἐγκύκλιος τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθο-δόξου Ἐκκλησίας, III—8
- «Ἡ Ἐκκληρία δὲν εἶναι μόνον Μία, ἀλλὰ καὶ Μοναδική. Ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξουν πολλὰ σώματα. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρ-χουν ἐν αὐτῷ πολλὰς Ἐκκλησίας. Ἐν τῷ θεανθρώπινῳ αὐτοῦ σώματι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία καὶ Μοναδική, ὅπως ὁ Θεάν-θρωπος, ὁ Χριστός, εἶναι ἕνας καὶ μοναδικός». Ἀγιος Ἰουστῖ-νον Πόστνικης Δογματικὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀνα-δημοσιεύσις ἐκ τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως, Ὁρθόδοξος Τύ-πος, 29-6-2007.
- «Ἐπειτα παρ' ἡμῶν οὔτε Πατριάρχα, οὔτε Σύνοδοι ἐδυ-νήθησαν ποτε εἰσαγαγεῖν νέα, διὰτὸ ὑπερασπιστῆς τῆς θρη-σκείας ἐστὶν αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἥτοι αὐτὸς ὁ λαός, ὅστις ἐθέλει τὸ θρησκεῖα αὐτοῦ αἰώνιος ἀμετάβλητον καὶ ὁμοειδὲς τῷ τῶν Πατέρων αὐτοῦ». Εὐγκύκλιος τῶν τεσ-σάρων Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς (Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, Μάιος 1848).
- Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χρι-στιανικὸν κόσμον, 96.
- «Ἡ συνοδικὴ πρότασις τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ὀντολο-γίαν τοῦ προσώπου καὶ τὴν κοινωνία τῶν προσώπων ἔγινε ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν «Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδο», διεγγραφὴ ὁλόκληρῃ ἢ φράσει πρὸς ἀναφέρασιν στὴν κοινωνία τῶν προ-σώπων πού ἀντανακλῶνται κατὰ Χάριθ διὰ τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρώπου γένους τὴν ζῶντι ἐν τῇ Ἀγίᾳ Τριᾷδι καὶ τὴν κοι-νωνίᾳ τῶν θεῶν προσώπων, ἀλλὰ ἄλλως ἐκ κάποιας σημεία παρῆμενε ὁ ὅρος ἀνθρώπινου προσώπου πρὸς περαιτέρω συζή-τησι».
- Μητροπ. Ναυπάκτου Ἱεροθέου, Οἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρ-χίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν «Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδο» καὶ ἡ κατάληξις τῶν, σελ. 20-21, Σεπτέμβριος 2016. http://aktines.blogspot.nl/2016/09/blog-spot_197.html.
- Τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου καὶ τὰ κωλύματα αὐτοῦ, Σ.Ι.
- ἑ.ἀ., Σ.ii.
- Ἐπίσκοπος, τ. 755 (31.10.2013).
- Βλ. σχετικῶς, Ἐπὶ τὸν Δογματικὸν Ἐπιτροπῇ τῆς Ἱεράς Κοινοτικῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, Ὑπόμνημα περὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν, 18.2.2007.
- «Μόνον ἡ καὶ ἡμῖς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐτεροδόξοι Ἐκκλησίαι» εὐρίσκον-ται ἐν τῇ ἀρεσίᾳ καὶ πλάνῃ» (Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Παναγιώτα-τον Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον, 1714 Νο-εμβρίου 1995).
- «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι αὐτὴ μόνῃ ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία» (21^ο Ὀκτωβρίου 2008).
- Σχέσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον, 81.
- Ἐγκύκλιος τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Συνόδου τῆς Ὁρθο-δόξου Ἐκκλησίας VII-20
- Περλ. Κανὼν ΙΕ' τῆς Α' καὶ Β' λεγομένης Συνόδου, Πηδάλιον, σελ. 292.

Ἐπιτομὴ Ἀναγνώσεων

Ἄγιε Φλωρίνης, παύσατε τοὺς ἐναγκαλισμοὺς μετὸν Πατριάρχην

Τοῦ Πρεσβυτέρου π. Δημητρί-ου Χ. Αἰλικάκου, Συνταξιούχου καὶ χειροτονηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἱγιασμέ-νου π. Αὐγουστίνου Καντιώτη, πού ὑπηρέτησε εἰς Φλώρινα κατὰ τὰ ἐτῆ 1968-1969

Πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Φλωρίνης κ.κ Θεόκλητον, διάδοχον τοῦ Μακαρι-στοῦ π. Αὐγουστίνου Καντιώτη.

Σεβασμιώτατε κ.κ Θεόκλητε,

Τὸ σχολίον ποὺ εὐρίσκεται στὴν Τελευταία Στήλη τῆς Ὁρθοδοξίας, μαχητικῆς ἀπροσκύντητῆς ἐφημε-ρίδος «Ο.Τ.» τῆς 9-9-2016, ἀσχολε-ῖται μ' ἐσάς!

Φρίττει- Ναί φρίττει, πῶς ἐσεῖς ὁ ἐλαῖω Χριστοδούλου καὶ τῆς δικῆ μου μεσολαβήσει καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἄλλων παραγόντων, καταλάβατε τὸν χλιοματωμένον θρόνον τοῦ πανομοιότυπου τοῦ Κρόνου τῶν Ἱερὸν Χρυσόστομον καὶ Ποσῆν Αἴτωνα.

Αἱ ἀντορθόδοξοι ἐνέργειές σας, ἐν σχέσει μετ' τὴν πρωτοφανῆ Ἀσ-τρέια σας -οὐχὶ πρὸς τὸν Ἀρχιερέα σας Ἰησοῦν Χριστὸν - ἀλλὰ τὸν κ.Βαρθολομαῖον, ὅστις ἐνεργητοπι-εῖται ἀπὸ τὰ Σατανικά - Σκοτεινὰ κέντρα τοῦ ἀντιχριστοῦ Πάπα καὶ τῶν πολιτικῶν, δεινῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μας.

Σπεύδοντας νὰ διαιρέσει: Τὸ ἡγιασμένον Ὅρος τῆς Παναγίας μας καὶ τὴν Ὁρθόδοξον ἐπίσημον ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, μετ' τὴν Ὑποουλ-πατικὴν Σύνοδον τοῦ Κο-λυμπαρίου Κρήτης, ποὺ «ἐγράψε ἱστορία» !!!

Ἀναλογίζομαι: Τὸ κακὸ καὶ τὸ σκάνδαλο, ποὺ θὰ γίνετ' ἀναβή-ρην πλὴλὴ τῶν πιστῶν Χρι-στιανῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλῶν κρατῶν, ποὺ φώτισε καὶ στήριξε ὁ Γεροντίας μας.

Ἀναρωτιέμαι: Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐκτροπὴ σας, ἀλλὰ καὶ ἐμῶν σὰς, μήπως ἔχετε τοποθετηθῆ ἀπὸ ἀδιανοήτως, ὑποούλους ἐχθρούς τῆς Ὁρθοδοξίας,μυστηριωδῶς, προκειμένου νὰ διατρέψις καὶ «θάψετε» τὸ θαυμαστὸν ἔργον τοῦ π. Αὐγουστίνου Καντιώτη (ποῦ θὰ στείετ' ὁ τάφος του), ποὺ ἐγὼ καὶ ἐσεῖς τύχαμεν πνευματικὰ τοῦ τέ-κνα καὶ συνεργάτες του.

Τόσον ὁ Πατριάρχης μας, ὅσον ὁ κ. Ἱερώνυμος τῆς ὑμετέρας ἐπι-κουρίας, θεληματικὰ ἢ ἀθέλητῃ ἐπι-μεινέτω: Σχίσμα Ὁρθόδοξων -τό-σον εἰς τὸ Ὅρος τῆς Παναγίας μας, ὁλοθλιδὸ στὸν κορμὸ τῆς Ὁρθόδο-ξου Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ στὸν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν λαόν !!!

Σεβασμιώτατε, ὁ «Ο.Τ.», εἶναι ὄργανον τοῦ ἄλλου Μακαριστοῦ -ἁγίου ἀνδρός π. Χαράλαμπος Βα-σιλοπούλου ποὺ ἦτο: σφόδρα πο-λέμιος -πανομοιότυπος μετὸν Λέ-οντα Αὐγουστίνου- ἐναντία δὲν τὸν αἰρέσεων καὶ ἰδιαίτερως τοῦ Σιωνισμοσυναίσμου ποὺ κυβερνᾷ τὴν πατρίδα μας καὶ ὅλον τὸν πλο-νῆπ. Ἐπίσης ἦτο κατὰ καὶ τοῦ πα-πο-σιων-οικουμενισμοῦ, ποὺ προωθοῦν ἀνέλκτικα σχέδια καὶ δε-σμά, εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδόξου Πί-στεως καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Σεβασμιώτατε, ποὺ εἴμεθα πρῶτῃ φιλοι καὶ ὁμοϊδεάται τοῦ Γε-ροντίος μας, κ. Θεόκλητε: Ἐχω ἀποστείλει πρόσφατα προειδοπι-ητικὴ ἐπιστολή, ποὺ εἶδε σημεῖον γιὰ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὸν κ. Βαρ-θολομαῖον, διὰ νὰ μὴ σχίσει τὸν ἄραφον χιτῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Παλαιότερα, ὅταν ἤλεγχε μετ' ἐπι-στολὴ μου ἐσάς, ποὺ ἀπαντήσατε-κρατῶν τὴν ἐπιστολήν σας - καὶ μοὶ συ-γράφετε: Πατέρα μου Δημήτρη Αἰλ-κάκο- Μαχρίτα: Σοῦ Βεβαίωσιν ὅτι ὁ Χρόνος καὶ τὸ Μέλλον Ὁπότεδὲς τὸν χαρακτῆρα μου!!! Τώρα πλεόν, μόνος σας ὁμολογεῖτε, ποῖος εἶσε!!!

Παρακάτω, παύσατε πλεόν ἐναγκαλισμοὺς καὶ ἐπηρεασμῆς Πα-τριαρχῶν, ποὺ με Νομοτέλεια ὡδη-γούν ἐμὰς καὶ τὸν Ἁγιον Ὅρος σὲ Σχίσματα ἀδιανόγητα καὶ μίτος σα-τανικὸν !!!

ΘΕΕΝ ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ: ΦΟΒΑ-ΜΑΙ ΜΗΠΟΣ ΕΠΕΜΒΕΙ Ὁ ΟΡΓΙ-ΣΘΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Ὁ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΜΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ!!!

Μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, ὁ συνεργάτης τοῦ π. Αὐγουστίνου Καντιώτη

Αἱ περὶ Στεφανοπούλου δηλώσεις τοῦ Πατριάρχου

κ. Διευθυντά,

σε δηλώσεις τοῦ Πατριάρχης Κων/πόλεως Βαρθολομαῖος γιὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἑλλη-νικῆς Δημοκρατίας ἀνέφερε ὅτι ὁ ἐκπλύν «διακρίθηκε γιὰ τὸ ἦθος» του!

Διερωτῶμαι ἀν ταίριές σε ἔνα Πατριάρχην καὶ κάνει τέτοιες δηλώ-σεις τῇ στήμῃ ποὺ ὅλοι ἐξουσιεῖ ὅτι ὁ ἐκπλύν ἀνευρηθίστως μίλοσε σὲ δημοσιογράφῳ γιὰ τὸ πλῆθος τῶν πορνικῶν τοῦ ἐπιδόσεων...

Ἐκτός κ' ἐν ὁ Πατριάρχης θεωρεῖ ἦθος τὸν τρόπο μετ' ὃν ὅπιοι ὑπο-δέχτηκε ὁ ἐκπλύν τὸν Ἀρχιεπίσκο-πον Χριστοδούλο, ὅταν ὁ τελευταῖος τὸν ἐπισκέφτηκε, γιὰ νὰ τοῦ ἐπιβῶ-σει τὸν τόμο τῶν υπογραφῶν τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ποὺ ζητοῦσαν δημοσίημισα γιὰ τὸ θέμα τῶν ταυ-

τοτήτων.

Ἀλλὰ, λησμόνησα, ὁ Χριστόδου-λος ἦταν ἐχθρὸς καὶ ὁποῖος συμπε-ριφέρθηκε στὸν ἐχθρὸ μετ' ἐπισηρ-ἀναίθεια καὶ περιφρόνησι, σὲ ὅ,τι ἐκπρωσωποῦσε εἶναι φίλος μετ' ἦθος...

Γιώργος Βασιλείου

Περὶ τοῦ ἱ.Ν. Ἀγίου Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Γερμανίας

Κε Διευθυντά,

Θέλω νὰ κάνω μία καταγγελία, ἡ ὁποία θέλω νὰ δημοσιευθεῖ στὴν ἐφημερίδα «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥ-ΠΟΣ».

Τὴν 1η Ὀκτωβρίου 2015 πῆγα γιὰ εὔρεση ἐργασίας στὴν Στουτ-γάρδη Γερμανίας. Ἀπὸ τὴν πρώτῃ στιγμῇ ποὺ βρέθηκα ἐκεῖ ἀναζητοῦ-σα καὶ μία Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία. Ἐντελὴς τυχαία βρήκα ἓνα περιοδικὸ Ἑλληνόγλωσσο, ποὺ πωτῶνται ἐκεῖ, τὸ «BLUE SE-LIDES» καὶ μέσα εἶχε τρεῖς Ἐκκλη-σίες. Ἡ πιὸ κοντινὴ εἶναι αὐτὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου στὸ προσεδόση BAD CANNSTATT, ὅπου εἰμένα. Εἶχα μισθώσει ἓνα ἐνοικοδόχειο γιὰ τρεῖς μῆνες, Ὀκτώβριον, Νοέμβριον, Δε-κέμβριον. Ἐργασία δὲν βρήκα οὔτε γιὰ μία ὥρα καὶ ἐπέστρεψα στὴν Ἀθήνα στὴς 27/09/2016 καὶ τώρα θὰ ἀναφερθῶ στὴν οὐσία τοῦ θέ-ματος.

Ή «Σύνδοδος» τῆς Κρήτης σύμφωνα καὶ προαγωγός...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

μίας καὶ ἐκκαθάρισε τὴν ἐνορίαν καὶ τὴν ἐπισκοπὴν σας ἐκ τῶν ἀναείων ποιμένων... Συγκρατήθηκε... τὰς ἐνδείξεις εἰς ἀποδείξεις μεταβλέπετε καὶ τότε βασιδεῖσθε θαρραλέα πρὸς τὴν καθάρσιν. Ὁ Κύριος θὰ εἶναι μαζί σας» (Ἐλεγχοί, 1994, β' ἐκδόση σελ. 49).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, λαῖκοί, ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς. Ὁ ρόλος τῶν λαϊκῶν μέσα στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι τὸ «λεροκρατοῦν» πρὸς κηρύττους οἱ παπικοί. Οὐτὸ τὸ κράτος τῶν λαϊκῶν ἢ «Λαοκρατία» ποὺ ὑποστηρίζουν οἱ Προτεστάντες. Ἀκυρώνουμε τὴν διεισρατμμένη αὐτὴ ἐκκλησιολογία τῆς ἐκπεσοῦσης Δύσεως, τὴν ὁποία καλλιερgeῖ πολλὰ χρόνια ἢ «πανάρεση» τοῦ δυσσεβοῦς καὶ δυσώδους οἰκουμενισμοῦ.

Στοὺς παναιρετικούς καὶ πανθηρησκειακοὺς οἰκουμεινιστὰς διαμνημονεύω: **Τὸ «Ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ δὲν δικαιούται νὰ ἐχῇ λόγον, ἀλλὰ ὀφείλει τυφλὴν ὑποακοὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν»** χαρακτηρίζουμε καὶ ἐμεῖς ὅλοι, **ὡς Τὸ σύγχρονον κῆρυγμα τὸν ἀντίχριστον**.

Καὶ καθὼς τινίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς, ὅτι θὰ ὑπάρχουν ψευδοδιδασκαλοὶ καὶ ψευδοπροφήτες ποὺ θὰ εἰσάγουν αἰρέσεις ἀπίστευας (Β' Πέτρου 2.1) καὶ θὰ «ἐξαγοράζον» τὸν λαὸν πιστοῦς με ὑπερβολικά πλαστοῦς λόγους» (Β' Πέτρου 2,3) αἰσθανόμεθα μεγάλη ντροπὴ καὶ ἀμηχανία, ὅταν κάποιοι ζητοῦν νὰ παραπληθύνουν ἀπὸ μόνοι τους τέτοιοι ἀνθρώποι, ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι Ἐπίσκοποι ἢ καὶ Πατριάρχες καὶ ποὺ **τρομοκρατοῦν ἀφελεῖς λαϊκοὺς μὰ καὶ κληρικούς**.

Βροντὴ ἐκ τοῦ Τόφου!

«ΤΟ ΑΝΤΩΡΘΟΔΟΞΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΚΘΕΜΕΛΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ!»
Τὸν παραπάνω τίτλο φέρει μνημειώδης δημοσίευσμα τῆς 10 Ἰουλίου 2010 «Ο.Τ.».
Προσφύγαμε καὶ ἀνατρέξαμε στὸ κείμενο αὐτό, τὸ ὁποῖο **ἐπὶ σαράντα χρόνια δολοκλήρῳ ἐμνενε δόμοσειο**, καθὼς πληροφορηθήκαμε ἐμβριθέστερα, διότι μὰς συνταράζει τὸ γεγονός πῶς μαζί μὲ τὴν ἀσμφίβαστη καὶ ἀνυποχώρητη μαχητικότητα ποὺ ἐπεδείκνυε ὁ ὑπερμάχος τοῦ Πατρώου Ὁρθοδόξου φρονήματος καὶ πνευματικὸς δόνησς γοιθίμος π. Μάρκος Μανώλης, ὅταν ἡ πίστις μας ἦταν τὸ «κινδυνόμενον», **ἐδέχθη καὶ διώξεις!** Ἀρχισαν ἀπὸ τότε οἱ διώξεις, καὶ συνεχίσθηκαν - μὲ μικρὲς διακοπές - **μέχρι τῆς ἐκδημίας τοῦ!**

Διωδές ὑφίστανται καὶ σήμερα, ὅποιοι κληρικοί συντάσσονται μὲ τὴν ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες,

Ἀναφέρουμε τὸ ἀνωτέρω δημοσίευμα τοῦ Ο.Τ. , τὸ ὁποῖο εἶναι ἐκτενέστατο καὶ ἀνταρκατικό, γιὰ τοῦτες τῆς ὥρες τῆς ταραχῆς ποὺ προκάλεσε μέσω τῆς ἀκαθάρτου, μαρῆς, οσαντιστικῆς, πονηρὰς ἐνέργειας τῆς Οἰκουμενιστικῆς πλάνης, σὲ ὅλο τὸν πιστὸ ὀρθόδοξο λαὸ, ἢ Ἀληθρικὴ Σύνοδος ποὺ μὲ πολὺ **συνοπτικές** διαδικασίες καὶ σπασμωδικές ἐνέργειες διεξήχθη λόγῳ τῶν δίκων μας ἀμαρτιῶν στὸ Κολυμτάρι τῆς Κρήτης τὸν Ἰούλιο 2016 (παρὰ τῆς τόσες διαπραγμαρτίες, γιὰ νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ) γιὰ καὶ τώρα ὑπέστησαν διωγμοὺς κάποιοι ἀγνοῦστές κληρικοί. Ὅσοι θέλουν ἀρχηγὸ καὶ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ ὅχι τὸν Πάπα, ποὺ εἶναι **ἡ τελεία προσωποποίησης τῆς πλάνης καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐνσάρκωσις τῆς αἰρέσεως**» (Ἐφρων Γαβριὴλ τοῦ Ἱεροῦ Κουτλουμουσιού).

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώστες,

Ἀναφέρουμε τὸ ἀνωτέρω δημοσίευμα τοῦ Ο.Τ. , τὸ ὁποῖο εἶναι ἐκτενέστατο καὶ ἀνταρκατικό, γιὰ τοῦτες τῆς ὥρες τῆς ταραχῆς ποὺ προκάλεσε μέσω τῆς ἀκαθάρτου, μαρῆς, οσαντιστικῆς, πονηρὰς ἐνέργειας τῆς Οἰκουμενιστικῆς πλάνης, σὲ ὅλο τὸν πιστὸ ὀρθόδοξο λαὸ, ἢ Ἀληθρικὴ Σύνοδος ποὺ μὲ πολὺ **συνοπτικές** διαδικασίες καὶ σπασμωδικές ἐνέργειες διεξήχθη λόγῳ τῶν δίκων μας ἀμαρτιῶν στὸ Κολυμτάρι τῆς Κρήτης τὸν Ἰούλιο 2016 (παρὰ τῆς τόσες διαπραγμαρτίες, γιὰ νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ) γιὰ καὶ τώρα ὑπέστησαν διωγμοὺς κάποιοι ἀγνοῦστές κληρικοί. Ὅσοι θέλουν ἀρχηγὸ καὶ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ ὅχι τὸν Πάπα, ποὺ εἶναι **ἡ τελεία προσωποποίησης τῆς πλάνης καὶ ἡ ἀπόλυτος ἐνσάρκωσις τῆς αἰρέσεως**» (Ἐφρων Γαβριὴλ τοῦ Ἱεροῦ Κουτλουμουσιού).

Ἡ διαφορά ἀλλως τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἀσφαλῆται πρὸς τὰ συμπίπτοντα ποὺ ἐπλήξαν τὸν Ὁρθόδοξο λαὸ γιὰτὶ δὲν ἐγνώριζε τόσα χρόνια τὸν ρόλο ποὺ διαδραμάτισε ὁ Οἰκουμενισμός, ἀπὴντησε θαυματουργικῶς στὶς πονεμένες ψυχές μας. Διότι, ζήττησαν συνειδησθεῖς ποὺ ἀρχισαν ἀναγκατηόμενες νὰ διαμαρτυρητοῖν, γιὰτὶ στὶς μητροπόλεις καὶ ἐνορίες δὲν ἔχει ἀκουσθεῖ τίποτε ἐναντὶν τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ!** Καὶ ἐρωτοῦμαι, γιὰτὶ δὲν ὤχησαν συναγεμίες, χτυπώντας τῆς καμπάνες ὅλης τῆς ἐπικράτειας τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλλάδος καὶ νὰ μὰς εἰποῦν πὺς **ὅσοι περιπτυσσόμενοι ἀλοφύλους, ἀλλοθρήσκους, αἰρετικούς, σχισματικούς, μειοῖσι τὸ κύρος τῆς ὀρθοδοξίας, ἀποχρηματίζουν τὴν Ὁρθόδοξίαν καὶ ὠθοῦσιν εἰς ἐξέγερσιν, εἰς σκάνδαλον, εἰς ἀποστασίαν Χριστιανῶς Ὁρθοδόξων**.

Καὶ αἰσθάνεται ἀποτροπισμὸς ὁ λαός, διότι ἐννὶ μάταια τόσα χρόνια περιέμεινε οἱ Ἱεράρχες τοὺ νὰ ἔχουν ἀναλάβει ἐκστρατεία κατὰ τῶν αἰρέσεων ποὺ διέλυσαν τῆς οἰκογενείας τοῦ, εἶδε ὁ λαὸς νὰ προωθεῖται τὸ **πανθρησκειακὸ καὶ πολυπολιτισμικὸ μοντέλο ποὺ οἱ πολιτικοὶ τῶν ἐθνῶν** ἐπέξεργάζονται καὶ νὰ μὴ ἀντιλαμβάνονται οὔτε οἱ Ἱεράρχες εἰς κληρικοί, ποὺ εἶναι, πῶς ἐνὶ ἐρχονται ἀρωγὸν ἠγεῖνται πρὸς οἰκοδόμησιν τῆν ἀντίχρησιν τῆ«ΝΕΑ...ΕΠΟΧΗ» καὶ τὴν «ΝΕΑ ΤΑΣΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ» καὶ τῆς **πολιτικῆς ἐξουσίας**, σὲ ἐθνικό, εὐρωπαϊκὸ καὶ παγκόσμιον ἐπίπεδο. Τινίζουμε δὲ ἰδιαίτερα τὴν τελευταία παρατήρησι, γιὰτὶ ἀνάμεσα στὶς διάφορες ἄλλες ποικικλινυμες «ὀργάνωσεις» ποὺ ἔχουν ἐξουτρωσεῖ τῆς τελευταίας δεκαετίες στὴ δύστηνη χώρα μας, βρίσκεται καὶ ἡ «ΜΚΟ» «Ἀκαδημία Δημοτηρίδος» ἢ γνωστὴ σὲ ὅλους «**Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν**» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημοτηρίδος, ἡ ὁποία συμμετέχει σὲ «ἀνοήτιστα» χρηματοδοτικὰ προγράμματα τῶν κυβερνήσεων (βλ. www.kerdos.gr).

Καὶ ἐπειδὸ στὸ λαὸ προκάλεσε εὐλόγα ἀπορίες ἀπὸ ποὺ χρηματοδοτεῖται καὶ ἡ «ἀργάνωση» αὐτὴ τῆς Μητροπόλεως Βόλου, ὥστε νὰ ἐκτελεῖ πανάκριβα συμπεῖνα καὶ συνδεδῖαι ἡ νὰ ἐκτελεῖ προγράμματα καὶ ἀποστολές «ἐκτὸς ἐδρας» ἀκόμη καὶ σὲ μακρινὰ μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ (βλ. www.amen.gr) διαπιστώθηκε καὶ ὁ πρωταγωνιστικὸς ρόλος τοῦ Μητροπολίτη στὴν σύγκλησιν καὶ διεξαγωγὴν τῆς «Συνόδου».

Καὶ ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν ὀργανώσεων καὶ ποῖος ὁ λόγος τῆς χρηματοδότησός τους. Ἀπλούστατα σκοπὸς καὶ ἀποστολὴ τῶν «ὀργάνωσεων» καὶ τοῦ συστήματος τῆς «Νέας Τάξης» ποὺ τῆς προωθεῖ, εἶναι νὰ καταφέρουν κάποια στιγμή νὰ ἐλέγξουν ἰδεολογικά - καὶ ὀλοκληρωτικά εἰ δυνατόν - **τὴν κοινὴ γνώμην ἦτοι τὴν**

Σύλλογος φίλων Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας εὐχαρίστηε τὰ δέξιμάμα μέλη καὶ τοὺς φίλους, ποὺ συμμετέχουν στὴν ἐτήσια χριστουγεννιάτικη, φιλανθρωπικὴ ἐορτὴ ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ ξενοδοχεῖο Μεγάλῃ Βρεταννία τῆς 09/12/2016 με ἐπιτυχία.

Εὐχαριστοῦμε ἰδιαίτερως τοὺς εὐσεβεῖς ἱερεῖς, τοὺς ἐκπαιστώπους τῆς πανεπιστημιακῆς κοινότητος, τοὺς προδρόρους σωματεῖων, ἐκπαιστώπους τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, ἐπιχειρηματίες καὶ δημόσιους λειτουργούς, ποὺ μὲ τὴν ἐννεγκίαν τους συμμετοχὴ βοήθησαν στὴν συγκέντρωση πόρων γιὰ τὴν παροχὴ καὶ ἐφέτος, βοηθείας πρὸς τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα καὶ τῆς οἰκογενείας τῶν συνανθρώπων μας ποὺ ἔχουν ἀνάγκη.

«κοινωνία τῶν πολιτῶν», μέσω τῶν κυβερνήσεων καὶ τῆς διαπολιτικῆς ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν μὲ τὴν πολιτικὴ ἐξουσία.

Ὅλα αὐτὰ τὰ συνταρακτικὰ ποὺ ὑπάρχουν σὲ ἐκθεσὶ τοῦ Στίετ Ἰντιπάρμεντ (ἀμερικανικὸ ΥΠΙΕΣ) δημοσιευμένα τὸν Νοέμβριο τοῦ 2010 μὰς δόδησαν στὸ σμπέρτασμα πῶς οἱ διάφορες θεολογικές «ἀκαδημίες» καὶ «Ἰνστιτούτα» ἀπλῶς εἶναι ἐκτελεστικὰ ὄργανα αὐτῆς τῆς ἐπαισχύντης καὶ προδοτικῆς πολιτικῆς ποὺ ἀναλαμβάνουν νὰ φέρουν εἰς πέρας τὴν **«νεοεποπτική»** ἀποστολὴ. Ὅποτε εὐκόλα ἐγινε κατανοητὸ καὶ τὸ τόσο ἐντονο ἐνδιαφέρον ποὺ δείχνουν οἱ Κυβερνήσεις **γιὰ τὸς «διαχριστιανικούς καὶ διαθρησκευτικούς»** διαλόγους. Κατανοήσαμε λοιπὸν ἀπὸ ποὺ ἐκτιμᾶζεῖ τὸ «ἐνδιαφέρον νὰ διαμορφώσῃν ἡ «Ἀκαδημία» συνέδρια γιὰ «μεταπατερικὴ θεολογία»,

ἢ θέσθ τῆς θρησκείας στὸ δημόσιο χώρο», «ὀρθοδοξία καὶ πολιτικὴ (1) θεολογία, «ὀρθοδοξία καὶ πολυπολιτισμικότητα» κ.ά. ποὺ ἐξήγουν καὶ τὴν Ἰσλαμοαγναίει, ἡ ὁποία σὲ τηλεοπτικές ἐκπομπές δείχνει ἐξεκάθαρα τὸ πρόσωπό της. Καὶ τὸ δείχνει αὐτὸ τὸ πρόσωπο μέσω ... τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ ὁποῖος ἀρέσκεται νὰ παραχωρεῖ συνεντεύξεις, γιὰτὶ νομίζει πῶς σφώζονται... ἐπικκοινωνιακός. Καὶ αὐτὸ γιὰτὶ μέσα στὴν γενικώτερη λήθη ποὺ κινεῖται ὁ κλήρος μας ληκωνίσα σαρκυνεται.

μὲνῶνσι καὶ πῶς στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἡ ἐπικωνωνία σαρκυνεται.

Πατέρες, σὰς ἀγαπᾶμε καὶ δὲν θέλουμε οἱ σχεδιαστὲς τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ποὺ ἐπιθεσθῶνται νὰ πλήρουν τὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἀναγεμινυνόντας τὴν μὲ τῆς αἰρέσεις καὶ τῆς θρησκείας τὸ ἀντίχρησιν, νὰ σὰς κερδίσουν γιὰ πάντα. Οἱ σύγχρονες δουλειές καὶ ἐξαρθήσεις προήλθαν, γιὰτὶ ἡ **ἐπικωνωνία** μτῆκε πάνω ἀπὶ τὴ διάσωση τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ὁ λαός, ὁ ὁποῖος τώρα ἀνένεμε, διερωτᾶται πῶς εἶναι δυνατόν οἱ ἐκτροπές καὶ οἱ ὑποχωρήσεις σὰ θέματα τῆς πίστεως, νὰ δικαιολογούνται καὶ νὰ διαπρατννῶνται ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο κλήρο μὰς ὄλων τῶν βαθμίδων, ἐν ὀνόματι **τοῦ κατ' οἰκονομῖαν**.

Ἡ ζημία ποὺ προκάλεσε αὐτὴ ἡ ψευδετήγηροφ οἰκονομία στὸ ὀρθόδοξο κριτήριό κλήρου καὶ λαοῦ, εἶναι τώρα πλέον προμερὸν διαστάσεων, καθὼς φάνηκε, μὲ ἀφορμὴ τὴν αἰρινθία ἐπίσκεψιν σύγκλησιν τῆς «Συνόδου» αὐτῆς, ἡ ὁποία δημιουργήθηκε πρωτοφανὴ ἀναστάσις καὶ ἔχει συγκλονίσει τὸν λαὸ.

Μὲ ὅσα τρομερὰ συμβαίνουν στὸν τόπο μας τὰ τελευταῖα χρόνια, βλέπει τώρα κανεῖς ἐξεκάθαρα μὲ πόση ραθυμργία οἱ σχεδιάσεις τῆς «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ» ποὺ ἐπιθεσθῶνται νὰ πλήρουν τὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, μηχανεύτηκαν τὴν τόσο ἀρμονικὴ **ἐνοποίηση τοῦ Ἰσλαμισμού** μὲ τὴν αἰρετικὴν Χριστιανοσύνη. Καὶ τὸ κατάρθωσαν, μὲ τὴν συρροή τόσων στὸ Κολυμτάρι, τὴν συνάρεσ... ποὺ προετοιμαζόταν... κοντὰ ἑνα αἰῶνα, γιὰ νὰ θεσμοθετηρῶν τὸν παπιστικὸ, προτεσταντικὸ οἰκουμεινισμό.

Μία ἀπάντησις ποὺ συχνὰ καὶ ἀπαλὰ ἀγγίζει τὸν νοῦ μας, ὅταν διερωτώμεθα γιὰτὶ συμβαίνει τόσο κακὸ, εἶναι καὶ ὁ φωτισμένος λόγος τοῦ Γερνῶτα: **Καὶ εἶναι ἱστορικῶς ἀποδεξιόμενον, ὅτι ὅταν ἡ ἀμαρτία καθολικοποιεῖται, γενικευτεῖται, ἀκολουθεῖ, δίκην συνδρόμου ἡ ἀγνοία τοῦ κακοῦ!** (Θεόκλ. Μοναχὸς Διονυσιάτης, Ο.Τ. 23-11-2001).

Ἀγαπητοὶ Ἱεράρχες,

Τὸ ἀνίσυντοδικὸ σκηνικό ποὺ στήθηκε γιὰ τὴν ἐνωσι ἀνομίαν καὶ ἀνομίαν, μὲ τὴν διεξαγωγὴ τῆς Ἀληθρικῆς «Συνόδου» στὴν Κρήτη κατέστηρε τὴν Σύνοδο ἀκυρή, οἰκθρην. **Καὶ ὁ ὀρθόδοξος λαός, τὸ «σῶμα τῆς Ἐκκλησίας», ὅπως εἶπαν οἱ Πατριάρχες τῆς Ανατολῆς τὸ 1848, ἀποδείχθηκε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ ὅ «φύλακας τῆς Ὁρθόδοξης».**

Ὅλη αὐτὴ τὴν προσπάθεια μαζοποίησης καὶ πολτοποίησης τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀξίων, τὴν ἀπεγνωσμένη ἀπόπειρα ΘΕΣΜΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ καὶ ἐκκλησιαστικοποίησης τῶν αἰρέσεων ποὺ ἐπιχειρήθηκε στὴν Κρήτῃ μὲ τὴν «Σύνοδο», τὴν ἀκύρωσε ὁ Ὁρθόδοξος Λαὸς καὶ ὁ ἀγνὸς κλήρος.

Ὅστόσο ἐπειδὴ οἱ ἐπιστολές μας, δὲν μπορεῖ νὰ πάρουν θέσθ φροντιστηρίου γιὰ τὸν θεολογικὸ καταρτισμὸ τῶν ἀμαθῶν καθηγητῶν καὶ κληρικῶν, πληροφορμεῖ ὅσους διειληγμένον στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βλατάδων Θεσσαλονικῆς ἀρχῆς Νοεμβρίου 2016 ἡμερίδα με θέμα **«Μετὰ τὴν Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Σύνοδο»** ἰδιαίτερως τὸν κοσμητορὰ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ΑΠΟ Κ. Μιτάδου Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος στὸν πολιτικὸ τοῦ λόγον, ἀντὶ ἄλλης εἰσαγωγῆς στὴ θεματικὴ τῆς ἡμερίδος, ἐξυτηρήτησε τὴν ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ. Γι' αὐτὸ (ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ ἀγνοοῖν) ἐνημερῶνουμε καὶ ὁποῖους ἐτοίμασαν τὴν ἐκτακτὴ Σύγκλησιν τῆς Συνόδου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς στῆς 23 - 24 Νοεμβρίου 2016 εἰπὶ στὴν «...αἰρινθία ἐπίσκεψιν ἐκείνη ἀπὸ τὴν Πατριάρχην Κ. Βαρθολομαῖο Σύνοδο τῆς Κρήτης ἔλαβαν μέρος **Ἱεράρχες** ποὺ μετέδωσαν τὰ ἀχνάτα μυστήρια σὲ αἰρετικούς. **Πρόσωπα** ὑπόδικα ἐνώπιον τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως. Μεγαλόσχρημοὶ ἡ μοκροσχμία κληρικοί ἡ θεολόγοι ποὺ ἔχουν ἀγνοία τῆς Δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας. **Ἱεράρχες** ποὺ παρεχώρησαν ναοὺς ὀρθοδόξους σὲ αἰρετικούς γιὰ τὴν τέλεσθ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Λειτουργίας. **Ἱεράρχες** ἐνυρκόμενοι σὲ ὑψηλές θέσεις καὶ ἀξιώματα ποὺ καλλιέργησαν καὶ διατίπασαν καὶ στρεβλώσαν τὴν Ὁρθόδοξὴ Παιδεία τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων μὲ τὴν Φράγκικὴ Παιδεία τῆς Βαυαροκρατίας. **Ἱεράρχες** ποὺ συνειδητὸ ἢ ἀσυνειδητὰ ἐγίναν ἐνσυνέμονα μίας ξένης πρὸς τὴν δική μας Παράδοση, ἡ ὁποία μὰς ἐπεβλήθη μετὰ ἀπὸ στωρεία ἐπιβουλήν καὶ ἐπιτροπῶν. **Ἱεράρχες** ὅπως καὶ δασκαλοὶ Πανεπιστημιακοὶ ποὺ μὰς δίδασκν καὶ μὰς πότισαν μὲ τὴν λογικὴ τῆς αἰρετικῆς Δυτικῆς Χριστιανοσύνης, μέσα στοὺς παγερούς θαλάμους τῆς Ἐπιστήμης χωρὶς Θεὸ.

Ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι οὔτε τώρα κατανόησαν πῶς ὑπάρχει ἡ γενικὴ αἴσθησι, ὅπ ζῶμε τῆς τελευταίας μέρες μίας πνευματικῆς καὶ θῆκικῆς Πομπῆς, ὅπ ἡ «Σύνοδος» τῆς Κρήτης, εἰς καρπὸς ἀλσολιῶν - **πονηρῶν πνευμάτων**, ἀπορρίφθηκε μὲ τὴν συγκέντρωση χιλιάδων **υπογραφῶν** τοῦ φιλοχριστοῦ λαοῦ καὶ θὰ οβρῆται ἀπὸ τῆς δέλτους τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας εἰς παράνομη καὶ ἀντικανονικὴ. **Ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι διαφώρησαν γιὰ τὸ ἡμερολογιακὸ ζήτημα, ποὺ ἐτέθη μὲν πρὸς αὐτήν, τὸ ἀπέσυραν δὲ, στὶς προσωνοδικές ζυνώσεις**, ἀπὶ τὸ πρόγραμμα τῆς θλιβερῆς «Συνόδου», στὸ Κολυμτάρι. Διότι ἀποδεχόθηκε καὶ μὲ αὐτὴ τὴν ἐγκληματικὴ ἐνέργεια, ὅπ δὲν βρῆκε θέσθ οὔτε **στὴν καρδίᾳ τῶν Ἱεραρχῶν**, τὸ μεγάλον καὶ τόσο σοβαρὸ αὐτὸ θέμα.

Ἐνα Σχίσμα ποὺ εἰπὶ ὀδόντα ἑνα χρόνια διαίρει, διχάζει, συνθλίβει, ὀδηγεῖ στὴν ἀπώλεια τῆς ψυχῆς τῶν ὀρθοδόξων, ποὺ κατατεμάχισε τὴν ἐνωσὴ τῆς Ἐκκλησίας...ἀπεσπύρθη!

Ποῖος ὁ λόγος λοιπὸν ἐκτακτῆς σύγκλησιν τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας «γιά νὰ τοποθετηθῇ ἐπίσημως ἂν ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀπορρίπῃ τὸ κείμενο τοῦ Κολυμταρίου», ὅταν ἡ ἀπόρριψή τοῦ εἶναι δεδομένη;

Μετὰ πηλῆς
Ὁ προδομένος λαὸς τῆς Ἑλλάδος
Ζ. Τ.

Ὁρθόδοξος Τύπος

ΔΙΑΤΙ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τοῦ Εὐσεβοῦς Ὁρθόδοξου Ἑλλητισμοῦ. Οἱ δίκαι μὰς Πατέρες καὶ οἱ Ἡρώες μὰς ἠκολούθησαν τὰ βήματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ταυτίσθησαν μὲ τὴν πορεία τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ κατὶν μὲ τὸν δύσκολο δρόμο τῆς Ὁρθόδοξης. Αὐτὰ εἶναι τὰ καταπιεσθέντα τῆς ἐλαχίστης αὐτῆς ὑπαρξέως ποὺ ὀνομάζεται Ο.Τ..

Δὲν εἴμαστε **ἀλάθητοι**, διότι μόνον ἑνὰς ἀλάθητος (!) ὑπάρχει, ὁ Πάπας, καθὼς καὶ μερικοὶ ἄλλοι ποὺ νομίζουν ὅτι ἔχουν τῆς ἴδies δυνατότητες. Ἀλάθητος εἶναι μόνον ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Πρόθεσι μὰς εἶναι τῆς τῆς μικρᾶς μὰς δυνάμεως νὰ πολεμήσωμε τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς τῆς Ἐκκλησίας, αἰρετικούς, ἄθεους, ὑλιστῆς, κλέφτες, ἀπατεῶνες κ.τ.λ.. Ἀλλὰ, καὶ, ἀνάλογο χρέος ἔχουμε νὰ εἴμαστε ἐξυγνῆντοι πολέμοι ἐναντῖον τῶν **«Λύκων»**, ποὺ μὲ **ἐνδυμα πρόβατον** εἰσῆλθαν στὴν ποίμνη τῆς Ἐκκλησίας καὶ λυμαινόνται τῶν προβάτων. Ἀπαντεῖ οἱ μεγάλοι Πατέρες τινίζον αὐτὸ τὸ εὐσερικὸ πρόβλημα, ποὺ τὸ προσεφύησε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καὶ τὸ ἐτόνισε ἰδιαίτερως ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος. Πολλὰ γράφει γι' αὐτὴ τὴν πλὴνγὴ τῆς Ὁρθόδοξης ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, ὁ δὲ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος τινίζει ὅπ «Ὁ Διάβολος πολεμᾷ τὴν Ἐκκλησίᾳ ἀπ' ἐξῆ, ὅπ δὲ κακοὶ Ἐπίσκοποι ἀπὸ μέσα». Καὶ ἀλλοῦ ἀφηντησιακὰ σημειώνει: «Ἐν ἐκτρέπου μοι, τοὺς **κακοὺς ἐπισκόπους**, Μὴδὲν φοβηθεῖς τοῦ θρόνου τὴν ἀξίαν. Πάντων τὸ ὕψος, οὐχὶ πάντων δ' ἡ χάρις./ **Τὸ κώδιον παρέλεθ**, τὸν **λύκων βλέπε**. Μὴ τοὺς λόγους με πείθε, τοὺς δὲ πράγμασι...». Διηλοθί, «ἐνα πράγμα διώξε μακριὰ μου, τοὺς κακοὺς Ἐπισκόπους./ Μὴ φοβῶσαι τὴν ἀξία τοῦ θρόνου./ Τὸ ὕψος τῆς δόξης εἶναι γιά δλους, ἀλλὰ ὅχι καὶ ἡ χάρις. / Τὸ δέσμα τοῦ προβάτου νὰ ἀποφύγῃς, **λύκων νὰ βλέπηθ**/ Μὴ με πείθῃς μὲ τὰ λόγια ἀλλὰ μὲ τὰ πράγματα».

Ἐμεῖς δὲ αὐτὰ οὔτε τὰ ἀγνοοῖμε οὔτε τὰ παραβλέπουμε, ἀλλὰ προσπαθοῦμε μὲ ὁση μικρὴ δύναμι διαβέτουμε νὰ ἐπιτελέσωμε τὸ καθήκον τῆς φανερώσεως καὶ ἐξουδετερώσεως τῶν φερφόντων **«κώδιον»** (δέρμα προβάτου).

Ἡ συνέντευξις πρὸς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως

Σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο καὶ γιὰ νὰ εἴμαστε τίμιοι ἀπέναντι στοὺς ἀναγνώστες μὰς ἀλλὰ καὶ **πρὸς τοὺς ἀπαναχτοῦ Ὁρθοδόξους**, οἱ ὁποῖοι ἐδῶ καὶ δεκαετίες σκανδαλίζονται ἀπὸ κινήσεις μελῶν τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἐξήγησαμε καθήκόντως συνέντευξι ἀπὸ τὸν Πατριάρχη. Μὰς ἐξήγησε νὰ ἀποστείλωμε τῆς ἐρωτήσεως. Μετὰ ἀπὸ μεγάλῃ ἐπὶσκεμῃ καὶ **συμβουλὰς Πατέρων καὶ ἀδελφῶν** ἀπετείλαμε τῆς ἀκόλουθης ἐρωτήσεως:

«Α) Ποῖα εἶναι τὰ δογματικὰ ὅρια τῆς Μῆς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας (μυστήρια, συμπτροσευχὰ κ.λπ.) καὶ ὁ κανονικὸς ρόλος τῶν Προκαθημένων ἐντὸς Αὐτῆς;

Β) Ἐπηρεάζεται τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὴν διένεξι τῆς Ρωσίας

Μητροπολίτης αὐτοχειροτόντης!

Σχισματικός κληρικός ἴδρυσεν ἰδικὴν τὴν Ἐπισκοπὴν μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφου»! Ὁ Σεβ. Θεσσαλιωτίδης ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνημερῶνει τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ ποίμνιον. Παραδέτο-μεν τὴν ἐγκύκλιον τῆς 12ης Ἰανουαρίου 2017:

«Ἐντός τῶν ὁρίων τῆς Μητροπολικῆς μας περιφέρειας καὶ συγκεκριμένως στοῦ Δ.Δ. Ἀμαράντου Καρόφτης ἔχει ἱδρῦσει, ἄνευ κανονικῆς ἀδείας τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου, ὁ καθηρημένος ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου τὴν 2αν Ἰουλίου 1986 τέως Ἀρχιμανδρίτης Λουκάς Σωτηρίου, «ἡσυχαστήριον ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμον·», περὶπου τὸ ἔτος 2000. Μὲ ἐπιτοχίον ἡμερολόγιον, τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος ἐξέδωκε ἀρχὰς τοῦ 2016 ἀναφερόντι ὅτι σὺ ἐκεῖ «ἡσυχαστήριον» εἶναι πλέον ἡ ἑδρα τῆς «ἱερᾶς Μητροπόλεως Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφου» καὶ ἐκεῖνος ὑπογράφει ὡς «Ὁ Λιτζᾶς

Ὁ Σεβ. Μεσσηνίας κατὰ ἀγυρτῶν

Παραδέτομεν τμῆμα ἐγκυκλίου πού ἐξέδωσεν ὁ Σεβ. Μεσσηνίας κατὰ ψευδοκληρικῶν:

«Στὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία, κυκλοφοροῦν συχνὰ ρασοφόροι, ἀκόμη καὶ λαϊκοί, μοναχοὶ καὶ μὴ μοναχοὶ (δηλαδὴ ψευδοκληρικοὶ καὶ ψευδομοναχοί), οἱ ὁποῖοι ἀφενὸς μὲν παρθεβωροῦν τὸν Ἐπίσκοπο τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Μεσσηνίας, καὶ μὲ τὸ πρόσχον· ἡὰ ὅτι εἶναι «ψυχρῶσιτῆρες» γυρνοὺν ὅλη τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιοχὴν, αὐτοχαρακτηριζόμενοι προσήτοις, φωτισμένοι καὶ χαρισματοῦχοι, χωρὶς νὰ εἶναι πραγματικοὶ καὶ κανονικοὶ ἱερεῖς, δηλαδὴ χειροτονημένοι ἀπὸ κανονικὸν Ἐπίσκοπο καὶ χωρὶς τὴν ἀδεία τοῦ Ἐπισκόπου σας, τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας Χρυσόστομου, τελοῦν τὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ἐξαπατοῦν τοὺς πιστοὺς μὲ ἀνυπαρκτες καὶ ἀνυπόστατες θαυματουργαγεῖες, ὁράματα, ἐξορκισμοὺς, ὁργανωμένοι δὴθεν πνευματικῆς συναντήσεως σὲ διάφορα στίπια καὶ κάποιες φορὲς τελοῦν καὶ τὴ Θεία Ἐυχαριστία. Καθιστοῦν, δηλαδὴ, τὰ στίπια διαφόρων ἀφελῶν χριστιανῶν, σὲ μόνιμον ἐργαστήριον ἐξορκισμῶν, σὲ βιομηχανία θαυμάτων, ὁραμάτων καὶ δὴθεν ὑπερφυσικῶν καταστάσεων καὶ τελικὰ αὐτοανακηρύσσονται καὶ αὐτοδιαιρηγίζονται ὡς ἄγιοι καὶ πνευματικοὶ γεροντίδες.

Ἐκτός ἀπὸ ὅλα αὐτά, δηλαδὴ τῆς ἀντικανονικῆς ἐνέργειας πού διαπράττουν, μὲ τὸν τρόπο τὸν ὁποῖον ἐργάζονται δημιουργοῦν πνευματικά, ψυχολογικά καὶ ψυχικά θύματα. Ὅταν δηλαδὴ προηγουμένως, ὡς ἄλλοι ψευδοπροφήτες, γεγονότα τὰ ὁποῖα θὰ συμβοῦν δῆθεν στοὺς ἀνθρώπους ἢ στοὺς οἰκογενεῖς τους, διασπείρουν ευφάνταστα τρομοκρατικὰ συνοισθήματα μὲ ὀδυνήρες συνένπειες.

Ἐπίσης, μέσω διαφόρων ἀπλτων καὶ ἀγαθῶν ἀνθρώπων, ἐκμεταλλεόμενοι τὴν ἀπλότητα, ἀφέλεια καὶ ἀγαθότητα αὐτῶν, δια-

Ἡθώωθησαν οἱ φερόμενοι ὡς εἰσβολεῖς

εἰς τὸν Καθεδρικόν τῆς Ἱ.Μ. Θεσσαλονίκης!

Ἄδδιο ἐκρίθησαν οἱ 25 νεαροὶ πού κατηγοροῦντο διὰ τὰ συμβάντα εἰς τὴν Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκην, καθὼς δὲν ἀπεδείχθη διὲ ἦσαν ὄντως αὐτοὶ οἱ ὁρᾶσται. Ἄν ἐπαναληφθῇ κατὶ παρόμοιον πάλιν δὲν θὰ φέρη εὐθύνην κανεῖς; Συμφῶνως πρὸς τὴν ἐφημερίδα «ΤΥΠΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» τῆς 14ης Ἰανουαρίου 2017:

«Ἐκ νέου ἀνάγει κρήνηκαν ὅσοι κατηγοροῦνται γιὰ τὴν εἰσβολή - τὸ περσήμενον καλοκαίρι- στὴ Μητρόπολι Θεσσαλονίκης, στοῦ Ναο Ἰγρηγορίου τοῦ Παλαμῆ, τὴν ὥρα πού ἦταν σὲ ἐξέλιξὶ ἡ κυριακτικὴ Θεία Λειτουργία, διαμαρτυρούμενοι γιὰ τὴν ἐπιχείρησι ἐκένκυσσι τοῦ παλαιοῦ ὀφρανοπροφῆτου «Μέγας Ἀλέξανδρος», χωρὶς πού τελοῦσθε ἐπὶ μῆνες ὑπὸ κατάλημν καὶ φιλο-

Τροποποιήσεις εἰς τὸ Τέμενος τῶν Ἀθηνῶν

Πυρετωδῶς προχωροῦν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Τεμένους ἀλλὰ καὶ με κάποιαν μικρὰν τροποποιήσιν. Πόσον θὰ αὐξηθῇ τὸ κόστος ἀπὸ τὰς τροποποιήσεις καὶ πόσος θὰ ἐπιβαρυνθῇ αὐτό; Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα eleftherostypos.gr τῆς 12ης Ἰανουαρίου 2017:

«Ὁ ἐργασίαι γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τεμένους στὴν περιοχὴ τοῦ Βοτανικοῦ εἶναι σὲ πλήρη ἐξέλιξιν καὶ σύμφωνα μὲ τὸ χρονοδιάγραμμα, τὸ τζαμί ἀναμένεται νὰ εἶναι ἑτοιμοὶ στὰ τέλη τοῦ Ἀπριλίου. Τὸ τέμενος κατασκευάζεται στὴν ἐκταση αὐτῇ τὴν 17 στρεμμάτων πού παροχωρήρηκε ἀπὸ τὸ Πολεμικὸ Ναυτικὸ στὸ ὑπουργεῖο Ὑποδομῶν. Σήμερα, ἔχουν ἦδη καταβασφιεθῇ δύο ὑπὸ τὰ ὁκτὼ συνολικά ἐγκαταλειμμένα κτήρια τοῦ χώρου, ἐνῶ

καὶ Ἀγράφου Λουκάς ὁ Α΄». Ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν ὁρολόγιον, πλεόν, μετὰ τῆς παραστάσεως τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης γιὰ ἀντιποίησιν ἀρχῆς καὶ σύμφωνα με τῆς πληροφορίας μας δὲν ἀνῆκε σὲ καμμία παράστασιν τῶν παλαιομερολογιῶν, ἀλλὰ κινεῖται μόνος του. Ἐπειδὴ ὑπάρχουν ἀρκετὲς πληροφορίες, διῖ ἐπισκέπτονται τὸ «ἡσυχαστήριον» ἀρκετὰ λεωφορεῖα με προσκυνητὲς, εὐσεβᾶστως Σᾶς ἐνημερώνομεν, ὥστε ἂν κάποιου θρησκευτικοῦ Σύλλογου ἢ Ἑνοριεῖς τῆς Περιφέρειας Σας προγραμματίζουν τυχὸν ἐπίσκεψιν καὶ τοὺς ἀποτρέψετε, καθ' ὅτι δὲν ἀνῆκε ὁ χώρος αὐτὸς στὴν κανονικὴ δικαιοδοσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ πλεόν, τὸ ἐν λόγω πρόσωπο ἔχει δημιουργήσει ἱκανὰ προβλήματα σὲ οἰκογένειες, ἐπειδὴ ἔχει παρασύρει νέους καὶ νέες, ἀφοῦ δὲν γνωρίζουν τὴν κατάσταση του, με ἀποτέλεσμα νὰ ἔχουμε σοβαρὰς καταγγελίες εἰς βάρος του».

φημίζουν τῆς δῆθεν ἀρετῆς τους, τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τους, τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματα καὶ τῆς θεραπευτικῆς ἰδιοτήτες πού κατέχουν, με ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργοῦν ὄχι μόνον ὁπαδοὺς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐγκλωβίζουν κάποιους ἀπὸ τοὺς ἀπλοϊκοὺς ἀκαράτους τοὺς στὰ δίχτυα τῶν ἐπιδιωξέων τους, πού δὲν εἶναι ἄλλες ἀπὸ τὸ νὰ μαζεθοῦν χρήματα, νὰ ζοῦν εἰς βάρος τῶν συνανθρώπων τους καὶ νὰ πορίζονται ἀναθὰ, ἀκόμη καὶ νὰ ὑποκλέπτουν περιουσίες, κινήτες καὶ ἀκίνητες.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ ἐπισητῶ τὴν προσοχὴν καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἠθελήμενα ἢ ἀθέλητα, τὰ ὑποτιθέμενα δηλαδὴ πνευματικά παῖδιά τους, οἱ ὁποῖοι εἰς τυφλοὶ καὶ φανατισμένοι ὁπαδοὶ ἀναλαμβάνουν τὴν διασημίη τους μέσῳ ἐντυπνων, διαδκτύου, δημοσίων σχέσεων καὶ ἄλλων συγχρόνων μέσων ἐπικοινωνίας, προπαγανδίζοντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ προβάλλοντας διὰ τὰ ὑπερφυσικά χαρίσματα τῶν ἐν λόγω γεροντίδων καὶ πνευματικῶν, οἱ ὁποῖοι προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τοὺς σκοποὺς τῶν καὶ γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματά τους, κατασκευαφάντουσ τὸν Ἐπίσκοπο καὶ τοὺς ἱερεῖς. Καὶ τὸ πρᾶτουν αὐτὸ ἀφενὸς μὲν γιὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι δὲν εἶναι «ῶσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων», ἀφετέρου δὲ γιὰ νὰ ἀπομακρύνουν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ ἀπομονώωνν τοὺς ὁπαδοὺς τους, ὥστε ἀδέσμευτοι καὶ ἀνεξέλεγκτοι νὰ μποροῦν νὰ τοὺς ἐκμεταλλεῶνται με κάθε τρόπο καὶ μέσο».

Σχόλιον Ο.Τ.: Εἰς τὸ παραιεπόμενον τμῆμα τῆς ἐγκυκλίου ὁ Σεβασμιώτατος ψεγῆει τὴν συλλογὴν ὑπογραφῶν κατὰ τὸ Κολυμβηταρίου. Τὸ ἐρώτημα εἶναι ἅπλου: ποῖαι ὑπογραφαὶ εἶναι ἔγκυροι, αὐταὶ πού ὁ λαὸς οἰκειοδελῶς βάζει ἢ ἐκείναι πού ἐβαλε παρὰ τὴν θέλησιν τῶν Ἱεραρχῶν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου;

Μασωνικὸν τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς διασκέψεως Ὁρθοδόξων καὶ Παπτικῶν!

Ἡ 5η Ὁρθόδοξο-Παπικὴ Διάσκεψις με συμμετοχὴν τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Παπικοῦ Συμβολίου τῶν Ἐπισκοπικῶν Διασκέψεων τῆς Εὐρώπης ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ 9 ἕως 12 Ἰανουαρίου 2017 εἰς τὸ Παρίσι. Συμπρόεδροι τελοῦν ὁ Μητροπολίτης Σασιῶν Γεννάδιος καὶ ὁ Παπικὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ὑστερηγκου-Βουδαπέστης Καρδινάλιος Πέτερ Ερδο. Τὰ μέλη συμμετείχαν εἰς Δοξολογίαν εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ εἰς ἐσπερινὴν συμπροσευχὴν εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων, ὅπου ἔλαβε χώραν καὶ ἡ προσκυνήσις τοῦ φερομένου ἀκανθίνου στεφάνου τοῦ Κυρίου. Παραδέτομεν χαρακτηριστικὰ τμήματα τοῦ ἀνακοινωθέντος ἀπὸ τὴν ἀγγλικήν, τὰ ὁποῖα δειχνοῦν τὴν ἐπικρατήσιν τοῦ μασωνικοῦ πνεύματος εἰς τὰ ἀποφασισθέντα:

«Τὸ θέμα τῆς συνάντησης «Ἡ Εὐρώπη ἀντιμέτωπὴ μὲ τὴν φοντα-μενταλιστικὴν τρομοκρατία καὶ ὁ ἀξία τῶν ἀνθρώπων προσώπου καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία» συζητήθηκε σὲ βάθος στὸ Φόρουμ, ὁ στόχος τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ καταδειχθῇ ἡ σύγκλιση τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν Ὁρθοδόξων στὰ μείζονα ζητήματα τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς, προκειμένου νὰ συμβάλουν στὴν εἰρήνη καὶ τὴ σταθερότητα τῶν κοινωνιῶν μας...

Συζητήσαμε τῆς τρομοκρατικῆς ἐνέργειας πού μασιόζουν πολλές ἀπὸ τῆς χώρας μας καὶ ἔχουν προκαλέσει ποικίλες ἀντιδράσεις. Προσπαθήσαμε νὰ ἀποκρυπτογραφήσουμε τὰ ἀπια τῆς τρομοκρατίας. Γνωρίζουμε πολὺ καλὰ ὅτι ἔχουμε μικρὴ ἐπιδραση στὰ ἰσλαμικὰ δίκτυα, ἀλλὰ πρέπει νὰ κατανοήσουμε τὸ φαινό-

Ἐγκύκλιος τοῦ Σεβ. Ἐλευθερουπόλεως περὶ τοῦ κινήματος «ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ»

Ἔνα ὄχι εὐχάριστο γεγονός πρὶν ἀπὸ ἑλῆς ἡμέρες, πού συνέβη στὴν ἐνορία τῆς Ἀυλῆς, μᾶς ἐφερε ἀνήμε-τωπμως μὲ ἑνα καινοῦργον Κίνημα, τὸ ὁποῖο τὰ τελευταῖα ἔτη ἔκαμε τὴν ἐμφάνισή του στὸ πολιτικὸ κυρίως, ἀλλὰ καὶ θρησκευτικὸ προσκήνιο τῆς πατρίδος μας. Τὸ νεοφανεὲς αὐτὸ πολιτικοθρησκευτικὸ κίνημα ὀνομάζεται «Ἑλλήνων Συνέλευσις» καὶ ἀρχηγὸς του φέρεται κάποιος ἐλληνοαμερικανὸς ὀνομαζόμενος Ἀρτέμις Σῶρρας. Στὸ πανελλήνιο ἔγινε γνωστὸς μετὰ τὴν ἐκπληκτικὴν τὸν δῆλωσιν, ὅτι εἶναι κάτοχος τεράστιου οἰκονομικοῦ πλοῦτου, καθὼς ἔχει σπῆτὶ διάθεσθι τοῦ περίπου 600 μισηκατομμυρίου εὐρώ. Με αὐτὸ τὸ διαθέσιμος ποσὸ ἱσχυρίσθηκε ὅτι θὰ λύσει τὸ οικονομικὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, σβήνοντας προπᾶντως καὶ ἐξαλειφοντας τὸ μεγάλο καὶ δυσβάστακτο χρέος τῆς πρὸς τοὺς ἀλλοήρους δανειστῆς τῆς...

...Ἀλλὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τρὺς ὑπεύθυνους πομένους τῆς ποῖο ἐνὰ κυρίως τὸ πῶ ἀνησυχητικὸν σημεῖο αὐτῆς τῆς παραρῆνης ἀποθεσῆς: Ἡ ἐπαρχία μας τὸ ἔζησε πρὶν λίγες ἡμέρες καὶ μὲ τὰ σύγχρονα ηλεκτρονικὰ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσ-ης καὶ ἐνημέρωσῆς τὸ πληροφορήθηκε σημαντικὸ τμήμα συμπα-

Τὸ Ἰσλάμ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἡ συγκρούσεις τῶν πολιτισμῶν

Σὲ πολλές Εὐρωπαϊκῆς περιοχῆς ὑπάρχουν γενοπίεις πού ζοῦν μουσουλμάνοι ὅπως στὸ Παρίσι, τὸ Βερολίνο, τὴ Μαδρίτη, τὴ Ρώμην καὶ τὴ Ἀθήνα.

Ἡ Εὐρώπη οὐδέποτε εἶχε δια-νονηθῇ ὅτι θὰ ἀκούε ἐνα μήνυμα τοῦ Κορανίου πού θὰ ἔλεγε «Τὸ μέλλον βρίσκεται στὰ χεῖρα τοῦ Ἰσλάμ». Περισσότερα ἀπὸ 1250 χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴ νικὴ τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Σάρλ Μαρτέλ ἐπὶ τῶν Ἀράβων στὸ Πουατιε καὶ τὴν Τούρ, με τὴν ὁποία ἀνεκόπη τὴ πρόελασις τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἰσλάμ, καὶ οἱ μουσουλμάνοι μετὰ τὴν ἀνδροσύη τῆς εἴπε ὅτι δὲν πρόκυψε ποιοὶ μπήκαν καὶ ποιοὶ ὄχι στὸν Νὰο οὐτε ἀποδείχθηκε ὅτι οἱ κατηγοροῦμενοι ἐνῆργησαν μὲ τὸ δόλο πού ἀπαιτεῖται προκειμένου νὰ στοιχειοθετηθῇ τὸ ἀδικη-μα».

Καθὼς ὁ ἀριθμὸς τῶν μουσουλμάνων τῆς Εὐρώπης μεγαλύνει καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ οἰκονομία παρα-ταεῖ, οἱ ἱδιοὶ οἱ μουσουλμάνοι ἔχουν γίνει στόχος ρατσιστικῶν ἐπιθέσεων ἀπὸ ἀκροδεξιὰ στοιχεῖα καὶ ἀντικείμενον νεοφασιστικῆς ρη-τορείας τύπου Λετνέν. Παράλληλα, τὸ Ἰσλάμ ἐπηρεάζει τὴν καθημε-ρινὴ ζωὴ τῆς Εὐρώπης με ἀμετρή-τους τρόπους. Τὰ τζαμιά πολλαπλασιάζονται καὶ ἀκολουθοῦν τὰ ἰσλαμικὰ σχολεῖα. Μουσουλμανικά κρεοπωλιεῖα καὶ μουσουλμανικοὶ φοῦρνοι ὑπάρχουν στὶς μεγαλῆτες ἐὐρωπαϊκῆς πόλεως. «Ἡ Εὐρώπ-η δὲν βρίσκεται ἀντιμέτωπὴ μὲ τὸ Ἰσλάμ» υποστηρίζει ὁ Γάλλος πα-βιτισμικὸς Ζιλ Κεττέλ. «Ἡ Εὐρώπη βρίσκεται στὸ Ἰσλάμ καὶ τὸ Ἰσλάμ στὴν Εὐρώπη».

Τὸ Ἰσλάμ ἀποτελεῖ πλέον τμήμα τῆς εὐρωπαϊκῆς ζωῆς. Σύμφωνα με τὸν Σενέ οἱ μουσουλμάνοι ξε-περνοῦν σὲ ἀριθμὸ τόσο τοὺς προτεστάντες ὅσο καὶ τοὺς Ἑβραί-ους σὲ χώρας ὅπως ἡ Γαλλία, τὸ Βέλγιον, ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Πορτογα-λία, ὅπου οἱ καθολικοὶ ἔχουν τὴν πλειοψηφία. Τολυχίστον 3,5 ἐκα-τομμύρια μουσουλμάνοι ζοῦν στὴ

μενο σὲ ὅλες τῆς διαστάσεις του. Δὲν τίθεται θέμα νὰ σηματοπεῖ ἡ θρη-σκεία τοῦ Ἰσλάμ. Παραπιομεν, μαζὶ με τοὺς μουσουλμάνους ἡγέτες, καὶ κάποιου τρομοκράτες δικαιολογοῦν τὴ δράση τους ἀπὸ τὰ ἱερὰ κείμενα

Ὁ Σεβ. Σισαίμον προσανεῖ τὸ θεωρούμενον ὡς ἀκάνθινον στεφάνι τοῦ Κυρίου

τοῦ Ἰσλάμ. Γνωρίζουμε πολὺ καλὰ ὅτι ἂν ἑνα μεγάλο ἔργο ἐρημηνευτικῆς τῶν βασικῶν κειμένων ἀπαιτεῖται προκειμένου νὰ ἀποκτήσουν μία φωτισμένη κατανόηση...

Ἐχει προταθῇ ὅτι ἡ ριζοσπαστι-κοποίηση ἔχει ἐξολοπισμὸν, καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετο. Πιστεύουμε δὲ ὀρισμέ-ναι ἀφηγήσεις τῆς ἰσλαμικῆς ἱστο-ρίας καὶ ἐμπειρίας ἔχουν ἐναγισμοὶ στόχος τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ καταδειχθῇ ἡ σύγκλιση τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν Ὁρθοδόξων στὰ μείζονα ζητήματα τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς, προκειμένου νὰ συμβάλουν στὴν εἰρήνη καὶ τὴ σταθερότητα τῶν κοι-νωνιῶν μας...

Ἐπὶ πρᾶτον, ὁ ἱ ριζοσπαστι-κοποίηση ἔχει ἐξολοπισμὸν, καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετο. Πιστεύουμε δὲ ὀρισμέ-ναι ἀφηγήσεις τῆς ἰσλαμικῆς ἱστο-ρίας καὶ ἐμπειρίας ἔχουν ἐναγισμοὶ στόχος τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ καταδειχθῇ ἡ σύγκλιση τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν Ὁρθοδόξων στὰ μείζονα ζητήματα τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς, προκειμένου νὰ συμβάλουν στὴν εἰρήνη καὶ τὴ σταθερότητα τῶν κοι-νωνιῶν μας...

Τὸ Διάταγμα τοῦ Κωνσταντίνου

διακηρύσσει τὸ δικαίωμα τοῦ κάθε ἀτόμου νὰ ἀποφασίζει ἐλευθερα γιὰ τὸν ἑαυτό του τὴ θρησκευτικὴ πίστη πού αὐτὸς ἡ αὐτὴ θέλει νὰ ἀκολουθήσει. Ἐπιμένει ὅτι οἱ θρη-σκευτικὲς ὁμάδες πρέπει νὰ συνυ-

νὰ ἀπορροποῦν τὴ βαθιὰ ἀνθρωπι-νὴ ταυτότητά τους, ἀλλὰ νὰ τὴ ζή-σουν στὸ νῆο πλαίσιο τῆς χώρας ὑποδοχής. Προκειμένου νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐνταξὴ καὶ οἱ πλουραλι-στικὲς κοινωνίες νὰ εἶναι βιώσιμες, πρέπει νὰ ἀναπτυχθῇ μία κοινὴ βάση ἀξιών καὶ ἀρχῶν, χωρὶς τὴν ὁποία δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ κοινω-νικὴ συνοχὴ. Αὐτὴ ἡ κοινὴ βάση ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ δικαιώματα καὶ τῆς ὑποχρεώσεως πού ἀφοροῦν σὲ ὅλα τὰ ὄποια, λόγω τῆς ἀνθρωπώ-τητας τους: πρέπει νὰ ἐπιτρέπ-η στὶς πολιτιστικὲς διαφορὲς νὰ μὴ μὴς χωρίζουν, ἀλλὰ νὰ ἐμπλουτί-ζουν τὴν κοινὴ μας κληρονομίαν...

Ἡ μακρὰ χριστιανικὴ παράδοσις μας, μᾶς ἔχει διδάξει ὅτι τὸ Εὐαγγέ-λιο τοῦ Ἰησοῦ ἦταν σὲ θέση -καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι σὲ θέση- νὰ φέρει τοὺς ἄνδρες καὶ τῖς γυναῖκες κάθε προέλευσης μαζὶ σὲ ἑνα ἐνιαῖο λαὸ πίστεως. Τὸ Πνεῦμα τῆς Πεντηκοστῆς φέρνει πάντα ζωὴ στὶς Ἐκκλησίες μας. Εἶναι εὐθὺν τὸ νὰ βεβαιώσουμε ὅτι αὐτὸ πού τελικὰ ἐνάνοιο τὸς ἀνθρώπους εἶναι κάτι πνευματικὸ. Ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία βλέπει τὸν ἑαυτό της σὰν σὲ ἱεραποδημία στὴ Γῆ. Σὲ αὐτὸ τὸ ταξίδι πρὸς τὴν καθολικὴν βασιλεία, παρουσιάζει ἥδη τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως ἐνὸς τῆς ποικιλομορφίας τῶν σύγχρονων πολιτισμῶν καὶ τῶν συνδηκῶν διαβίωσις...

Ὁ διάλογος τῆς ἀλήθειας μετὰ τῶν ἀνθρώπων διαφορετικῶν θρη-σκείων ἡ πεποιθήσεων εἶναι ἡ μὴ νειδέσδος ἀπὸ καταστάσεις φό-βου καὶ ἀμφοβίας ἀποκλεισμοῦ. Ὁ διάλογος μᾶς διδάσκει νὰ γινόμα-στε πῶς ταπεινοί. Κατὰ τὸν διάλογο με τῶς ἄλλους, συνεχῶς ἀνακαλύ-πτουμε ἀνύπτους πλοῦτῃ στὴν κοινὴ μας ἀνθρωπότητα. Ἔτσι εἴμαστε στὴν εὐχάριστὴ θέση νὰ προσεδοῦμε πρὸς μία καλύτερη καὶ μεγαλύτερη ἀγάπη Ἐκει-νὸ ὁ ὁποῖος - γιὰ ἐμᾶς - εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἀνθρωπότητάς μας: τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν Κύριό μας, τὴν Ὁδὸ, τὴν Ἀλήθεια καὶ τὴ Ζωή».

Ὅσον ἀφορὰ τοὺς μετανάστες, θυμόμαστε ὅτι εἴμαστε ὅλοι παῖδια τοῦ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ἔγινε δεκτὸς ὡς ξένος στὴ γῆ τοῦ Σεθ, ὅπου μπόρεσε νὰ βρεῖ ἑνα τόπο ταφῆς γιὰ τὴ σὺζυγὸ τοῦ Σάρα...

Ἡ λέξη κλειδί γιὰ τοὺς μετανά-στες εἶναι ἡ ἐνταξί. Δὲν ἀναμένεται

παρασυρθέντες ἀπὸ τὸ ποίμνιο μᾶς ἐνὸριτες μας θυμίζει ἡμέρες δύσκολες καὶ πικρὲς τῶν ἐσχάτων καιρῶν. Τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀντιρρί-στου. Ὁ ὁρκος πού ἀκούσθηκε στὸ ἀν καφενεῖο τῆς Ἀυλῆς ὁ ἀκαταλαβί-στικός, με τῖς παραρῆνες ἀνοφορὲς του σὲ ἀγνωστὲς μας θεότητες, ἡ μνεῖα τοῦ ἀρχαίου πατρός τῶν θεῶν, τοῦ Δία, οἱ μυστηριώδεες ὑποσχέσεις γιὰ ὑπαρξὴ ἡμιθέτων χρηματικῶν ποσῶν, ὁ ἀποκρυπτό-μενος Μεσσιανισμός, ἀλλὰ αὐτὰ μὲ τὸς θυμίζον τὸν Ἀπόστολο τοῦ Θεοῦ Παύλου, ὅταν φωτιζόμενος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀπαριθμοῦσε στὸ μα-θητὴ τοῦ Τιμόθεο τὰ σημεῖα τῶν ἐσχάτων καιρῶν. Τὸ ἔγραφε: «ἐστὶν γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιανού-σης διδασκαλίας οὐκ ἀνέσθουν, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἐπιμαρτυροῦσσι διδασκαλίας κη-νηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψου-σιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπή-σονται» (Β' Τιμ. 4,3-4)...

...Καὶ νάταν μόνον τὰ παραμῦθα! Τὴν σάεβεια πού διέτρεπαν, νὰ ὀρκίζονται στὸ Δία, δηλαδὴ, σύμ-φωνα με τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, στὸν ἴδιον τὸν διάβολο, αὐτὸ πού θὰ τὸ τοποθετήσουμε, πῶς θὰ τὸ κρίνου-με; Καλὰ ἐκείνοι οἱ ἀντιπρόσωποι

τοῦ κινήματος, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ παγανιστικὲς καὶ ἀποκρυφιστικὲς θεωρίες, «μὴ νοοῦντες, πάλι κατὰ τὸν Ἀπόστολο, μῆτε ἂ λένουσι μῆτε περὶ τίνων διαβιβάζονται» (Α' Τιμ. 1,7), ἀλλὰ οἱ χριστιανοὶ οἱ δικαί μας, τέτοιες ἄγιες ἡμέρες, πού λατρεῖ-ται ὁ Χριστὸς, ὁ πάμφωτος Ἰησοῦς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Ὅποιος μᾶς ἔχαρίσε τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς γνῶ-σεως, ἔπρεπε τόσο εὐκόλα νὰ πα-ρασυρθῶνται καὶ νὰ ἐπαναλάβουν τὸν φρικτὸ ἐκείνου διαβολικὸ ὄρκο;

Σᾶς παρακαλοῦμε, Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, νὰ ἔχετε ὅλα αὐτὰ ὑπόψη, νὰ διαφυγίτετε τοὺς ἀδαιεῖς καὶ οἱ πάντες νὰ στηρίζουν τὴν ἐλπίδα μας γιὰ τὴ λύση τῶν ἐθνικῶν προ-βλημάτων στὸν Παναγότα Θεό. Ἄς ἀκουσθῇ καὶ πάλι καθαρὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ στὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας. «Μὴ πεποιθεῖσθε ἐπὶ τῶνός ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἐστὶ σω-τηρία» (ψαλμὸς 143,3). Ὅσον ἀφορὰ δὲ τοὺς χριστιανοὺς ἐκεί-νους, πού παρασυρθῶνται καὶ ἔδω-σαν τὸν ὄρκο τῶν εἰδῶλων, ἐάν ἔχουν ἀκόμη συνειδήσιν χριστιανί-κα καὶ ἴχνος φόβου Θεοῦ στὴ ψυχὴ τοῦς ᾶς ζήτησουν με συντριβὴ τὸ Ἔλεός Του στ